

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Bajkalská 21/a, pošt. prieč. 29, 827 99 Bratislava

Číslo : SK/0035/99/2019

Dňa : 30.09.2019

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – Margita Gerová, miesto podnikania: Nitrianska 13/27, 955 01 Chrabrany, IČO: 37 286 188, kontrola vykonaná dňa 27.07.2018 v prevádzkarni: Textil MG Odevy, Nitrianska 13, Chrabrany, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj, č. P/0323/04/18, zo dňa 11.12.2018, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške 700,00 EUR, slovom: sedemsto eur, pre porušenie § 10a ods. 1 písm. k), § 13, § 15 ods. 1 písm. a) b) a § 16 ods. 1 písm. d) vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave odvolanie účastníka konania zamietla a rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj, č. P/0323/04/18, zo dňa 11.12.2018 potvrdzuje.

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „SOI“) v Nitre pre Nitriansky kraj rozhodnutím uložil účastníkovi konania – Margita Gerová – peňažnú pokutu vo výške 700,- €, pre porušenie ustanovení podľa § 10a ods. 1 písm. k), § 13, § 15 ods. 1 písm. a) b) a § 16 ods. 1 písm. d) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

Inšpektormi SOI bolo pri kontrole vykonanej dňa 27.07.2018 u účastníka konania v prevádzkarni: Textil MG Odevy, Nitrianska 13, Chrabrany, zistené porušenie povinnosti predávajúceho oznámiť pred uzavretím zmluvy, ak nie sú tieto informácie zjavné vzhľadom na povahu výrobku, spotrebiteľovi jasným a zrozumiteľným spôsobom informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch stanovených osobitným predpisom; povinnosti predávajúceho zabezpečiť, ak sa informácie uvedené v § 10a až § 12 zákona o ochrane spotrebiteľa ak sa poskytujú písomne, aby tieto boli pri výrobkoch uvedené aj v kodifikovanej podobe štátneho jazyka; povinnosti na vhodnom a trvale viditeľnom mieste prevádzkarne uviesť miesto podnikania fyzickej osoby a uviesť meno a priezvisko osoby zodpovednej za činnosť prevádzkarne; povinnosti vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku alebo o poskytnutí služby, v ktorom je uvedený názov výrobku.

Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania odvolanie.

Odvolací orgán podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Podľa ods. 2, ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Preskúmaním veci v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Povinnosťou účastníka konania bolo oznámiť pred uzavretím zmluvy, ak nie sú tieto informácie zjavné vzhľadom na povahu výrobku, spotrebiteľovi jasným a zrozumiteľným spôsobom informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch stanovených osobitným predpisom; zabezpečiť, ak sa informácie uvedené v § 10a až § 12 zákona o ochrane spotrebiteľa poskytujú písomne, aby tieto boli pri výrobkoch uvedené aj v kodifikovanej podobe štátneho jazyka; na vhodnom a trvale viditeľnom mieste prevádzkarne uviesť miesto podnikania fyzickej osoby a uviesť meno a priezvisko osoby

zodpovednej za činnosť prevádzkarne; vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku alebo o poskytnutí služby, v ktorom je uvedený názov výrobku; čo účastník konania porušil.

Dňa 27.07.2018 v prevádzkarni Textil MG Odevy, Nitrianska 13, Chrabrany, vykonali inšpektori SOI kontrolu, pri ktorej bolo zistené porušenie povinnosti podľa § 10a ods. 1 písm. k) zákona o ochrane spotrebiteľa, keď pri kontrole – kontrolnom nákupe bolo zistené, že v prevádzkarni nebol spotrebiteľ žiadnou formou informovaný o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch ustanovených osobitným právnym predpisom – zákon č. 391/2015 Z. z. o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon č. 391/2015 Z. z.“).

Ďalej bolo inšpektormi SOI zistené porušenie povinnosti podľa § 13 zákona o ochrane spotrebiteľa, keď pri výkone kontroly bolo zistené, že v ponuke pre spotrebiteľa sa nachádzalo 5 druhov textilných výrobkov, v celkovej hodnote 1188,00,- €, u ktorých boli zistené nedostatky v plnení informačných povinností, a to uvádzanie písomne poskytovanej informácie o materiálovom zložení podľa osobitného predpisu (Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady č. 1007/2011 o názvoch textilných vlákien a súvisiacom označení vlákňového zloženia textilných výrobkov etiketou a iným označením, ktorým sa zrušuje smernica Rady 73/44/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 96/73/ES a 2008/121/ES (Ú. v. EÚ L 272, 18.10.2011) v platnom znení) len v cudzom jazyku, nie v kodifikovanej podobe štátneho jazyka. S uvedenými nedostatkami sa v čase kontroly v ponuke na predaj nachádzali tieto druhy výrobkov:

- 2 ks dámske sako cotton&colors žlté, á 54,90,-€/ks = 109,80,- €, materiálové zloženie nebolo uvedené v kodifikovanej podobe štátneho jazyka, materiálové zloženie bolo uvedené len v anglickom, poľskom a ruskom jazyku, keď na výrobku bolo uvedené: 96 % cotton, 4 % elastan,
- 1 ks dámske sako AJC žlté, á 50,00,-€/ks = 50,00,- €, materiálové zloženie nebolo uvedené v kodifikovanej podobe štátneho jazyka, len v cudzom jazyku (v poľskom jazyku), keď na výrobku bolo uvedené: 100 % bawelna,
- 10 ks pánske nohavice Harpia Jeans, á 14,90,- €/ks = 149,00,- €, materiálové zloženie nebolo uvedené v kodifikovanej podobe štátneho jazyka, len v cudzom jazyku (anglický jazyk), keď na výrobku bolo uvedené: 85 % cotton, 13 % polyester, 2 % spandex,
- 4 ks pánsky oblek The King, á 109,90,- €/ks = 439,60,- €, materiálové zloženie nebolo uvedené v kodifikovanej podobe štátneho jazyka, len v cudzom jazyku (v poľskom jazyku), keď na výrobku bolo uvedené: 55 % poliester, 45 % welna,
- 4 ks pánsky oblek The King, á 109,90,- €/ks = 439,60,- €, materiálové zloženie nebolo uvedené v kodifikovanej podobe štátneho jazyka, len v cudzom jazyku (v poľskom jazyku), keď na výrobku bolo uvedené: 53 % poliester, 45 % welna, 2 % elastan.

Ďalej bolo inšpektormi SOI zistené porušenie povinnosti podľa § 15 ods. 1 písm. a) b) zákona o ochrane spotrebiteľa, keď pri výkone kontroly bolo zistené, že v čase kontroly nebolo na vhodnom a trvale viditeľnom mieste prevádzkarne uvedené miesto podnikania fyzickej osoby a meno a priezvisko osoby zodpovednej za činnosť prevádzkarne

Taktiež bolo inšpektormi SOI zistené porušenie povinnosti podľa § 16 ods. 1 písm. d) zákona o ochrane spotrebiteľa, keď pri výkone kontroly bolo zistené, že účastník konania vydal spotrebiteľom (inšpektorom SOI) doklad o kúpe výrobku zakúpeného vo vykonanom kontrolnom nákupe, účtovanom v celkovej hodnote 17,01 Eur, v ktorom nebol uvedený názov odpredaného výrobku, nakoľko odpredaný výrobok – dámske body, bol v doklade o kúpe uvedený ako „TRIČKO“.

Za zistené nedostatky účastník konania, ako predávajúci, v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa v plnom rozsahu zodpovedá.

Vo svojom odvolaní účastník konania uvádza, že sa odvoláva voči výške pokuty a uvádza, že je živnostníčkou od novembra 2000 a toto je jej jediná prevádzka, v obci, ktorá má len 780 obyvateľov a predáva v priestore na tento účel vyčlenenom v časti prízemí rodinného domu, v ktorom má od roku 1981 aj trvalé bydlisko. V odvolaní ďalej uvádza, že má za to, že ani jeden zistený nedostatok doposiaľ nepoškodil žiadneho kupujúceho, čoho dôkazom je, že doposiaľ sa na jej správanie voči klientom nikto nikdy nesťažoval. K prvému bodu rozhodnutia uvádza, že brigádnička – 71 ročná dôchodkyňa neposkytla informácie o alternatívnom riešení sporov, hoci

jej o tom najmenej 2 krát hovorila a boli v dokumentácii aj keď nie na viditeľnom mieste. Svoje vraj tiež zohral aj stres, lebo kontrolu zažila prvý krát a následnú sobotu jej musel pomáhať syn účastníka konania, lebo nechcela v predajni zostať sama. Účastník konania uvádza, že viac ako 17 rokov robila výstupnú technickú kontrolu v odevných závodoch v Topoľčanoch, a preto vie posúdiť kvalitu výrobku i prípadnú vadu výrobku, napriek tomu však, z dôvodu udržiavania zákazníkov, im vychádza v ústrety aj – keď jej dodávateľ tovaru neuzná (reklamáciu) - na vlastné náklady. Účastník konania priznáva, že predavačka informácie neposkytla a tiež, že je za ňu zodpovedná, ale dodáva, že vie, že v prípade jej predajne sa až k alternatívnemu riešeniu sporov nikdy nedostane. K druhému bodu účastník konania priznáva, že porušila zákon, ale ako aj písomne oznámila, bezprostredne po kontrole boli všetky výrobky označené slovensky a tak tomu bude aj naďalej, nakoľko do kontroly SOI to nepovažovala za nejaké veľké – nebezpečné porušenie, ale zároveň dodáva, že znova pravdepodobne spotrebiteľovi škoda nevznikla, nikto sa nesťažoval alebo väčšina populácie už dnes pozná základné inojazyčné výrazy na výrobkoch. Účastník konania v odvolaní ďalej uvádza, že na výkladovom skle bolo a je žltou samolepiacou fóliou napísané MG ODEVY, otváracie hodiny, majiteľ Margita Gerová a dve telefónne čísla, z ktorých oba má účastník konania pri sebe. V čase kontroly tam nebolo „Chrabrany 13/27“, a keďže v prípade účastníka konania je majiteľ totožná osoba s osobou zodpovednou za činnosť prevádzky, myslela si, že je kedykoľvek dosažiteľná, lebo býva na tej istej adrese, kde má aj prevádzku, stačí vytočiť číslo z výkladu alebo stlačiť zvonček na predajni. Obe čísla domu 13/27 boli a sú na rodinnom viditeľné zo štátnej cesty – takže ak mala niečo zle označené, nevznikla ani nehrozila nikomu z toho škoda, nakoľko každý kto potreboval, sa na tie čísla vždy dovolal. Napriek tomu, ako už v liste z augusta 2018 uviedla, syn uvedené označenie, zatiaľ provízorne dolepil pod už jestvujúcu žltú samolepku, a ak v budúcnosti bude na to mať prostriedky, dá urobiť celú novú samolepiacu fóliu. Ku štvrtému bodu účastník konania uvádza, že v čase kontroly neboli schopní vytlačiť správny doklad, nakoľko účastník konania preinštalovať pokladňu nevie a dodávateľ mu ju preprogramováva vždy na konci kalendárneho roka. Uvedené bolo odstránené 12. augusta 2018 a zároveň dodáva, že vzniknutá škoda, prípadne nebezpečnosť je na posúdení správneho orgánu. V závere uvádza, že od roku 2005 sa situácia postupne zhoršuje, znižuje sa kúpna sila v tejto komodite alebo narástla konkurencia v podobe hypermarketov, takže dnes po zaplatení poistiek, cestná daň, odvody, poplatky, rôzne dane obcí, štátu, SOZA, požiarna ochrana a bezpečnosť, električka, teplo a ďalšie prevádzkové náklady v roku, ktoré sa často skryto zvyšujú, jej na chod predajne zostáva len minimum. V minulom roku poslali manžela do dôchodku, čím sa jej finančná situácia ešte skomplikovala. Uvedomuje si, že pochybila, uvádza, že viac sa to opakovať nebude, ale zároveň chce povedať, že výška pokuty jej postoj k dodržiavaniu predpisov nezmení. Aj úplne bez pokuty by sa správala po kontrole SOI tak, ako uvádzala v liste z augusta 2018. Za 18 rokov zažila viacero kontrol a skoro vždy im bola aj vďačná, že ju uviedli do problematiky, o ktorej dovtedy nevedela. V súčasnosti po pomerne podrobnom preštudovaní celého zákona vie, že neuložiť pokutu po zistení nedostatkov zákon správnomu orgánu neumožňuje, ale stanovenie výšky je v zmysle § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa v kompetencii orgánu, ktorý pokutu ukladá, prípadne odvolacej inštalácie. Vzhľadom na to že pokuta nebola uložená z podnetu poškodeného, teda nevznikla ujma, ďalej že sa jedná o malú, jednotlivú prevádzku, ktorá sa nedá obratmi porovnať s hypermarketmi ani sieťami obchodov, lekárnami, predajňami automobilov a pod. prosí o prehodnotenie jej pochybení a následne o zníženie pokuty.

K tomu odvolací orgán uvádza, že po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v súvislosti s námietkami účastníka konania má za to, že účastník konania v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky. Skutočnosti a dôvody uvedené v odvolaní nespochybňujú uloženie sankcie zo strany správneho orgánu a nie sú tak dôvodom na zrušenie prvostupňového rozhodnutia.

Podľa § 10a ods. 1 písm. k) zákona o ochrane spotrebiteľa „predávajúci je povinný pred uzavretím zmluvy alebo ak sa zmluva uzatvára na základe objednávky spotrebiteľa pred tým, ako spotrebiteľ odošle objednávku, ak nie sú tieto informácie zjavné vzhľadom na povahu výrobku alebo služby, spotrebiteľovi jasným a zrozumiteľným spôsobom oznámiť informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch ustanovených osobitným predpisom.“

Podľa § 13 zákona o ochrane spotrebiteľa „Ak sa informácie uvedené v § 10a až 12 poskytujú písomne, musia byť v kodifikovanej podobe štátneho jazyka. Možnosť súbežného používania iných označení, najmä grafických symbolov a piktogramov, ako aj iných jazykov, nie je týmto dotknutá. Fyzikálne a technické veličiny musia byť vyjadrené v zákonných meraciach jednotkách“.

Podľa § 15 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa: Na vhodnom a trvale viditeľnom mieste prevádzkarne musí byť uvedené a) obchodné meno a sídlo predávajúceho alebo miesto podnikania fyzickej osoby, b) meno a priezvisko osoby zodpovednej za činnosť prevádzkarne,

Podľa § 16 ods. 1 písm. d) zákona o ochrane spotrebiteľa „Predávajúci je povinný vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku alebo o poskytnutí služby, v ktorom je uvedené názov a množstvo výrobku alebo druh služby“.

Odvolací správny orgán uvádza, že materiálové zloženie musí byť uvedené na etikete alebo uvedené iným spôsobom (napríklad natlačené na vnútornej strane oblečenia) podmienkou je, že označenie musí byť trvalé, ľahko čitateľné, viditeľné a prístupné. Odvolací správny orgán zároveň uvádza, že ak je to uvedené na etikete, tá musí byť pevne pripevnená na výrobku. Uvedené vychádza z Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1007/2011 o názvoch textilných vlákien a súvisiacom označení vláknového zloženia textilných výrobkov etiketou a iným označením. Podľa článku 14 Nariadenia „Etikety a iné označenia“ textilné výrobky sa označujú etiketou alebo iným označením, aby sa uviedlo ich vláknové zloženie, pri každom sprístupnení na trhu. Označenie textilných výrobkov etiketou a iným označením je trvalé, ľahko čitateľné, viditeľné a prístupné a v prípade etikety aj pevne pripevnené. Podľa čl. 3 písm. g) a h) Nariadenia „označenie etiketou“ je umiestňovanie požadovanej informácie priamo na textilný výrobok pripevnením etikety; „iné označenie“ označenie je uvedenie požadovanej informácie priamo na textilný výrobok prišitím, vyšitím, vytlačením, reliéfnym vytlačením alebo akoukoľvek inou technológiou aplikácie. Podľa čl. 16/3 označenie etiketou alebo iné označenie sú v úradnom jazyku alebo jazykoch členského štátu, na ktorého území sa textilné výrobky sprístupňujú na trhu pre spotrebiteľa, pokiaľ dotknutý členský štát nestanoví inak. Z dikcie práva Európskej únie je jednoznačne zrejmé, že textilné výrobky je potrebné označiť informáciami o materiálovom zložení v jazyku členského štátu a predmetné informácie musia byť trvalo pripevnené k textilnému výrobku, čo však v danom prípade nebolo splnené.

Skutočnosti uvádzané účastníkom konania k jednotlivým porušeniam zákona o ochrane spotrebiteľa nebolo možné pre ich výlučne subjektívny charakter zohľadniť ako dôvody, ktoré by zbavovali účastníka konania jeho objektívnej zodpovednosti za kontrolou zistené porušenie zákonom stanovených povinností. Pre konštatovanie porušenia povinnosti je rozhodujúci skutkový stav zistený inšpektormi SOI počas výkonu kontroly.

Odvolací orgán má tiež za to, že pre výšku uloženej sankcie je rozhodujúci najmä charakter a závažnosť porušených povinností a ich následky, pričom v súvislosti so stanovením výšky sankcií nie je povinnosťou správneho orgánu skúmať zisk, resp. stratu účastníka konania v súvislosti s podnikaním ako jedno zo základných kritérií vo vzťahu k uloženej sankcii. K žiadosti účastníka konania o zníženie pokuty odvolací orgán uvádza, že v prípade zisteného porušenia zákona je správny orgán povinný pristúpiť k uloženiu postihu, preto nemohol pristúpiť k odpusteniu pokuty. Vo vzťahu k možnosti znížiť výšku uloženej sankcie odvolací orgán uvádza, že po preskúmaní rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo nenašiel dôvod na zníženie výšky postihu. Odvolací orgán zastáva názor, že pokuta bola uložená v rámci stanovených kritérií, blízko minimálnej sadzby. V zmysle § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, zohľadňuje charakter a povahu zistených nedostatkov a taktiež účel § 3 ods. 5 druhá veta Správneho poriadku, v zmysle ktorého správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely. Odvolací orgán nemohol znížiť výšku uloženej sankcie, nakoľko by potom vybočil z medzí ukladania pokút za obdobné porušenia právneho predpisu. Odvolací orgán sa však snaží v rámci správnej úvahy prihliadať na všetky okolnosti prípadu aj pri udeľovaní pokuty tak, ako tomu bolo aj v prípade účastníka konania. Na druhej strane je zo zákona viazaný, aby v rovnakých, resp. obdobných veciach rozhodoval podobne, pričom táto požiadavka platí aj pre ukladanie sankcií. Zároveň, treba dodať, že na to, aby sankcia spĺňala aj represívnu zložku, musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, nakoľko má pôsobiť ako trest (represia) za spáchanie iného

správneho deliktu. Ak by táto nebola citeľná, nemožno rozumne očakávať ani naplnenie ďalšej z funkcií pokuty, ktorou je prevencia, a to jednak do vnútra – vo vzťahu k zodpovednostnému subjektu (účastníkovi konania), ktorý si po primerane uloženej sankcii, zodpovedajúcej zistenému nedostatku do budúcnosti rozmyslí, či znova poruší daný právny predpis, ale aj smerom von – vo vzťahu k ostatným podnikateľským subjektom (predávajúcim), ktorých má odstrašiť od porušovania obdobnej povinnosti, ako v prípade účastníka konania. Vykonaná kontrola v prevádzke účastníka konania totiž odhalila viaceré nesúlady skutkového stavu zisteného kontrolou s požadovaným stavom podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, a pokuta bola preto udelená v súlade s rozhodovacou praxou správneho orgánu v obdobných prípadoch.

K ostatným námietkam odvolací orgán nevzhliadol ako k právne relevantným, nakoľko predmetné ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa sa riadia princípom objektívnej zodpovednosti, t. j. účastník konania zodpovedá bez ohľadu na zavinenie (úmysel, nedbanlivosť) alebo iné okolnosti prípadu, avšak niektoré jeho vyjadrenia boli subjektívneho charakteru (za 18 rokov prevádzkovania živnosti sa nik nestiažoval; nemožnosť vydania správneho dokladu z ERP z dôvodu nemožnosti preinštalovania pokladne; zhoršovanie kúpnej sily; stres brigádničky pri kontrole; neposkytnutie informácií o alternatívnom riešení sporov aj napriek opakovanému upozorneniu predavačky – brigádničky na túto povinnosť); t. j. účastník konania zodpovedá za protiprávny výsledok. Pre konštatovanie porušenia povinnosti je rozhodujúci skutkový stav zistený inšpektormi SOI počas výkonu kontroly.

Čo sa týka snahy odstrániť kontrolou zistené nedostatky, odvolací orgán túto vníma pozitívne, avšak podotýka, že táto skutočnosť na posúdenie daného prípadu nemá vplyv, nakoľko v súlade s § 7 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa v znení neskorších predpisov je kontrolovaná osoba povinná v určenej lehote odstrániť zistené nedostatky, ich príčiny alebo vykonať okamžité nevyhnutné opatrenia na ich odstránenie a podať o nich a o ich výsledkoch v určenej lehote správu inšpektorátu. Prijatie príslušných opatrení je povinnosťou účastníka konania, a teda taktiež nie je skutočnosťou, ktorá by ho zbavovala zodpovednosti za zistené porušenie zákona či znižovala závažnosť zisteného porušenia zákona. Odvolací orgán taktiež dáva do pozornosti, že inšpektori SOI sú v zmysle § 6 ods. 1 zákona 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa v znení neskorších predpisov oprávnení ukladať opatrenia na mieste, pričom jedným z nich je aj nariadenie záväzného pokynu na odstránenie kontrolou zistených nedostatkov, kontrolu plnenia ktorých je SOI oprávnená vykonávať. Pokiaľ by orgán dozoru zistil, že kontrolovaná osoba v určenej lehote opatrenie na mieste nesplnila, resp. ho nesplnila vôbec, toto konanie je vyhodnotené ako porušenie vyššie cit. zákona č. 128/2002 Z. z., za ktoré sa ukladá pokuta podľa § 9 ods. 1 tohto zákona až do výšky 16 596,95 €, resp. 33 193,91 €. Zároveň odvolací orgán zdôrazňuje, že predávajúci je povinný dodržiavať podmienky podnikania uvedené v príslušných právnych predpisoch vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa od začiatku a počas vykonávania svojej podnikateľskej činnosti.

Na základe hore uvedených skutočností odvolací orgán pokladá skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú, a teda nezistil v odvolacom konaní dôvod na zrušenie alebo zmenu napadnutého rozhodnutia. Výšku uloženej pokuty odvolací orgán pokladá za primeranú zistenému skutkovému stavu.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, uloží predávajúcemu za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400 eur. Podľa § 24 ods. 5 citovaného zákona pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.

Odvolací orgán prihliadol pri určení výšky pokuty na porušenie povinností ustanovených v § 10a ods. 1 písm. k), § 13, § 15 ods. 1 písm. a) b) a § 16 ods. 1 písm. d) zákona o ochrane spotrebiteľa v kontexte s vyššie uvedenými kritériami pre určenie výšky pokuty.

Odvolací orgán prihliadol na porušenie § 10a ods. 1 písm. k) zákona o ochrane spotrebiteľa, keď inšpektori SOI zistili, že v prevádzkarni nebol spotrebiteľ žiadnou formou informovaný o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch ustanovených osobitným právnym predpisom – zákon č. 391/2015 Z. z. V zmysle zákona musí byť spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy informovaný o zákonom taxatívne vymedzených skutočnostiach,

vrátane jasnej a zrozumiteľnej informácie o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v zmysle osobitného predpisu, ktorým je zákon o alternatívnom riešení sporov. Konaním účastníka konania došlo k zásahu do práv spotrebiteľa, a to vo vzťahu k rozsahu informovania spotrebiteľov pred uzatvorením zmluvy. Účelom a zmyslom poskytnutia tejto informácie je oboznámiť spotrebiteľa o možnom postupe v prípade sporu s predávajúcim a to obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov, ktorý bude vykonávať nezávislé, nestranné, transparentné, účinné, rýchle a spravodlivé postupy riešenia spotrebiteľských sporov.

Odvolací orgán prihliadol na opomenutie účastníka konania uvádzať písomne poskytnuté informácie podľa § 10a až 12 zákona o ochrane spotrebiteľa v kodifikovanej podobe štátneho jazyka, keď tento nezabezpečil preklad vyššie uvedených informácií na výrobkoch týkajúcich sa označenia zloženia textilných výrobkov do kodifikovanej podoby štátneho jazyka, keď týchto 5 druhov textilných výrobkov obsahovalo iba cudzojazyčné znenie. Predmetný nedostatok považuje účastník konania za závažný, nakoľko spotrebiteľ v dôsledku neho nedisponuje zrozumiteľnou informáciou predovšetkým vo vzťahu k údajom o materiálovom zložení výrobkov, a teda o spôsobe použitia a údržby týchto výrobkov, čo môže mať za následok kvalitatívne zníženie alebo úplné poškodenie predmetných výrobkov alebo iných vecí použitých pri manipulácii s nimi. Predmetným opomenutím boli tiež spotrebiteľovi upreté práva na informácie, zhoršilo sa jeho postavenie pri prípadnom reklamačnom procese a zároveň bol spotrebiteľ i potencionálne ohrozený na zdraví v prípade alergie na niektoré materiály.

Neoznačením prevádzkarne miestom podnikania fyzickej osoby nebola spotrebiteľovi poskytnutá základná informácia slúžiaca na riadnu identifikáciu predávajúceho. Neoznačením prevádzkarne menom a priezviskom osoby zodpovednej za činnosť prevádzkarne neboli spotrebiteľovi poskytnuté základné informácie z hľadiska zabezpečenia riadneho predaja výrobkov. Neoznačenie prevádzkarne zákonom stanovenými údajmi je spôsobilé sťažiť spotrebiteľovi kontakt s predávajúcim, a to predovšetkým v prípade uplatňovania si svojich zákonných práv zo zodpovednosti za vady.

Odvolací orgán v súvislosti s porušením § 16 ods. 1 písm. d) zákona o ochrane spotrebiteľa pri určení výšky pokuty zohľadnil aj dôležitosť uvádzania všetkých zákonom stanovených náležitostí v doklade o kúpe výrobku, keďže tento doklad má nesporný význam pri uplatnení práv vyplývajúcich zo zodpovednosti za vady konkrétneho výrobku, pričom jeho neúplnosť (v danom prípade absencia údaje o názve odpredaných výrobkov) môže sťažiť, ba dokonca aj zmať spotrebiteľovi prípadné budúce uplatnenie práv zo zodpovednosti za vady výrobkov. Doklad o kúpe výrobku totiž predstavuje jeden z najdôležitejších dôkazov o právnych vzťahoch medzi predávajúcim a spotrebiteľom (kupujúcim), ktoré vyplývajú z prevažne anonymne uzatváraných kúpnych zmlúv. Neuvedením názvu výrobku na vydanom doklade o kúpe nie je spotrebiteľovi zrejmé, čo bolo skutočne predmetom kúpy. Pre určenie názvu výrobku je pritom rozhodujúce pomenovanie výrobku, ktoré ho jednoznačne odlišuje a umožňuje ho identifikovať aj pri prípadnej reklamacii výrobku.

Odvolací orgán má za to, že výška uloženej pokuty je vzhľadom na jej represívno-výchovnú funkciu, ako aj s prihliadnutím na zákonom stanovené medze pokutou primeranou a zároveň pokutou zodpovedajúcou zistenému protiprávnemu stavu, charakteru a rozsahu porušenia zákona. Účastník konania je povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľa, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci na základe čoho podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku odvolanie odvolací orgán zamieta ako nedôvodné.

Zároveň upozorňujeme účastníka konania, že pokutu uloženú I. st. rozhodnutím je povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS-03230418.

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Bajkalská 21/A, P.O. BOX 29, 827 99 Bratislava 27

Číslo : SK/0167/99/2019

Dňa : 24.10.2019

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – HUBERT NZ, s.r.o., sídlo – Budovateľská 2, Nové Zámky 940 01, Slovenská republika, IČO: 36 552 232, kontrola vykonaná dňa 18.10.2018 v prevádzke účastníka konania – Hotel Hubert ***, Budovateľská 2, Nové Zámky, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj, č. P/0454/04/18, zo dňa 19.03.2019, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške 600,- EUR, slovom: šesťsto eur, pre porušenie § 4 ods. 1 písm. a) a § 4 ods. 1 písm. b) vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

napadnuté rozhodnutie vo výrokovej časti, ako aj v príslušnej časti odôvodnenia m e n í tak, že časť výroku, ktorým bolo konštatované porušenie povinnosti podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov vypúšťa

a

pre porušenie povinnosti predávajúceho podľa § 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov sa účastníkovi konania – HUBERT NZ, s.r.o., sídlo – Budovateľská 2, Nové Zámky 940 01, Slovenská republika, IČO: 36 552 232, kontrola vykonaná dňa 18.10.2018 v prevádzke účastníka konania – Hotel Hubert ***, Budovateľská 2, Nové Zámky, v zmysle § 24 ods. 1 vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa, ukladá peňažná pokuta vo výške 450 EUR, slovom: štyristopäťdesiat eur. Uloženú pokutu je účastník konania povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS-04540418.

Ostatná časť výroku ostáva bez zmeny.

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj (ďalej len „SOI“) uložil účastníkovi konania – HUBERT NZ, s.r.o. - peňažnú pokutu vo výške 600,- EUR pre porušenie povinnosti podľa § 4 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení zákona č. 397/2008 Z. z. a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

Inšpektormi SOI bolo pri kontrole vykonanej dňa 18.10.2018, v prevádzke účastníka konania– Hotel Hubert ***, Budovateľská 2, Nové Zámky kontrolou zistené, že účastník konania neumožnil spotrebiteľovi prekontrolovať si správnosť údajov o hmotnosti odpredaných výrobkov z dôvodu používania meradla s neplatným úradným overením, a že účastník konania nespĺnil všeobecné požiadavky a klasifikačné znaky ubytovacieho zariadenia vyplývajúce z Vyhlášky MH SR č. 277/2008 Z. z. ktorou sa ustanovujú klasifikačné znaky na ubytovacie zariadenia pri ich zaraďovaní do kategórií a tried (ďalej „Vyhláška“).

Proti tomuto rozhodnutiu účastník konania podal odvolanie.

Odvolací orgán podľa § 59 ods. 1 správneho poriadku preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Podľa ods. 2 ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia č. P/0454/04/18 zo dňa 19.03.2019, ako aj konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, odvolací orgán zistil dôvod na zmenu prvostupňového rozhodnutia. Odvolací orgán po dôkladnom oboznámení sa so skutkovým stavom veci dospel

k názoru, že účastník konania nemôže byť sankcionovaný za porušenie ustanovenia § 4 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa, keďže považuje postih v uvedenej veci za nedostatočne preukázaný, nakoľko nebolo preukázané, že by účastník konania v prevádzkarni predával výrobky na hmotnosť. Nakoľko uvedenou zmenou rozhodnutia došlo k upusteniu od sankcionovania povinnosti vyplývajúcej z § 4 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa, a tým aj k zúženiu rozsahu protiprávneho konania, ktorým bol porušený zákon o ochrane spotrebiteľa, odvolací orgán pristúpil aj k primeranej zmene výšky postihu, a to tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Dôvod na úplne zrušenie napadnutého rozhodnutia odvolací orgán nezistil.

Povinnosťou účastníka konania bolo poskytovať služby v bežnej kvalite ustanovenej osobitným predpisom – Vyhláškou MH SR č. 277/2008 Z. z., čo porušil.

Inšpektormi SOI bola dňa 18.10.2018 vykonaná kontrola v prevádzke účastníka konania: Hotel Hubert ***, Budovateľská 2, Nové Zámky, počas ktorej bolo zistené, že účastník konania neposkytoval služby v bežnej – predpísanej kvalite, tzn. v kvalite ustanovenej Vyhláškou MH SR č. 277/2008 Z. z., ktorou sa ustanovujú klasifikačné znaky na ubytovacie zariadenia pri ich zaradovaní do kategórií a tried (ďalej aj „vyhláška č. 277/2008 Z. z.“), keďže vyššie uvedené ubytovacie zariadenie nespĺňalo požiadavky na vybavenosť jednotlivých častí ubytovacích zariadení v zmysle § 5 ods. 14 vyššie cit. Vyhlášky, nakoľko v kontrolovaných izbách č. 20 a 36 v hygienickom zariadení neboli elektrické zásuvky označené napätím na použitie elektrických spotrebičov.

Vyššie uvedené ubytovacie zariadenie nespĺňalo všeobecné požiadavky na ubytovacie zariadenia v zmysle § 6 ods. 6 vyššie cit. vyhlášky, nakoľko sa pri telefóne, ktorý je v ubytovacom zariadení na mieste prístupnom hosťom, nenachádzal viacjazyčný návod na obsluhu s číslami kontaktov na políciu, lekársku a zdravotnú službu, hasičskú jednotku, linku tiesňového volania.

Počas kontroly vo vyššie uvedenom ubytovacom zariadení bolo zistené, že účastník konania neposkytoval služby v bežnej – predpísanej kvalite, tzn. v kvalite ustanovenej Vyhláškou MH SR č. 277/2008 Z. z., ktorou sa ustanovujú klasifikačné znaky na ubytovacie zariadenia pri ich zaradovaní do kategórií a tried, keďže vyššie uvedené ubytovacie zariadenie nespĺňalo konkrétne klasifikačné znaky v zmysle prílohy k vyššie citovanej Vyhláške – I. Klasifikačné znaky hotelov, trieda *** - v časti 3. ubytovacie priestory – vybavenosť izieb, nakoľko v kontrolovaných izbách č. 20 a 36 chýbal telefón so spojením mimo hotela cez centrálu.

Vyššie uvedené ubytovacie zariadenie nespĺňalo konkrétne klasifikačné znaky v zmysle prílohy k vyššie citovanej Vyhláške – I. Klasifikačné znaky hotelov, trieda **** - v časti 3. ubytovacie priestory – predsieň, nakoľko v kontrolovanej izbe č. 20 chýbal prostriedok na čistenie obuvi.

Za zistené nedostatky, ako predávajúci v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa v plnom rozsahu zodpovedá účastník konania.

V odvolaní účastník konania neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky.

V podanom odvolaní účastník konania uvádza, že žiada o zníženie uloženej pokuty vo výške 600 EUR. Účastník konania uvádza, že počas kontroly s pracovníkmi I SOI spolupracoval, odpovedal na všetky otázky a dokonca boli aj pochválení jednak s vybavením izieb, tak i s čistotou na nich a celkovým vzhľadom. K chýbajúcemu prostriedku na čistenie obuvi uvádza, že je pravda, že chýbal a ako dôvod uvádza ľudský faktor, keďže na ďalších izbách nechýbal. Tiež dodáva, že má za to, že zákazník, ktorý ho očakáva vo vybavení izby a mieni ho aj použiť, si vie zavolať alebo zájsť na recepciu a upozorniť ich na to. Nakoľko ich držia skladosť, tak sa ospravedlnia a chybu napravia na mieste a tak spotrebiteľ nebude poškodený.

K chýbajúcim telefónom na izbách so spojením mimo hotela cez centrálu uvádza, že je smutné zistenie, že už dávno Vyhláška nebola novelizovaná v zmysle pokročilej doby, nakoľko naozaj má dnes mobil takmer absolútne každý a určite ho použije radšej ako telefón na izbe, ktorý by tam skôr zavádzal a nie pomáhal. Zároveň dodáva, že ak aj existuje spotrebiteľ, ktorý chce použiť hotelový telefón, tak môže bezodplatne využiť ich recepcný. Účastník konania tiež uvádza, že do dnešného dňa sa ani jeden jediný zákazník na tento fakt nestážoval. Účastník konania ďalej uvádza, že v roku 2016 už bol za absentujúce telefóny na izbách pokutovaný,

diskutoval s pracovníkmi I SOI, ktorí uznali, že by bolo správne toto kritérium vynechať, a pýta sa, či by mal byť za toto porušenie zakaždým sankcionovaný. Dodáva, že existuje množstvo hotelov i vyššej triedy ako *** a tiež nemajú telefóny na izbách. Viacjazyčný návod na obsluhu s číslami kontaktov na políciu atď., ktoré malo byť umiestnené i pri pulte recepcii – nie len na dverách, označenia elektrických zásuviek a neplatné úradné overenie váhy ihneď odstránili a považuje ich za drobnejšie nedostatky.

Účastník konania ďalej vo svojom odvolaní uvádza, že aj napriek tomu, že nemá právnické vzdelanie si uvedomuje, že ako účastník konania nie je zbavený zodpovednosti za zistené porušenia zákona a chápe i princíp objektívnej zodpovednosti, na ktorom je zákon o ochrane spotrebiteľa koncipovaný, a práve preto nežiada o zrušenie pokuty, ale o jej prehodnotenie, keďže má za to, že aj polovičný postih, čo sa týka výšky pokuty, v jeho prípade bude plniť represívnu a aj preventívnu funkciu, pristúpi k celej záležitosti zodpovedne a do budúcnosti spraví všetko preto, aby dodržal zákon.

V závere odvolania uvádza, že podnikanie v tejto oblasti je nesmierne náročné a záleží na detailoch prečo sa zákazník rozhodne navštíviť vybrané ubytovacie zariadenie a celý personál vrátane konateľa účastníka konania sa snažia, a by bol hosť spokojný. Ako podporný fakt uvádza stále sa zlepšujúce sa hodnotenia na portáli booking.com, či knihu poďakovaní. I z tohto dôvodu si vie predstaviť, že ak by odvolací orgán vyhovel jeho žiadosti o zníženie sankcie, tak i správny orgán prispeje v lepšom prospechu spotrebiteľa, nakoľko prostriedky budú slúžiť na opravy a k lepšej vybavenosti izieb.

Ústredný inšpektorát SOI so sídlom v Bratislave ako príslušný správny orgán preskúmal podkladový materiál v predmetnej veci v celom rozsahu a dospel k záveru, že protiprávny skutkový stav bol zo strany SOI spoľahlivo preukázaný. Z podkladov k rozhodnutiu jasne vyplýva, že účastník konania porušil povinnosti, uložené mu zákonom o ochrane spotrebiteľa, čo bolo zistené pri vykonanej kontrole SOI zo dňa 18.10.2018. Nedostatky pokladá za presne a spoľahlivo zistené. Zároveň po preskúmaní obsahu napadnutého rozhodnutia odvolací orgán zistil, že správny orgán prvého stupňa sa dostatočným spôsobom vyrovnal s tvrdeniami účastníka konania, ktoré vyplývali z obsahu daného administratívneho spisu. Odvolací orgán ďalej zdôrazňuje, že účastník konania za plnenie povinností stanovených danou právnou úpravou zodpovedá objektívne, teda bez ohľadu na zavinenie (úmysel, nedbanlivosť) alebo iné okolnosti, za ktorých k ich porušeniu došlo.

Zákon o ochrane spotrebiteľa požaduje, aby predávajúci v každom prípade zabezpečil splnenie všetkých požiadaviek vyplývajúcich zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Bolo preto povinnosťou účastníka konania ako predávajúceho, a to bez ohľadu na rozsah jeho podnikateľskej činnosti, prijať potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť plnenie povinností vyplývajúcich z príslušných ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa. Predávajúci musí spĺňať všetky podmienky podnikania, ktoré pre neho vyplývajú z príslušných právnych predpisov, v priebehu celého výkonu podnikateľskej činnosti.

Predmetom kontroly SOI je porovnávanie zisteného stavu so stavom požadovaným všeobecne záväznými právnymi predpismi, ktorých dodržiavanie je SOI oprávnená kontrolovať. Postup inšpektorov SOI pri výkone kontrolnej činnosti vrátane pôsobnosti SOI a oprávnení inšpektorov SOI, upravuje zákon č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľov, ktorý bol podľa názoru odvolacieho orgánu pri výkone kontroly na prevádzke účastníka konania dňa 18.10.2018 dodržaný. Kontrola inšpektorov SOI spočívala v porovnaní zisteného skutkového stavu so stavom predpísaným, t. j. ustanoveným všeobecne záväznými právnymi predpismi a osobitnými predpismi v oblasti ochrany spotrebiteľa. Vyhotovením tohto porovnania bol výsledok kontroly, teda inšpekčný záznam, z ktorého bol zrejmý zistený skutkový stav. Inšpektori sa pri výkone kontroly preukázali preukazom SOI, spísali inšpekčný záznam z vykonanej kontroly, postupovali pri kontrole v súlade s platnými právnymi predpismi, vychádzali len z vlastných zistení, objektívne zistili a posúdili skutkový stav, ku všetkým osobám prítomným pri kontrole sa správali nepredpojaté a korektne. Zároveň bol kontrolovanej osobe v rámci inšpekčného záznamu po oboznámení sa s jeho obsahom poskytnutý aj priestor na vyjadrenie sa k zistenému skutkovému stavu vo forme vysvetlivky k inšpekčnému záznamu. Počas predmetnej kontroly bolo zistené nerešpektovanie viacerých povinností účastníka konania, ktoré sa týkajú poskytovania informácií o kvalite

poskytovaných služieb, ako aj nedodržanie požiadavky na zabezpečenie meradla s platným úradným overením a predpísaných požiadaviek na prevádzkované ubytovacieho zariadenia Hotel Hubert ***.

Čo sa týka argumentu účastníka konania o odstránení zistených nedostatkov, odvolací orgán poukazuje na ust. § 7 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého *kontrolovaná osoba je povinná v určenej lehote odstrániť zistené nedostatky, ich príčiny alebo vykonať okamžite nevyhnutné opatrenia na ich odstránenie a podať o nich a o ich výsledkoch v určenej lehote správu inšpektorátu*. Z citovaného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že odstránenie nedostatkov predstavuje povinnosť pre účastníka konania, ako kontrolovaný subjekt, uloženú mu osobitným predpisom, spravidla ešte v štádiu pred začatím správneho konania, do termínu uvedeného v záväznom pokyne. Preto nemožno brať ohľad na túto skutočnosť pri určovaní výšky pokuty.

K tvrdeniu účastníka konania, že je smutné zistenie, že už dávno nebola Vyhláška novelizovaná v zmysle pokročilej doby, že je názoru, že telefón by v izbe len zavádzal, keďže dnes má mobil takmer každý a spotrebiteľ by tak radšej použil vlastný telefón, odvolací správny orgán uvádza, že uvedené skutočnosti predstavujú príčiny vzniku danej skutočnosti, ktoré však nie sú dôvodom neplnenia zákonom stanovených povinností. Uvedené argumenty sú subjektívnymi skutočnosťami, ktoré nezbavujú účastníka konania objektívnej zodpovednosti za porušenie zákona. Odvolací orgán však v tejto súvislosti poukazuje na to, že účastník konania zodpovedá za zistené nedostatky na základe princípu objektívnej zodpovednosti, t. j. bez ohľadu na zavinenie (úmysel, nedbanlivosť) alebo iné okolnosti danej veci, za ktorých k ich porušeniu došlo, pretože zavinenie nie je pojmovým znakom a predpokladom vzniku zodpovednosti za túto kategóriu správneho deliktu, kde sa preukazuje len porušenie právnej povinnosti.

Na námietku účastníka konania, že „v roku 2016 už bol za chýbajúce telefóny na izbách pokutovaný, diskutoval s pracovníkmi I SOI, ktorí uznali, že by bolo správne toto kritérium vynechať“ odvolací orgán neprihliadal, nakoľko má za to, že inšpektori SOI nie sú pri vykonanej kontrole oprávnení hodnotiť zistené porušenia zákona a vyjadrovať k skutočnosti, či s účastníkom konania bude alebo nebude začaté správne konanie a ku otázke, že či za toto porušenie bude zakaždým sankcionovaný, odvolací orgán uvádza, že v zmysle § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právne záväznými aktmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa uloží orgán dozoru výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 pokutu do 66 400 eur; za opakované porušenie povinností počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 eur. V zákone o ochrane spotrebiteľa teda vzhľadom na vyššie uvedené absentuje dispozitívny charakter ukladania sankcií, a preto zákon o ochrane spotrebiteľa neumožňuje pokutu odpustiť, či ako sankciu použiť napr. pokarhanie, upozornenie, napomenutie a pod. V zmysle čl. 2 ods. 2 ústavného zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky, v platnom znení, sú štátne orgány oprávnené konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

K ostatným námietkam odvolací orgán nevzhliadol ako k právne relevantným, nakoľko predmetné ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa sa riadia princípom objektívnej zodpovednosti, t. j. účastník konania zodpovedá bez ohľadu na zavinenie (úmysel, nedbanlivosť) alebo iné okolnosti prípadu, avšak niektoré jeho vyjadrenia boli subjektívneho charakteru; t. j. účastník konania zodpovedá za protiprávny výsledok. Pre konštatovanie porušenia povinnosti je rozhodujúci skutkový stav zistený inšpektormi SOI počas výkonu kontroly.

K podanému odvolaniu odvolací orgán uvádza, že účastník konania nespochybňuje zistený skutkový stav pri kontrole zo dňa 18.10.2018. K požiadavke účastníka konania o zväznenie zníženia výšky uloženej pokuty odvolací orgán uvádza, že tak učinil, pričom odôvodnenie zmeny výšky uloženej pokuty je uvedené vyššie v odôvodnení tohto rozhodnutia.

Čo sa týka výšky uloženej pokuty prvostupňový správny orgán uložil výšku postihu v zákonom stanovenej sadzbe do 66 400 €, zmenená pokuta vo výške 450 € nie je vzhľadom na hornú hranicu sadzby represívna, naďalej plní preventívnu funkciu. K výške pokuty odvolací orgán uvádza, že v prípade zisteného porušenia zákona je správny orgán povinný pristúpiť

k uloženiu postihu. Charakter protiprávneho konania, rozsah zisteného porušenia povinnosti, ako aj následky, ktoré spočívajú v poškodení spotrebiteľa odôvodňujú uloženie pokuty vo výške určenej v rozhodnutí inšpektorátu SOI. Pri ukladaní výšky pokuty správny orgán zobral do úvahy, že u účastníka konania bolo zistené porušenie zákonných povinností. Výška pokuty je primeraná zisteným skutočnostiam a je uložená na dolnej hranici zákonnej sadzby.

Odvolačný orgán prihliadol na skutočnosť, že porušenie povinnosti zo strany účastníka konania bolo zistené prvýkrát, keď správny orgán na základe ust. § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa správne uložil pokutu do 66 400 eur; nakoľko za opakované porušenie povinnosti počas 12 mesiacov by bol správny orgán povinný uložiť pokutu v rozmedzí do 166 000 eur.

Odvolačný orgán trvá na kontrolných zisteniach, uvedených v inšpekčnom zázname zo dňa 18.10.2018. Za zistené nedostatky zodpovedá účastník konania v plnom rozsahu. Pre postih účastníka konania za zistený skutkový stav je rozhodujúca skutočnosť, že bol porušený zákon.

Na základe vyššie uvedených skutočností pokladáme skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú. Druhostupňový správny orgán nezistil v odvolacom konaní dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, uloží predávajúcemu za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400 EUR.

Podľa § 24 ods. 5 cit. zákona sa pri určení výšky pokuty prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.

Následkom protiprávneho konania boli porušené práva spotrebiteľa chránené príslušnými ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľa. Nedodržaním kvality ustanovenej osobitným predpisom nebola dosiahnutá požadovaná akosť a úroveň poskytovaných služieb, a tým bol spotrebiteľ ukrátený na jeho práve na poskytovanie služieb v predpísanej kvalite. Zohľadnený bol rozsah a charakter zistených nedostatkov nezodpovedajúcich všeobecným požiadavkám uvedeným vo Vyhláške MH SR č. 277/2008 Z. z.. Správnym orgánom bol zohľadnený aj vplyv zistených nedostatkov na kvalitu služieb poskytovaných spotrebiteľom. Správny orgán zohľadnil aj skutočnosť, že v zmysle § 7 ods. 2 Vyhlášky č. 277/2008 Z. z., sú požiadavky na vybavenie, druh, rozsah a úroveň poskytovaných služieb v jednotlivých kategóriách a triedach minimálne. V danom prípade teda neboli zabezpečené ani minimálne požiadavky.

Odvolačný orgán uvádza, že účastník konania ako predávajúci je povinný dodržiavať podmienky podnikania uvedené v príslušných právnych predpisoch, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa, od začiatku vykonávania svojej podnikateľskej činnosti.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci, na základe čoho podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku bolo prvostupňové rozhodnutie zmenené tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Bajkalská 21/A, pošt. prieč. 29, 827 99 Bratislava

Číslo : SK/0424/99/2017

Dňa : 23.09.2019

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – IDSYS, s.r.o., sídlo: Mlynská 2238, 934 01 Levice, IČO: 47 182 024, právne zastúpený: JUDr., kontrola internetového obchodu www.idsys.sk vykonaná dňa 23.06.2016 v prevádzkarni IDSYS, s.r.o., Mlynská 2238, Levice, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj, č. P/0095/04/17 zo dňa 14.06.2017, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške 1 500,- EUR, slovom: jedentisícpäťsto eur, pre porušenie § 4 ods. 2 písm. a) a § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1, ods. 4, § 8 ods. 1 písm. g) vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

napadnuté rozhodnutie vo výrokovej časti, ako aj v príslušnej časti odôvodnenia m e n í tak, že:

znenie

„pre porušenie zákazu vyplývajúceho z ustanovenia § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na ustanovenia § 7 ods. 1, § 7 ods. 4, § 8 ods. 1 písm. g) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov – v zmysle ktorých predávajúci nesmie používať nekalé obchodné praktiky, nakoľko nekalé obchodné praktiky sú zakázané, pričom za nekalú obchodnú praktiku sa v zmysle ustanovenia § 7 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. okrem iného, považuje najmä klamlivé konanie, pričom v danom prípade ide o klamlivé konanie – obchodnú praktiku, ktorá zapríčinila, alebo mohla zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože uvádza do omylu, alebo môže uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k právu spotrebiteľa vrátane práva na vrátenie peňazí podľa osobitného predpisu, nakoľko v čase kontroly dňa 23.06.2016 bolo vo vyššie uvedenej prevádzke zistené, že vo všeobecných obchodných podmienkach pre nákup tovaru prostredníctvom elektronického obchodu www.idsys.sk, ktoré ku kontrole predložila administratívna pracovníčka účastníka konania, bolo v časti Odstúpenie spotrebiteľa od zmluvy, vrátenie a výmena tovaru v bode 22. uvedené nasledovné: „*V prípade odstúpenia od zmluvy má spotrebiteľ nárok na vrátenie kúpnej ceny v lehote 15 dní odo dňa odstúpenia spotrebiteľa od zmluvy a predávajúci má nárok na náhradu skutočne vynaložených nákladov spojených s vrátením tovaru (obzvlášť poštovného za dodanie tovaru, pokiaľ ho hradil), ktoré je oprávnený odpočítať z pohľadávky spotrebiteľa na vrátenie kúpnej ceny; to neplatí pre prípad, že by bol tovar vadný. ...*“, čím účastník konania porušil zákaz používať nekalé obchodné praktiky, a to klamlivým konaním v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože uvádza do omylu, alebo môže uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k právu spotrebiteľa vrátane práva na vrátenie peňazí podľa osobitného predpisu, podmienka je v rozpore s ustanovením § 9 ods. 1 zákona č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru, alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku, alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov, nakoľko predávajúci je povinný bez zbytočného odkladu, najneskôr do 14 dní odo dňa doručenia oznámenia o odstúpení od zmluvy vrátiť spotrebiteľovi všetky platby, ktoré od neho prijal na základe zmluvy alebo v súvislosti s ňou, vrátane nákladov na dopravu, dodanie a poštovné a iných nákladov a poplatkov, ...“

nahrádza znením:

„pre porušenie zákazu vyplývajúceho z ustanovenia § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov – v zmysle ktorého predávajúci nesmie používať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, nakoľko v čase kontroly dňa 23.06.2016 bolo vo vyššie uvedenej prevádzkarni zistené, že vo všeobecných obchodných podmienkach pre nákup tovaru prostredníctvom elektronického obchodu www.idsys.sk, ktoré ku kontrole predložil zamestnanec účastníka konania - administratívna pracovníčka p. Monika S., bolo v časti Odstúpenie spotrebiteľa od zmluvy, vrátenie a výmena tovaru v bode 22. uvedené nasledovné: „*V prípade odstúpenia od zmluvy má spotrebiteľ nárok na vrátenie kúpnej ceny v lehote 15 dní odo dňa odstúpenia spotrebiteľa od zmluvy a predávajúci má nárok na náhradu skutočne vynaložených nákladov spojených s vrátením tovaru (obzvlášť poštovného za dodanie tovaru, pokiaľ ho hradil), ktoré je oprávnený odpočítať z pohľadávky spotrebiteľa na vrátenie kúpnej ceny; to neplatí pre prípad, že by bol tovar vadný.* ...“, čím účastník konania porušil zákaz používať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, nakoľko uvedená podmienka je v rozpore s ustanovením § 9 ods. 1 zákona č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov, nakoľko predávajúci je povinný bez zbytočného odkladu, najneskôr do 14 dní odo dňa doručenia oznámenia o odstúpení od zmluvy vrátiť spotrebiteľovi všetky platby, ktoré od neho prijal na základe zmluvy alebo v súvislosti s ňou, vrátane nákladov na dopravu, dodanie a poštovné a iných nákladov a poplatkov; tým nie je dotknuté ustanovenie § 8 ods. 5. Predávajúci stanovením predĺženia lehoty na vrátenie platieb (v rozpore s ustanovením § 9 ods. 1 zákona č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov), v lehote 15 dní preukázateľne porušil zákon, nakoľko podmienka stanovená účastníkom konania vnáša značnú nerovnováhu do práv a povinností zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a vylučuje práva spotrebiteľa na odstúpenie od zmluvy, ...“.

Ostatná časť výroku, vrátane uloženej sankcie, ostáva bez zmeny.

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „SOI“) v Nitre pre Nitriansky kraj rozhodnutím uložil účastníkovi konania – IDSYS, s.r.o. - peňažnú pokutu vo výške 1 500,- €, pre porušenie povinností vyplývajúcich z § 4 ods. 2 písm. a) a § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1, ods. 4, § 8 ods. 1 písm. g) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

Inšpektormi SOI bola dňa 23.06.2016 vykonaná kontrola internetového obchodu www.idsys.sk v prevádzkarni IDSYS, s.r.o., Mlynská 2238, Levice. Predmetná kontrola inšpektormi SOI bola zameraná na dodržiavanie zákona o ochrane spotrebiteľa, zákona č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 102/2014 Z. z.“), zákona č. 22/2004 Z. z. o elektronickom obchode a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o elektronickom obchode“) a zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o štátnej kontrole vnútorného trhu“). Predmetnou kontrolou bolo zistené, že účastník konania ako predávajúci porušil zákaz ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu; porušil zákaz používať nekalé obchodné praktiky v spotrebiteľských zmluvách.

Proti tomuto rozhodnutiu účastník konania podal odvolanie.

Odvolací orgán podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.

Podľa ods. 2 ak sú preto dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia č. P/0095/04/17 zo dňa 14.06.2017, ako aj konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, odvolací orgán zistil dôvod na jeho zmenu spočívajúcu v úprave právnej kvalifikácie zisteného porušenia zákazu používať nekalé obchodné praktiky v spotrebiteľských zmluvách. Odvolací orgán uvedené konanie účastníka konania subsumoval pod jemu prislúchajúce znenie skutkovej podstaty správneho deliktu, t. j. pod porušenie zákazu používať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách. Uvedená zmena nemá vplyv na zistený skutkový stav ani na výšku uloženej sankcie.

Povinnosťou účastníka konania bolo neukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu; nepoužívať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách; čo účastník konania porušil.

Pri výkone kontroly dňa 23.06.2016 boli inšpektorom SOI zo strany zamestnanca účastníka konania – administratívnej pracovníčky p. predložené Všeobecné obchodné podmienky pre nákup tovaru (ďalej len „VOP“) (č. I. 21 – 25 spisu).

Posúdením obsahu VOP odobratých pri výkone kontroly dňa 23.06.2016 bolo zistené, že účastník konania porušil zákaz predávajúceho ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu, nakoľko v časti „Spotrebiteľská záruka“ v bode 20., v časti „Vady tovaru“ v bode 27. a v časti „Kúpna cena“ v bode 9. boli uvedené podmienky, ktorými účastník konania ukladal spotrebiteľovi povinnosť nad rámec zákona v nasledovnom znení, a to:

Spotrebiteľská záruka

20. „... Ak sa reklamácia ukáže ako neodôvodnená či neoprávnená, má predávajúci nárok na náhradu nákladov skutočne vynaložených na testovanie tovaru, splatnú do 30 dní odo dňa vyčíslenia týchto nákladov (spravidla v oznámení o zamietnutí reklamácie)“.

Vady tovaru

27. „ Uplatnenie vád tovaru si spravidla vyžaduje testovanie vzorky či vzoriek tovaru. Ak sa ukáže vytknutie vád ako neodôvodnené či neoprávnené, má predávajúci nárok na náhradu nákladov skutočne vynaložených na testovanie tovaru, splatnú do 30 dní odo dňa vyčíslenia týchto nákladov“.

Predmetnými ustanoveniami účastník konania ukladal spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu, a to nad rámec zákona, resp. v rozpore s ním, a to v neprospech spotrebiteľa. Uplatnenie reklamácie je zákonom garantované právo spotrebiteľa a právna úprava spotrebiteľovi neukladá žiadne povinnosti v súvislosti s úhradou nákladov vzniknutých pri jej vybavovaní či iných poplatkov, a to bez ohľadu na výsledok reklamácie. V ustanovení § 18 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa je výslovné upravené, že ak spotrebiteľ reklamáciu výrobku uplatnil počas prvých 12 mesiacov od kúpy, môže predávajúci vybaviť reklamáciu zamietnutím len na základe odborného posúdenia; bez ohľadu na výsledok odborného posúdenia nemožno od spotrebiteľa vyžadovať úhradu nákladov na odborné posúdenie ani iné náklady súvisiace s odborným posúdením. Zároveň je v ustanovení § 18 ods. 7 zákona o ochrane spotrebiteľa uvedené, že ak spotrebiteľ reklamáciu výrobku uplatnil po 12 mesiacoch od kúpy a predávajúci ju zamietol, osoba, ktorá reklamáciu vybavila, je povinná v doklade o vybavení reklamácie uviesť, komu môže spotrebiteľ zaslať výrobok na odborné posúdenie. Ak je výrobok zaslaný na odborné posúdenie určenej osobe, náklady odborného posúdenia, ako aj všetky ostatné s tým súvisiace účelne vynaložené náklady znáša predávajúci bez ohľadu na výsledok odborného posúdenia. Zároveň je v § 598 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“) uvedené, že kupujúci má právo na úhradu nevyhnutných nákladov, ktoré mu vznikli v súvislosti s uplatnením práv zo zodpovednosti za vady.

Kúpna cena

9. „V prípade omeškania s platbou kúpnej ceny sa kupujúci zaväzuje platiť predávajúcemu úrok z omeškania vo výške 0,5 % z dlžnej čiastky denne; nárok na náhradu škody v plnej výške popri úroku z omeškania tým nie je dotknutý“.

Vo vyššie uvedenom bode účastník konania ukladal spotrebiteľovi opätovne povinnosť bez právneho dôvodu, a to nad rámec zákona, resp. v rozpore s ním, a to v neprospech spotrebiteľa. Úrok z omeškania nemôže byť vyšší ako je právnymi predpismi prípustné. Výšku úroku z omeškania upravuje v občianskoprávných vzťahoch vykonávací predpis, ktorým je

Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „NV SR č. 87/1995 Z. z.“). V zmysle ustanovenia § 3 NV SR č. 87/1995 Z. z. je výška úrokov z omeškania o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Teda na základe uvedeného správny orgán dospel k názoru, že priznanie úrokov z omeškania vo výške určenej vo VOP je ukladaním povinnosti spotrebiteľovi bez právneho dôvodu.

Uvedenými podmienkami, ktorými predávajúci ukladá spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu, účastník konania porušil § 4 ods. 2 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa.

Kontrolou obsahu VOP účastníka konania bolo zároveň zistené, že účastník konania porušil zákaz predávajúceho používať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, nakoľko v časti „Odstúpenie spotrebiteľa od zmluvy, vrátenie a výmena tovaru“ v bode 22. bola uvedená neprijateľná podmienka, ktorá spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa v nasledovnom znení, a to:

Odstúpenie spotrebiteľa od zmluvy, vrátenie a výmena tovaru

22. „V prípade odstúpenia od zmluvy má spotrebiteľ nárok na vrátenie kúpnej ceny v lehote 15 dní odo dňa odstúpenia spotrebiteľa od zmluvy a predávajúci má nárok na náhradu skutočne vynaložených nákladov spojených s vrátením tovaru (obzvlášť poštovného za dodanie tovaru, pokiaľ ho hradil), ktoré je oprávnený odpočítať z pohľadávky spotrebiteľa na vrátenie kúpnej ceny; to neplatí pre prípad, že by bol tovar vadný. ...“.

Predmetná podmienka bola vyhodnotená ako neprijateľná, vzhľadom na to, že predávajúci stanovil dlhšiu lehotu na vrátenie peňazí spotrebiteľovi po jeho odstúpení od zmluvy (15 dní) než ako definuje zákon č. 102/2014 Z. z. (14 dní). Uvedená podmienka je v rozpore s ustanovením § 9 ods. 1 zákona č. 102/2014 Z. z., v zmysle ktorého je predávajúci povinný bez zbytočného odkladu, najneskôr do 14 dní odo dňa doručenia oznámenia o odstúpení od zmluvy vrátiť spotrebiteľovi všetky platby, ktoré od neho prijal na základe zmluvy alebo v súvislosti s ňou, vrátane nákladov na dopravu, dodanie a poštovné a iných nákladov a poplatkov; tým nie je dotknuté ustanovenie § 8 ods. 5. Predĺžením lehoty na vrátenie platieb (kontrolovaná osoba si vyhradzuje právo na vrátenie platieb do 15 dní odo dňa odstúpenia spotrebiteľa od zmluvy) dochádza k použitiu neprijateľnej podmienky v spotrebiteľských zmluvách, nakoľko obmedzuje a vylučuje práva spotrebiteľa pri odstúpení od zmluvy.

Uvedená podmienka bola vyhodnotená ako neprijateľná, zakladajúca nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, čím bol porušený § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa.

Za zistené nedostatky, ako predávajúci v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa v plnom rozsahu zodpovedá účastník konania.

V odvolaní účastník konania neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by účastníka konania zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky.

V podanom odvolaní zo dňa 03.07.2017 účastník konania uvádza, že podáva odvolanie pre nesprávne právne posúdenie, procesné vady v konaní pred orgánom prvého stupňa, pre formálne vady vydaného rozhodnutia, pre neprimeranú výšku uloženéj sankcie a nepreskúmateľnosť dôvodov vedúcich k jej uloženiu. Účastník konania v odvolaní navrhuje, aby odvolací orgán napadnuté rozhodnutie zrušil a konanie vo veci zastavil. Účastník konania zároveň uvádza, že odôvodnenie odvolania bude doplnené. Dňa 04.09.2017 bolo odvolaciemu správne orgánu doručené doplnenie odvolania účastníka konania zo dňa 03.09.2017. Účastník konania v doplnení odvolania rozvádza svoje odvolacie dôvody. Účastník konania namietá, že správny orgán je povinný vo výroku o vine vymedziť skutok a jeho právnu kvalifikáciu a uviesť presne, aké ustanovenie stanovuje trestnosť vo výroku uvedeného skutku. Účastník konania zastáva názor, že tak sa v predmetnom prípade nestalo, keďže § 4 ani § 7 nezakladajú samy o sebe trestnosť skutku. Podľa vyjadrenia účastníka konania obe tieto ustanovenia ukladajú predávajúcim určité povinnosti. Ich porušenie potom môže zakladať zodpovednosť za civilný delikt, za trestný čin, za priestupok, prípadne za iný správny delikt, ak je jeho trestnosť stanovená. Účastník konania uvádza, že správny orgán musí uviesť, aké ustanovenie stanovuje trestnosť skutku, ale musí aj výslovne uviesť, ako tento skutok kvalifikuje (napríklad či ako priestupok alebo iný správny delikt). Je to potrebné z toho dôvodu,

aby sa predišlo porušeniu zásady ne bis in idem. Keďže však podľa účastníka konania v napadnutom rozhodnutí v právnej kvalifikácii oboch domnelých správnych deliktov uvedenie týchto skutočností chýba, musí byť pre nepreskúmateľnosť zrušené. Účastník konania ďalej v doplnení odvolania uvádza, že z odôvodnenia rozhodnutia je zrejmé, že správny orgán nedostatočne zistil skutkové zistenia, keďže neuvádza, odkiaľ čerpal svoje zistenia (obchodné podmienky mu mala predložiť bližšie neurčená „administratívna pracovníčka“, s ktorou správny orgán zrejme aj konal ako so zástupcom účastníka konania, hoci na to nebola podľa procesných predpisov oprávnená, inšpekčný záznam ani oznámenie o začatí konania neboli riadne doručené účastníkovi konania, takže ten ani nemal možnosť sa k nim kvalifikovane vyjadriť). Účastník konania taktiež uviedol, že p., ktorý nie je ani jeho zamestnanec ani jeho splnomocnenec sa vyjadril listom k oznámeniu o začatí správneho konania, pričom správny orgán pracoval s týmto listom ako s podaním účastníka konania, hoci je z listu zjavné, že podpísaná osoba nie je oprávnená konať v danom správnom konaní. K porušeniu ustanovenia § 4 ods. 2 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa účastník konania namieta, že tu možno hovoriť o delikte poruchovom, pričom aby mohlo byť konštatované porušenie právnej povinnosti, musí dôjsť k preukázaniu uloženia povinnosti bez právneho dôvodu, príprava nie je správne trestná. Účastník konania má za to, že správny orgán nezistil ani jeden prípad porušenia tejto právnej povinnosti a výslovne konštatoval, že len v bližšie nešpecifikovanej verzii VOP zistil ustanovenie o úroku z omeškania vyššom, než aký stanovuje OZ, resp. jeho vykonávací predpis, a že zistil v tej istej listine uvedenie práva predávajúceho žiadať u nedôvodnej svojvoľnej reklamácie právo náhradu testovania výrobku, ak si testovanie reklamácia vyžiadala. Správny orgán vôbec nezistil, že by účastník konania ako predávajúci zaradil odkaz na ním skúmané VOP do aspoň jednej, resp. viacerých zmlúv so spotrebiteľom a skutočne potom takto postupoval a ani to zistiť nemohol, keďže účastník konania prevádzkuje veľkoobchod a predáva zásadne podnikateľom. Ak by správny orgán vykonal aspoň minimálne preverovanie, zistil by, že v e-shope sa predáva sortiment ako pomôcky pre identifikáciu pacienta, náramky pre prevádzkovateľov kultúrnych podnikov, čipové náramky a pod., to spravidla len vo veľkoobchodných baleniach. Ak účastník konania niekde uvádzal akúkoľvek referenciu na spotrebiteľa, činil tak len z opatrnosti, keďže podľa najlepšieho vedomia účastníka konania uňho spotrebiteľa nenakupujú. K porušeniu ustanovenia § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1, ods. 4, § 8 ods. 1 písm. g) zákona o ochrane spotrebiteľa účastník konania uvádza, že ustanovenia o povinnosti predávajúceho vrátiť spotrebiteľovi kúpnu cenu do 15 dní a o nároku predávajúceho na náhradu výdavkov spojených s vrátením tovaru (poštovného), ak vôbec tieto ustanovenia skutočne boli v jeho VOP, boli reliktom predchádzajúcej právnej úpravy (podľa § 12 ods. 4 zákona č. 108/2000 Z. z. vracal predávajúci kúpnu cenu do 15 dní s možnosťou odčítať náklady poštovného). Účastník konania namieta, že správny orgán síce uviedol, že v danom prípade má ísť o nekalú obchodnú praktiku, avšak túto už nepomenoval. Uviedol, že má ísť o klamlivé konanie, neuviedol však, o ktorú z alternatív klamlivého konania podľa § 8 ods. 1 písm. g) zákona o ochrane spotrebiteľa má ísť (či má ísť o informáciu vo vzťahu k právu spotrebiteľa na výmenu dodaného produktu alebo vrátenie peňazí alebo k rizikám, ktorým môže byť vystavený). Účastník konania má taktiež za to, že správny orgán založil nepreskúmateľnosť svojho rozhodnutia tým, že neskúmal, či je vôbec naplnená definícia nekalej obchodnej praktiky. Keďže zjavne nejde o nekalú obchodnú praktiku podľa prílohy č. 1 k zákonu, ktoré sa považujú za každých okolností za nekalé, je potrebné skúmať podmienky § 7 ods. 2, teda najmä či praktika podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa. Účastník konania vyjadril svoje presvedčenie, že rozdiel medzi 14 alebo 15 dňami na vrátenie kúpnej ceny by mohol sotva podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa. Účastník konania však v tomto smere nie je schopný kvalifikovane argumentovať, keďže závery správneho orgánu ohľadom aspoň potenciálneho podstatného narušenia ekonomického správania priemerného spotrebiteľa celkom absentujú. Pokiaľ ide o výšku sankcie účastník konania uvádza, že správny orgán je povinný pri rozhodovaní o sankcii dodržiavať určité zásady. Predovšetkým ide o dodržiavanie dvoch základných princípov, a to princípu zákonnosti a princípu individualizácie. Druh a intenzita sankcie musia byť stanovené v každom konkrétnom prípade takým spôsobom, aby boli v súlade so všetkými zvláštnosťami príslušného protiprávneho činu.

Zároveň musí správny orgán podľa vyjadrenia účastníka konania dodržiavať všetky pravidlá o sankciách, ktoré vyplývajú z osobitnej časti zákona (§ 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa). Účastník konania má tiež za to, že správny orgán je povinný pri svojich úvahách o konkrétnej výške ukladaného trestu zrozumiteľne a jednoznačne formulovať východiská, ktoré ho k stanoveniu konkrétnej výšky tej-ktorej sankcie viedli tak, aby odôvodnenie stanovenej výšky sankcie bolo následne preskúmateľné. Z judikatúry v tejto súvislosti zároveň vyplýva, že akokoľvek má správny orgán pri ukladaní pokuty voľnosť správneho uváženia, je viazaný základnými princípmi správneho rozhodovania. Účastník konania uvádza, že nie je možné zistiť, aké fakty podriadil správny orgán jednotlivým kritériám a aké závery z nich vyvodil, takže rozhodnutie sa v tomto zmysle stáva nepreskúmateľným, pričom správny orgán vôbec neskúmal okolnosti poľahčujúce a vedome ich prehliadal. Účastník konania poznamenáva, že sankcia vo výške 1 500,- € za banálne formálno-administratívne pochybenie je absolútne neprimeraná. Ďalej je účastník konania toho názoru, že správny orgán porušil pri vydaní svojho rozhodnutia ustanovenie § 47 ods. 3 Správneho poriadku, pretože v obsahu odôvodnenia správneho rozhodnutia je správny orgán povinný uviesť rozbor a zhodnotenie podkladov rozhodnutia a uviesť, aké úvahy zohľadnil pri hodnotení. Musí okrem toho uviesť dôvody svojho výkladu práva rozhodného pre daný prípad, na základe ktorého vydal rozhodnutie. Podľa vyjadrenia účastníka konania nepostačuje len samotná rekapitulácia predpisov a ich jednotlivých ustanovení, ale je potrebné uviesť konkrétne dôvody, prečo boli aplikované práve dané predpisy a prečo boli aplikované spôsobom, ktorý viedol k výslednému rozhodnutiu. Účastník konania v doplnení odvolania taktiež cituje ustanovenie § 32 ods. 1 Správneho poriadku, pričom má za to, že správny orgán posudzoval len dôkazy, ktoré svedčia v jeho neprospech. Z hľadiska vedenia konania účastník konania poukazuje na to, že ak už správny orgán upustil od ústneho pojednávania, o čom mal účastníka konania informovať, je nepripustné, aby dal účastníkovi konania lehotu len ôsmich dní od oznámenia začatia správneho konania na vyjadrenie sa k veci a doplnenie dokazovania. Účastník konania uvádza, že nemožnosť takú lehotu zachovať viedla k porušeniu jeho práv, keďže v týchto ôsmich dňoch si mal účastník konania obstaráť právnu pomoc, oboznámiť sa so spisovým materiálom nazretím do spisu u správneho orgánu vo vzdialenom meste, obstaráť dôkazy svedčiace v jeho prospech a spísať právnu argumentáciu. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti účastník konania navrhuje, aby odvolací orgán rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. P/0095/04/17 zo dňa 14.06.2017 zrušil.

K tomu odvolací orgán uvádza, že po preskúmaní obsahu spisového materiálu prislúchajúceho k predmetnej veci nezistil dôvod na zrušenie rozhodnutia a ani na prehodnotenie výšky uloženej pokuty. Čo sa týka skutočností uvedených v odvolaní účastníka konania, odvolací orgán vyhodnotil tvrdenia účastníka konania ako právne bezpredmetné a subjektívne, ktoré ho nezaväzujú zodpovednosťou za kontrolou presne a spoľahlivo zistené porušenie zákona. Odvolací orgán má za to, že správny orgán prvého stupňa konanie účastníka konania správne právne posúdil ako rozporné so zákonom o ochrane spotrebiteľa. Účastník konania v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali skutkový stav zistený kontrolou, príp. oprávnenosť uloženia sankcie zo strany prvostupňového správneho orgánu. Výsledky šetrenia uskutočneného zo strany inšpektorov SOI v predmetnej veci odôvodňujú postih účastníka konania za nesplnenie povinností účastníka konania vyplývajúcich z § 4 ods. 2 písm. a) a § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa. Zároveň po preskúmaní obsahu napadnutého rozhodnutia odvolací orgán zistil, že správny orgán prvého stupňa sa dostatočným spôsobom vyrovnal s tvrdeniami účastníka konania, ktoré vyplývali z obsahu daného administratívneho spisu.

Podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa *„predávajúci nesmie ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu“*.

Podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa *„predávajúci nesmie používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách“*.

Predmetom kontroly SOI je porovnávanie zisteného stavu so stavom požadovaným všeobecne záväznými právnymi predpismi, ktorých dodržiavanie je SOI oprávnená kontrolovať. Postup inšpektorov SOI pri výkone kontrolnej činnosti vrátane pôsobnosti SOI a oprávnení inšpektorov SOI, upravuje zákon o štátnej kontrole vnútorného trhu, ktorý bol

podľa názoru odvolacieho orgánu pri výkone kontroly dodržaný. Ako už bolo uvedené vyššie, kontrola inšpektorov SOI spočívala v porovnaní zisteného skutkového stavu so stavom predpísaným, t. j. ustanoveným všeobecne záväznými právnymi predpismi a osobitnými predpismi v oblasti ochrany spotrebiteľa. Vyhodnotením tohto porovnania je výsledok kontroly, teda inšpekčný záznam, z ktorého musí byť zrejmé, či zistený skutkový stav vyhovoval alebo nevyhovoval predpísanému stavu. Z inšpekčného záznamu bolo zrejmé zameranie kontroly, ako aj zistený skutkový stav. Inšpektori spísali inšpekčný záznam z vykonanej kontroly, postupovali pri kontrole v súlade s platnými právnymi predpismi, vychádzali len z vlastných zistení, objektívne zistili a posúdili skutkový stav, k osobe prítomnej pri kontrole sa správali nepredpojatú a korektne. Zároveň bol kontrolovaný osoba v rámci inšpekčného záznamu spísaného dňa 23.06.2016 po oboznámení sa s jeho obsahom poskytnutý aj priestor na vyjadrenie sa k zistenému skutkovému stavu vo forme vysvetlivky k inšpekčnému záznamu. V predmetnej vysvetlivke kontrolovaná osoba uviedla: „*Oboznámim spoločnosť*“. Z tohto pohľadu je rozhodujúci stav zistený v čase kontroly, z ktorého jednoznačne vyplýva porušenie povinností v zmysle vyššie uvedených ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa. Uvedené povinnosti vyplývajúce zo zákona o ochrane spotrebiteľa viaže citovaný zákon na predávajúceho, ktorým je v zmysle § 2 písm. b) cit. zákona účastník konania, preto práve účastník konania zodpovedá za zistené nedostatky na základe objektívnej zodpovednosti.

Námietky účastníka konania, že správny orgán je povinný vo výroku o vine vymedziť skutok a jeho právnu kvalifikáciu a uviesť presne, aké ustanovenie stanovuje trestnosť vo výroku uvedeného skutku, že sa tak v predmetnom prípade nestalo, keďže § 4 ani § 7 nezakladajú samy o sebe trestnosť skutku, keďže obe tieto ustanovenia ukladajú predávajúcim určité povinnosti a ich porušenie potom môže zakladať zodpovednosť za civilný delikt, za trestný čin, za priestupok, prípadne za iný správny delikt, ak je jeho trestnosť stanovená, že správny orgán musí uviesť, aké ustanovenie stanovuje trestnosť skutku a musí aj výslovne uviesť, ako tento skutok kvalifikuje (napríklad či ako priestupok alebo iný správny delikt) a keďže v napadnutom rozhodnutí uvedenie týchto skutočností chýba, musí byť pre nepreskúmateľnosť zrušené, považuje odvolací správny orgán za právne irelevantné a subjektívne, pričom sa s nimi absolútne nestotožňuje. Odvolací orgán vylučuje tvrdenie, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné, keď vo výrokovej časti absentuje kvalifikácia trestnosti skutku, tzn. či ide o priestupok alebo iný správny delikt. Odvolací orgán sa nestotožňuje s názorom účastníka konania, nakoľko z prvostupňového rozhodnutia je zrejmé, aké povinnosti boli účastníkom konania porušené a na základe akých zákonných ustanovení je účastníkovi konania uložená povinnosť, spolu s lehotou na plnenie, čo sú jediné náležitosti výroku rozhodnutia podľa § 47 ods. 2 Správneho poriadku. Rovnako odvolací orgán uvádza, že čas kontroly bol vo výroku rozhodnutia jednoznačne určený dátumom 23.06.2016 v kontrolovannej prevádzkarni IDSYS, s.r.o., Mlynská 2238, Levice, pričom z inšpekčného záznamu vyplýva aj uvedenie presného času kontroly, ktorá bola vykonaná o 09:40 hod.. Odvolací orgán dopĺňa, že z právnej teórie ako i z praxe je zrejmé to, že správne delikty sa členia na: priestupky, iné správne delikty fyzických osôb postihované na základe zavinenia, správne delikty právnických osôb a fyzických osôb postihované bez ohľadu na zavinenie, správne disciplinárne delikty a správne poriadkové delikty, pričom účastník konania spadá pod kategóriu: správne delikty právnických osôb a fyzických osôb postihované bez ohľadu na zavinenie. To znamená, že zodpovednosť účastníka konania ako predávajúceho je v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa koncipovaná na objektívnom princípe, tzn. že predávajúci za porušenie zákona zodpovedá bez ohľadu na zavinenie (úmysel, nedbanlivosť), ako aj bez ohľadu na okolnosti, za ktorých k porušeniu zákona došlo. Zákon o ochrane spotrebiteľa neumožňuje kontrolnému orgánu prihliadnuť na žiadne subjektívne aspekty. Zistené porušenie povinností predávajúceho vyplývajúce zo zákona o ochrane spotrebiteľa je iným správnym deliktom kontrolovanej osoby (nie priestupkom), kde sa preukazuje len porušenie právnej povinnosti. Bolo predovšetkým povinnosťou účastníka konania prijať také opatrenia, aby nedochádzalo k porušovaniu povinností vyplývajúcich mu z právnych predpisov. Odvolací orgán je toho názoru, že účastník konania ako predávajúci je povinný poznať zákon a zabezpečiť na svojej prevádzke jeho dodržiavanie, rovnako aj zaškoliť svojich zamestnancov tak, aby sa riadili zákonom pri výkone svojej činnosti. Okolnosti ospravedlňujúce, resp. vysvetľujúce nesplnenie povinností nemajú právny význam pri otázke

zodpovednosti za tieto porušenia. Je preto právne irelevantné, či mal účastník konania k protizákonnému konaniu motív alebo nie. V danej súvislosti odvolací správny orgán dáva tiež do pozornosti, že pokiaľ aj orgány inšpekcie v administratívnom konaní o zisťovaní a sankcionovaní správneho deliktu postupujú analógia legis podľa trestnoprávnej úpravy, to neznamená, že trestnoprávnu úpravu aplikujú doslovne, pretože pre ich postup a rozhodovanie je základným hmotnoprávnym predpisom zákon o ochrane spotrebiteľa a procesným Správny poriadok. K analogickému uplatňovaniu trestnoprávnych inštitútov odvolací orgán cituje z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžo/39/2014 zo dňa 01.07.2015, v ktorom súd konštatoval: „Treba tiež poznamenať, že značná časť procesných práv, ktoré prislúchajú obvinenému v trestnom konaní sa prostredníctvom judikatúry aplikuje aj vo veciach správneho trestania. To však neznamená, že sa v rámci správneho trestania majú aplikovať úplne všetky práva obvineného, ktoré sa uplatňujú v trestnom konaní. Trestné konanie a správne trestanie sú dve samostatné oblasti, v rámci ktorých by bolo možné jednotlivé inštitúty akokoľvek navzájom dopĺňať a nahrádzať. Správne trestanie umožňuje jednoduchšie a menej formálne postupy, než tie ktoré sa uplatňujú v trestnom konaní.“ Odvolací orgán poznamenáva, že uvedenú argumentáciu používa Najvyšší súd Slovenskej republiky aj v ďalších svojich rozsudkoch, pričom ju napr. v Náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 505/2015 z 13. januára 2016 rešpektoval aj Ústavný súd Slovenskej republiky. Odvolací orgán má za to, že správny orgán prvého stupňa zistil všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie. Taktiež je podľa odvolacieho správneho orgánu zrejmé, že správny orgán presne a úplne zistil skutočný stav veci, nakoľko vykonal všetky zisťovania potrebné na objasnenie rozhodujúcich okolností a pre posúdenie veci a zároveň zabezpečil, aby skutkové zistenia odvodené z vykonaných zisťovaní čo najviac zodpovedali skutočnosti.

K argumentom účastníka konania, že z odôvodnenia rozhodnutia je zrejmé, že správny orgán nedostatočne zistil skutkové zistenia, keďže neuvádza, odkiaľ čerpal svoje zistenia, keďže obchodné podmienky mu mala predložiť bližšie neurčená „administratívna pracovníčka“, s ktorou správny orgán zrejme aj konal ako so zástupcom účastníka konania, hoci na to nebola podľa procesných predpisov oprávnená, že inšpekčný záznam ani oznámenie o začatí konania neboli riadne doručené účastníkovi konania, takže ten ani nemal možnosť sa k nim kvalifikovane vyjadriť, a že p., ktorý nie je ani zamestnanec ani splnomocnenec účastníka konania sa vyjadril listom k oznámeniu o začatí správneho konania, pričom správny orgán pracoval s týmto listom ako s podaním účastníka konania, hoci je z listu zjavné, že podpísaná osoba nie je oprávnená konať v danom správnom konaní, odvolací orgán uvádza, že ich považuje opätovne za subjektívne, právne bezpredmetné a účelové s cieľom vyhnúť sa splneniu povinnosti uloženej účastníkovi konania rozhodnutím č. P/0095/04/17 zo dňa 14.06.2017. Odvolací orgán má za to, že účastník konania ako predávajúci a zároveň ako zamestnávateľ objektívne zodpovedá za porušenie povinnosti svojich zamestnancov. Zároveň je odvolací orgán toho názoru, že účastník konania je povinný poznať zákon a zabezpečiť na svojej prevádzke jeho dodržiavanie. Uvedený postup potvrdzujú aj rozsudky krajských súdov, vid' napr. Rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2S/209/05 zo dňa 31.01.2007, keď v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol nasledovné: „Tu sa nemožno stotožniť s námietkou žalobcu, že nebol oboznámený s výsledkami kontrol, pretože tieto boli nesporne doručené príslušným zamestnancom žalobcu v priestoroch prevádzky, teda podľa § 15 Obchodného zákonníka inšpektori, pokiaľ konali s vedúcimi pracovníkmi prevádzky, konali so žalobcom. Nakoniec oznámenie o začatí správneho konania bolo doručené žalobcovi, takže aj v tomto štádiu mal možnosť vyjadriť sa k zisteniam kontroly. Pokiaľ teda neboli zo strany žalobcu namietané výsledky kontroly, nič nebránilo žalovanému tento skutkový stav považovať za dostatočne zistený.“ Krajský súd v Bratislave v rozsudku sp. zn. 2S/20/08 zo dňa 10.06.2009 konštatoval nasledovné: „...kontrolou SOI sa zisťuje skutkový stav vyskytujúci sa na mieste v čase výkonu kontroly a jeho následné zaznamenanie do inšpekčného záznamu. Pri kontrole je účasť osoby vystupujúcej na strane kontrolovanej osoby nevyhnutná. Aj súd je toho názoru, že pri kontrole uskutočňovanej v takýchto prevádzkach, ako je napr. prevádzka žalobcu, nie je potrebná prítomnosť štatutárneho zástupcu, ale osoby znalej pomerov na prevádzke, a preto bola aj kontrola správne uskutočnená za prítomnosti vedúceho kontrolovanej prevádzky, prípadne vedúcich jednotlivých oddelení. Tieto osoby teda mali jednoznačne možnosť v závere

kontroly uviesť svoje vyjadrenie k spísanému skutkovému stavu pri zisťovaní ktorého boli osobne prítomní, a teda mali aj možnosť namietat' nesprávnosť zaznamenaného skutkového stavu. Oprávnenia inšpektorov SOI ako aj práva a povinnosti kontrolovaných subjektov vyplývajú zo zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa.“ Odvolací orgán aj na základe týchto rozsudkov a ich odôvodnení uvádza, že zásadne nesúhlasí s vyjadrením účastníka konania, že správny orgán neuvádza, odkiaľ čerpal svoje zistenia, keďže obchodné podmienky mu mala predložiť bližšie neurčená „administratívna pracovníčka“, s ktorou správny orgán zrejme aj konal ako s jeho zástupcom, hoci na to nebola podľa procesných predpisov oprávnená, a že p., ktorý nie je ani zamestnanec ani splnomocnenec účastníka konania sa vyjadril listom k oznámeniu o začatí správneho konania, pričom správny orgán pracoval s týmto listom ako s podaním účastníka konania, hoci je z listu zjavné, že podpísaná osoba nie je oprávnená konať v danom správnom konaní. Odvolací orgán poukazuje na ustanovenie § 16 Obchodného zákonníka, podľa ktorého „podnikateľ a zaväzuje aj konanie inej osoby v jeho prevádzkarni, ak nemohla tretia osoba vedieť, že konajúca osoba na to nie je oprávnená“ v spojení s ustanovením § 15 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého, ak zamestnanec účastníka konania konal v mene účastníka konania, a teda bol pri prevádzkovaní podniku poverený určitou činnosťou, je splnomocnený na všetky úkony, ku ktorým pri tejto činnosti obvykle dochádza. Uvedené konštatoval aj Najvyšší súd Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžo/112/2007 zo dňa 11.03.2008, v ktorom uviedol nasledovné: „Odvolací súd nemal pochybnosti o správnosti zistenia skutkového stavu veci a preukázania protiprávnosti uvedeného konania pracovníka žalobcu, pričom nebolo pochybností o tom, že žalobca, ako predávajúci je zodpovedným subjektom za porušenie povinností vyplývajúcich zo zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a vzhľadom na ustanovenie § 15 a § 16 Obchodného zákonníka zodpovedá za konanie osôb, ktoré boli poverené výkonom činnosti v predmetnej prevádzke žalobcu.“ Zo zákona ďalej jednoznačne vyplýva, že na prevádzku podniku zamestnancom nie je potrebné osobitné splnomocnenie. Účastník konania napáda postup správneho orgánu, pričom za svoje nezodpovedné počínanie si pri podnikaní je zodpovedný jedine on sám. Účastník konania ako predávajúci tým, že poveril zamestnanca na konanie v jeho mene, a to nielen administratívnu pracovníčku p. v prevádzkarni, ale aj manažéra pre SR p. P. na vyjadrenie k oznámeniu o začatí správneho konania, sa vzdal časti svojich (aj procesných) práv, aby niektoré úkony, ktoré je možné objektívne vykonať len priamo pri výkone kontroly (napr. napadnúť postup inšpektorov a rozporovať ich tvrdenia) preniesol na svojho zodpovedného zamestnanca, ktorý mohol a mal pripojiť ku kontrole svoje odlišné názory, ak bol presvedčený, či už o nezákonnosti postupu inšpektorov alebo o zistených nedostatkoch. Tento však žiadne pochybenia pri vykonanej kontrole nenamietal, keď vo vysvetlivke na str. 3 inšpekčného záznamu z kontroly vykonanej dňa 23.06.2016 kontrolovaná osoba uviedla: „*Oboznámim spoločnosť*“. Odvolací orgán nesúhlasí ani s vyjadrením účastníka konania, že inšpekčný záznam ani oznámenie o začatí konania mu neboli riadne doručené, takže ani nemal možnosť sa k nim kvalifikovane vyjadriť. Uvedené vyjadrenia považuje odvolací orgán za nepravdivé a účelové, nakoľko podľa inšpekčného záznamu z kontroly vykonanej dňa 23.06.2016 bol zamestnanec účastníka konania (administratívna pracovníčka p.) povinný oboznámiť účastníka konania s výsledkom kontroly, t. j. okrem iného oboznámiť účastníka konania s obsahom inšpekčného záznamu z vykonanej kontroly. V zmysle ustanovenia § 6 ods. 1 písm. c) zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu „inšpektor na základe výsledkov kontroly na mieste predaja výrobkov alebo poskytovania služieb nariadi záväzným pokynom kontrolovanej osobe vykonať opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov“. Podľa ustanovenia § 6 ods. 2 prvá veta zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu „opatrenia podľa odseku 1 oznámi inšpektor ústne kontrolovanej osobe a vyhotoví o nich písomný záznam“. Povinnosť oboznámiť účastníka konania s výsledkom kontroly bola daná zamestnancovi účastníka konania záväzným pokynom uvedeným v inšpekčnom zázname. K namietanému nedoručeniu oznámenia o začatí správneho konania odvolací orgán uvádza, že oznámenie o začatí správneho konania bolo účastníkovi konania riadne doručené dňa 18.05.2017, pričom dňa 24.05.2017 bolo správne orgánu prvého stupňa doručené vyjadrenie účastníka konania k oznámeniu o začatí správneho konania. Dodatočné spochybňovanie riadneho doručenia inšpekčného záznamu a oznámenia

o začatí správneho konania bez podpory relevantných dôkazov sa javí odvolaciemu orgánu ako okolnosť, na ktorú nie je možné už objektívne prihliadnuť.

K námietkam účastníka konania, že pokiaľ ide o porušenie ustanovenia § 4 ods. 2 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa možno hovoriť o delikte poruchovom, pričom aby mohlo byť konštatované porušenie právnej povinnosti, musí dôjsť k preukázaniu uloženia povinnosti bez právneho dôvodu, príprava nie je správne trestná, že správny orgán nezistil ani jeden prípad porušenia tejto právnej povinnosti a výslovne konštatoval, že len v bližšie nešpecifikovanej verzii VOP zistil ustanovenie o úroku z omeškania vyššom, než aký stanovuje OZ, resp. jeho vykonávací predpis, a že zistil v tej istej listine uvedenie práva predávajúceho žiadať u nedôvodnej svojoľnej reklamácie právo náhradu testovania výrobku, ak si testovanie reklamácia vyžiadala, a že správny orgán vôbec nezistil, že by účastník konania ako predávajúci zaradil odkaz na ním skúmané VOP do aspoň jednej, resp. viacerých zmlúv so spotrebiteľom a skutočne potom takto postupoval a ani to zistiť nemohol, keďže účastník konania prevádzkuje veľkoobchod a predáva zásadne podnikateľom, odvolací orgán uvádza, že ich považuje opätovne za právne irelevantné, subjektívne a tendenčné. Odvolací orgán nemá jednoznačne za preukázané, že účastník konania predáva výrobky len podnikateľom. Odvolací orgán zastáva tiež názor, že nie je vylúčené, aby účastník konania predával výrobky aj spotrebiteľom. Odvolací orgán poznamenáva, že porušenie ustanovenia § 4 ods. 2 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa bolo zistené vo VOP účastníka konania, a to v časti „Spotrebiteľská záruka“ v bode 20., v časti „Vady tovaru“ v bode 27. a v časti „Kúpna cena“ v bode 9., v ktorých boli uvedené podmienky, ktorými účastník konania ukladal spotrebiteľovi povinnosť nad rámec zákona. VOP majú síce charakter podmienok, s ktorými sa spotrebiteľ má možnosť oboznámiť ešte pred uzavretím zmluvy, no zároveň nemá možnosť pri uzatváraní zmluvného vzťahu ovplyvniť ich obsah, preto nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré nie sú v súlade s platnými právnymi predpismi alebo im odporujú. Vzhľadom na to, že spotrebiteľ pri dojednávaní spotrebiteľskej zmluvy vystupuje v slabšej pozícii v porovnaní s predávajúcim je potrebné, aby mu v týchto vzťahoch v medziach zákona bola poskytnutá zvýšená ochrana. Nemožno totiž od priemerného spotrebiteľa očakávať, že bude vedieť posúdiť charakter a možný dopad zmluvných podmienok a bude schopný prípadné neoprávnené nároky uplatnené účastníkom konania objektívne posúdiť a zistiť ich rozpor so všeobecnou právnou úpravou. Odvolací orgán poznamenáva, že SOI ako orgán dozoru účastníka konania v prvom rade sankcionuje za porušenie povinností vyplývajúcich zo zákona o ochrane spotrebiteľa. K naplneniu skutkovej podstaty týchto správnych deliktov stačí kontrolnému orgánu zistiť, že v dôsledku porušenia povinností zodpovednou osobou došlo k ohrozeniu práv spotrebiteľa. Treba však zdôrazniť, že poškodením spotrebiteľa zo strany účastníka konania je už aj samotné zníženie rozsahu spotrebiteľových práv priznaných mu zákonom. Odvolací orgán zároveň uvádza, že v prípade vzťahu „predávajúci – spotrebiteľ“, vystupuje spotrebiteľ ako laik, ktorému je potrebné venovať špeciálnu starostlivosť a predávajúci vystupuje ako odborník, ktorý pri svojej činnosti ovláda a dodržiava všetky podmienky predaja. Účastník konania je povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľa, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa.

Pokiaľ ide o vyjadrenia účastníka konania, ktoré sa týkajú porušenia ustanovenia § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1, ods. 4, § 8 ods. 1 písm. g) zákona o ochrane spotrebiteľa, odvolací orgán uvádza, že preskúmaním napadnutého rozhodnutia č. P/0095/04/17 zo dňa 14.06.2017, ako aj konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, zistil dôvod na jeho zmenu spočívajúcu v úprave právnej kvalifikácie zisteného porušenia zákazu používať nekalé obchodné praktiky v spotrebiteľských zmluvách. Odvolací orgán uvedené konanie účastníka konania subsumoval pod jemu prislúchajúce znenie skutkovej podstaty správneho deliktu, t. j. pod porušenie zákazu používať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách. Uvedená zmena však nemá vplyv na zistený skutkový stav ani na výšku uloženej sankcie. Odvolací orgán uvádza, že vo VOP účastníka konania v časti „Odstúpenie spotrebiteľa od zmluvy, vrátenie a výmena tovaru“ v bode 22. bola uvedená podmienka, ktorú odvolací správny orgán vyhodnotil ako neprijateľnú, keďže predávajúci stanovil dlhšiu lehotu na vrátenie peňazí spotrebiteľovi po jeho odstúpení od zmluvy (15 dní) než ako definuje zákon č. 102/2014 Z. z. (14 dní). Uvedená podmienka je v rozpore s ustanovením § 9 ods. 1 zákona

č. 102/2014 Z. z., v zmysle ktorého je predávajúci povinný bez zbytočného odkladu, najneskôr do 14 dní odo dňa doručenia oznámenia o odstúpení od zmluvy vrátiť spotrebiteľovi všetky platby, ktoré od neho prijal na základe zmluvy alebo v súvislosti s ňou, vrátane nákladov na dopravu, dodanie a poštovné a iných nákladov a poplatkov; tým nie je dotknuté ustanovenie § 8 ods. 5. Odvolací orgán zastáva názor, že predĺžením lehoty na vrátenie platieb dochádza k použitiu neprijateľnej podmienky v spotrebiteľských zmluvách, nakoľko obmedzuje a vylučuje práva spotrebiteľa pri odstúpení od zmluvy. Keďže odvolací správny orgán dospel k záveru o potrebe úpravy právnej kvalifikácie zisteného porušenia zákazu používať nekalé obchodné praktiky v spotrebiteľských zmluvách, tak sa predmetnými námietkami účastníka konania v tejto časti odvolania nezaoberal.

Odvolací správny orgán zároveň uvádza, že odstránenie zistených nedostatkov zo strany účastníka konania síce hodnotí pozitívne, avšak odstránenie kontrolou zistených nedostatkov je povinnosťou kontrolovanej osoby, ktorá jej vyplýva z ustanovenia § 7 ods. 3 zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu, v zmysle ktorého: „*Kontrolovaná osoba je povinná v určenej lehote odstrániť zistené nedostatky, ich príčiny alebo vykonať okamžite nevyhnutné opatrenia na ich odstránenie a podať o nich a o ich výsledkoch v určenej lehote správu inšpektorátu*“. Vzhľadom na uvedené nejde o okolnosť, na základe ktorej by sa účastník konania dodatočným zosúladením skutkového stavu so stavom právnym, zbavil svojej objektívnej zodpovednosti za protiprávne konanie. Uvedená skutočnosť nepredstavuje ani dôvod prehodnotenia výšky uloženej pokuty.

Odvolací orgán ďalej uvádza, že z odôvodnenia rozhodnutia jednoznačne vyplýva, že hlavným podkladom rozhodnutia bola kontrola vykonaná inšpektormi SOI dňa 23.06.2016, tak ako je to uvedené v samotnom odôvodnení rozhodnutia. Výstup z kontroly tvorí inšpekčný záznam, ktorý mal k dispozícii aj samotný účastník konania. Odvolací orgán považuje ďalej za potrebné uviesť, že podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku „*V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia*.“ Cit. ustanovenie stanovuje správne orgánu povinnosť uviesť v odôvodnení rozhodnutia skutočnosti, ktoré boli pre rozhodnutie správneho orgánu podkladom. Správny poriadok v danom smere rieši materiálnu stránku veci, keď samotné podklady, z ktorých dané skutočnosti vychádzajú sú obsiahnuté v príslušnom spisovom materiáli, do ktorého má účastník konania možnosť v priebehu správneho konania nazrieť. Odvolaciemu orgánu však v tomto ohľade nedá nespomenúť, že prvostupňový správny orgán vo svojom rozhodnutí popísal postup správneho orgánu vychádzajúci z jednotlivých podkladov z chronologického hľadiska, keď bolo uvedené najskôr zistenie správneho orgánu vychádzajúce z inšpekčného záznamu a následne začatie správneho konania. Na základe uvedeného má odvolací orgán za to, že prvostupňový správny orgán presne uviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie a samotné podklady pre rozhodnutie sú súčasťou spisovej dokumentácie, čo je v súlade so zákonom. V prípade, ak mal účastník konania v priebehu konania záujem oboznámiť sa s jednotlivými podkladmi, mohol využiť svoje právo na nazretie do spisu podľa ust. § 23 ods. 1 Správneho poriadku, podľa ktorého „*Účastníci konania a ich zástupcovia a zúčastnené osoby majú právo nazerať do spisov, robiť si z nich výpisy, odpisy a dostať kópie spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní alebo dostať informáciu zo spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní iným spôsobom*“, pričom účastník konania svoje právo do vydania rozhodnutia nevyužil. Odvolací orgán taktiež uvádza, že kontrolou SOI sa zisťuje skutkový stav vyskytujúci sa na mieste v čase výkonu kontroly a jeho následné zaznamenanie do inšpekčného záznamu. Výkon kontroly bol uskutočnený štandardným postupom súladným so všeobecne záväznými právnymi predpismi upravujúcimi právomoci SOI. O výsledkoch vykonanej kontroly zameranej na preverenie súladu verejne prístupných VOP a informácií zverejnených na internetovej stránke účastníka konania www.idsys.sk s príslušnými právnymi predpismi, riadne zdokumentovanými v inšpekčnom zázname, bol účastník konania riadne oboznámený, pričom pri prerokovaní záveru kontroly zamestnanec účastníka konania žiadnym spôsobom nenamietal ani spôsob, ako ani priebeh a výsledky kontroly. Na základe uvedeného má odvolací orgán za to, že tvrdenia účastníka konania

uvádzané v odvolaní sú účelové s cieľom zbaviť sa objektívnej zodpovednosti za preukázané porušenie zákona. Odvolací orgán má tiež za to, že nie je dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia, nakoľko správny orgán postupoval v súlade so zákonmi. Prvostupňový správny orgán nekonal ani v rozpore so zásadou súčinnosti v správnom konaní, splnil si všetky svoje zákonné povinnosti a účastníkovi konania v žiadnom prípade neuprel možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia.

K argumentom účastníka konania, že správny orgán porušil pri vydaní svojho rozhodnutia ustanovenie § 47 ods. 3 Správneho poriadku, pretože v obsahu odôvodnenia správneho rozhodnutia je správny orgán povinný uviesť rozbor a zhodnotenie podkladov rozhodnutia a uviesť, aké úvahy zohľadnil pri hodnotení, že nepostačuje len samotná rekapitulácia predpisov a ich jednotlivých ustanovení, ale je potrebné uviesť konkrétne dôvody, prečo boli aplikované práve dané predpisy a prečo boli aplikované spôsobom, ktorý viedol k výslednému rozhodnutiu, a že správny orgán posudzoval len dôkazy, ktoré svedčia v jeho neprospech, odvolací orgán uvádza, že v danom konaní správny orgán spoľahlivo zistil skutkový stav, výrok rozhodnutia dostatočne odôvodnil a pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade s § 46 Správneho poriadku, v zmysle ktorého rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a musí obsahovať predpísané náležitosti; v súlade s § 47 ods. 2 cit. zákona, nakoľko výrok obsahuje náležitosti predpokladané zákonom vrátane opisu skutku a určenia miesta a času zistenia nedostatkov, ktoré zabezpečujú nezameniteľnosť skutku s iným skutkom ako aj v súlade s § 47 ods. 3 cit. zákona, keď v odôvodnení napadnutého rozhodnutia správny orgán uviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a ako použil správnu úvahu pri hodnotení právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval. Odvolací orgán uvádza, že *právne posúdenie* zisteného skutkového stavu patrí správnomu orgánu, ktorý je oprávnený urobiť si o veci úsudok na základe aplikácie správneho uváženia (§ 47 ods. 3 Správneho poriadku) a v súlade s aplikáciou zásady oficiality je oprávnený rozhodovať o tom, či správne konanie v danej veci začne (o dispozícii s konaním). Je pritom viazaný zisteniami vyplývajúcimi z obsahu administratívneho spisu. Z jeho obsahu jednoznačne vyplýva, že účastník konania porušil ustanovenie § 4 ods. 2 písm. a) a § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa. A teda správny orgán konal plne v súlade so zákonom, keď prihliadnuc na ustanovenie § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, rozhodol o uložení pokuty za zistené porušenie zákona. K uvedenému ešte odvolací správny orgán poznamenáva, že Správny poriadok zakotvuje povinnosť správneho orgánu v odôvodnení reagovať na návrhy, námietky a vyjadrenia účastníka konania k podkladu rozhodnutia. Právo na odôvodnenie rozhodnutia však neznamená, že správny orgán je povinný dať na každý argument účastníka konania podrobnú odpoveď. Splnenie zákonnej povinnosti správneho orgánu odôvodniť svoje rozhodnutie sa preto vždy posudzuje so zreteľom na konkrétny prípad. V prejednávanej veci je podľa odvolacieho správneho orgánu nepochybné, že prvostupňový správny orgán vydal rozhodnutie na základe zákonom povolenej voľnej úvahy. Správna úvaha, resp. voľná úvaha správneho orgánu vyjadruje určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktoré mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. V danom prípade možno hovoriť aj o právomoci voľnej úvahy – diskrečná právomoc (discretionary power), na základe ktorej má správny orgán istý stupeň slobody pri prijímaní rozhodnutia, pričom si môže vybrať z viacerých právne prijateľných rozhodnutí jedno, ktoré pokladá za najvhodnejšie. Na základe tohto zákonného zmocnenia, bolo podľa odvolacieho orgánu rozhodnutie vydané na základe zákonom povolenej správnej úvahy.

Účastník konania uvádza, že ak už správny orgán upustil od ústneho pojednávania, o čom mal účastníka konania informovať, je neprípustné, aby dal účastníkovi konania lehotu len ôsmich dní od oznámenia začatia správneho konania na vyjadrenie sa k veci a doplnenie dokazovania, čo viedlo k porušeniu jeho práv. Odvolací orgán v tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie § 21 ods. 1 Správneho poriadku, v zmysle ktorého „*správny orgán nariadi ústne pojednávanie, ak to vyžaduje povaha veci, najmä ak sa tým prispeje k jej objasneniu, alebo ak to ustanovuje osobitný zákon*“. Správny poriadok teda predpokladá dve formy konania pred

správnym orgánom, administratívnu (písomnú) a ústnu. Z dikcie zákona vyplýva, že ústne pojednávanie sa musí uskutočniť len vtedy, ak to ustanovuje osobitný zákon alebo správny orgán ústne pojednávanie nariadi. Na konanie o správnom delikte účastníka konania sa vzťahuje osobitný zákon, ktorým je zákon o ochrane spotrebiteľa, ktorý povinnosť nariadiť ústne pojednávanie správneho orgánu neukladá a subsidiárne Správny poriadok, ktorý vyžaduje pojednávanie nariadiť len ak to vyžaduje povaha veci. Posúdenie vhodnosti, resp. potreby nariadenia ústneho pojednávania neprislúcha účastníkovi konania, ale správneho orgánu, a to len vtedy, pokiaľ bude mať ústne pojednávanie svoje opodstatnenie. Odvolací orgán má za to, že postup ako aj rozhodnutie správneho orgánu je zákonné, nakoľko zvolením administratívnej formy konania správny orgán postupoval v súlade so Správnym poriadkom. Odvolací orgán zároveň dodáva, že vykonanie pojednávania pred správny orgánom predstavuje ďalšie dodatočné náklady a správny orgán finančne zaťažuje, pričom jeho nariadenie v prípadoch, kedy vzhľadom na dostatočne zistený skutkový stav veci nie je nevyhnutné, by bolo v rozpore so zásadami rýchlosti, hospodárnosti a efektívnosti správneho konania. Podľa § 3 ods. 4 Správneho poriadku *„správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne mu vybaveniu veci“*. Konanie je uskutočnené hospodárne, ak prebieha čo najrýchlejšie a s čo najmenšími nákladmi, aby nedochádzalo k zbytočnému zaťažovaniu subjektov správneho konania. Hospodárnosť sa posudzuje nielen z finančného, ale aj z časového hľadiska a odvolací orgán považuje za neefektívne nariaďovať ústne pojednávanie vtedy, keď ústne pojednávanie už nemôže prispieť k ďalšiemu objasneniu veci. V určitých záležitostiach je preto legitímne, keď vnútroštátne orgány berú do úvahy požiadavku efektivity a hospodárnosti konania. Odvolací orgán na druhej strane zvážil, či by nariadenie ústneho pojednávania bolo bývalo prispelo k objasneniu veci. Podľa názoru odvolacieho orgánu by však ani nariadenie ústneho pojednávania nezmenilo skutkový stav zistený v čase kontroly vykonanej inšpektormi SOI. Uvedené skutočnosti potvrdzuje aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžo/262/2015 zo dňa 1.12.2016, keď *„...správny orgán sa má riadiť správnym poriadkom, a teda nariadiť ústne pojednávanie len v prípade, ak tak ustanovuje osobitný predpis alebo v prípade, ak to vyžaduje povaha veci. Preto v preskúvanom prípade rozhodnutiami a postupom správnych orgánov nebola žalobcovi odmietnutá spravodlivosť (denegatio iustitiae). Najvyšší súd zdôrazňuje, že v konaní o správnych deliktoch sa v plnom rozsahu uplatňuje zásada písomnosti konania. Naviac, žalobca mal možnosť navrhnúť a dožadovať sa o. i. aj ústneho pojednávania, čo však nespravil...“*. Odvolací orgán má za to, že účastník konania mal možnosť navrhnúť dôkazy, či inak hájiť svoje práva, čo však neurobil.

Odvolací orgán už len dopĺňa, že dokazovanie prebehlo v súlade s ustanovením § 34 Správneho poriadku. Z dikcie ustanovenia § 34 ods. 4 Správneho poriadku jednoznačne vyplýva, že *„vykonanie dôkazov patrí správne mu orgánu“*. Správny orgán je však povinný vykonať dôkazy v súlade so zákonom, nakoľko riadnym nevykonaním dôkazov by bolo rozhodnutie vydané nezákonne a súd by musel takéto rozhodnutie zrušiť. Odvolací orgán má za to, že v prejednávacom prípade prvostupňový správny orgán rozhodol riadne a v súlade s platnými právnymi predpismi. Zároveň je potrebné uviesť, že dôkazný prostriedok – inšpekčný záznam bol získaný v súlade so zákonom a v štádiu jeho získania nedošlo k žiadnym procesnoprávnym vadám, keď inšpektori SOI postupovali štandardným a zaužívaným spôsobom vhodným pre daný typ kontroly. Odvolací orgán vyhodnotil dôkaz vyplývajúci z uvedeného dôkazného prostriedku, teda obsah inšpekčného záznamu ako relevantný, významný a dostačujúci pre konštatovanie o porušení povinností, za nedodržanie ktorých zodpovedá účastník konania.

Pre správny orgán je relevantné, že došlo k porušeniu povinností vyplývajúcich zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Správny orgán je v zmysle ustanovenia § 24 zákona o ochrane spotrebiteľa povinný uložiť pokutu až do výšky 66 400 EUR. Samotný zákon pritom neumožňuje pokutu odpustiť, či ako sankciu použiť napr. pokarhanie, upozornenie a pod. V zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky sú štátne orgány oprávnené konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon – v uvedenom prípade zákon o ochrane spotrebiteľa, z čoho vyplýva, že prvostupňový správny orgán bol

povinný k uloženiu pokuty pristúpiť. Odvolací orgán dodáva, že cieľom kontrolnej činnosti SOI je zisťovanie a zabezpečenie súladu plnenia povinností stanovených zákonom so skutočným stavom.

K námietkam účastníka konania, že správny orgán musí dodržiavať všetky pravidlá o sankciách, ktoré vyplývajú z osobitnej časti zákona (§ 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa), že správny orgán je povinný pri svojich úvahách o konkrétnej výške ukladaného trestu zrozumiteľne a jednoznačne formulovať východiská, ktoré ho k stanoveniu konkrétnej výšky tej-ktorej sankcie viedli tak, aby odôvodnenie stanovenej výšky sankcie bolo následne preskúmateľné, že akokoľvek má správny orgán pri ukladaní pokuty voľnosť správneho uváženia, je viazaný základnými princípmi správneho rozhodovania, a že sankcia vo výške 1 500,- € za banálne formálno-administratívne pochybenie je absolútne neprimeraná, odvolací orgán uvádza, že v prípade zisteného porušenia zákona, je správny orgán povinný pristúpiť k uloženiu postihu. Odvolací orgán k uvedenému zároveň poznamenáva, že po dôkladnom preskúmaní rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, nenašiel dôvod na zníženie výšky postihu, resp. na zrušenie uloženej sankcie. Odvolací orgán zásadne nesúhlasí s námietkami účastníka konania, že nie je možné zistiť, aké fakty podriadiť správny orgán jednotlivým kritériám a aké závery z nich vyvodil, takže rozhodnutie sa v tomto zmysle stáva nepreskúmateľným, pričom správny orgán vôbec neskúmal okolnosti poľahčujúce a vedome ich prehliadal. Odvolací orgán zastáva názor, že pokuta bola uložená v rámci stanovených kritérií, v dolnej hranici zákonom stanovenej sadzby. V zmysle § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, zohľadňuje charakter a povahu zistených nedostatkov. Správny orgán zároveň pri určení výšky pokuty postupoval v súlade so zásadou materiálnej rovnosti, vyjadrenou v ustanovení § 3 ods. 5 Správneho poriadku, keď pri určení výšky pokuty vychádzal z rozhodovacej praxe správnych orgánov v skutkovo zhodných alebo obdobných prípadoch. Odvolací orgán nemohol znížiť výšku uloženej sankcie, ani ju zrušiť, nakoľko by potom vybočil z medzí ukladania pokút za obdobné porušenia právneho predpisu. Odvolací orgán sa však snaží v rámci správnej úvahy prihliadať na všetky okolnosti prípadu aj pri udeľovaní pokuty tak, ako tomu bolo aj v prípade účastníka konania. Na druhej strane je zo zákona viazaný, aby v rovnakých, resp. obdobných veciach rozhodoval podobne, pričom táto požiadavka platí aj pre ukládanie sankcií. Zároveň treba dodať, že na to, aby sankcia spĺňala aj represívnu zložku, musí byť citelná v majetkovej sfére účastníka konania, nakoľko má pôsobiť ako trest (represia) za spáchanie iného správneho deliktu. Ak by totiž represívna zložka nebola citelná, nemožno rozumne očakávať ani naplnenie ďalšej z funkcií pokuty, ktorou je prevencia, a to jednak do vnútra – vo vzťahu k zodpovednostnému subjektu (účastníkovi konania), ktorý si po primerane uloženej sankcii, zodpovedajúcej zisteným nedostatkom do budúcnosti rozmyslí, či znova poruší daný právny predpis, ale aj smerom navonok – vo vzťahu k ostatným podnikateľským subjektom (predávajúcim), ktorých má odstrašiť od porušovania obdobnej povinnosti, ako v prípade účastníka konania. Vzhľadom na uvedené skutočnosti s prihliadnutím na kritériá pre určenie výšky postihu, hlavne na charakter a závažnosť protiprávneho konania, odvolací orgán považuje výšku uloženej pokuty za primeranú zisteným nedostatkom. Bližšie zdôvodnenie výšky uloženej pokuty poskytol odvolací orgán v ďalšej časti tohto rozhodnutia.

Pre postih za zistený skutkový stav je rozhodujúca skutočnosť, že bol porušený zákon o ochrane spotrebiteľa a rozsah následkov protiprávneho konania bol zohľadnený pri určovaní výšky postihu. Na ostatné okolnosti, ktoré účastník konania uviedol vo svojom odvolaní, odvolací orgán neprihliadal. Nakoľko porušenie povinností bolo zo strany správneho orgánu spoľahlivo preukázané, správny orgán si splnil svoju zákonnú povinnosť, keď účastníkovi konania uložil pokutu v zákonom stanovenom rozsahu.

Na základe hore uvedených skutočností odvolací orgán pokladá skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, uloží výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400 eur, za opakované porušenie počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 eur. Podľa § 24 ods. 5 citovaného zákona „*pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter*

protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti“.

Odvolací orgán pri určení výšky pokuty vychádzal z vlastných zistení a uváženia správneho orgánu aplikujúceho zákon. Jednotlivé dôkazné prostriedky zhodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a dospel k záveru, že porušenie povinností zo strany účastníka konania, ako predávajúceho, bolo spoľahlivo preukázané. V zmysle judikatúry rozhodovacej praxe súdov týkajúcej sa rozhodovania v správnych deliktach (napr. NS 5Sžo/204/2010, NS 5Sžp/21/2011) orgán dozoru pri určovaní výšky sankcie prihliadol jednak na okolnosti viažuce sa na subjekt, samotný skutok a jeho následok, jednak na všetky štyri povinné hľadiská definované v ustanovení § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Odvolací orgán pri ukladaní výšky pokuty v prvom rade zobral do úvahy, že Ústava SR v čl. 13 ods. 1 zabezpečuje právne postavenie osôb tak, že povinnosti im možno ukladať len zákonom alebo na základe zákona a v jeho medziach, prípadne medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 4 alebo nariadením vlády SR podľa čl. 120 ods. 2 Ústavy SR. Táto ústavná ochrana sa premieta v ochrane spotrebiteľa do konkrétneho ustanovenia, ktorého účelom je ochrániť spotrebiteľa pred takými povinnosťami, ktoré by podnikateľ, resp. poskytovateľ služby sám spotrebiteľovi ustanovil. Účastník konania konal nad rámec zákona, resp. v rozpore s ním, keď spotrebiteľovi ukladal vo svojich VOP povinnosti bez právneho dôvodu a zároveň účastník konania vo vzťahu k spotrebiteľovi zneužil svoje postavenie silnejšej zmluvnej strany, keď do VOP zakotvil neprijateľné podmienky.

Odvolací orgán pri ukladaní výšky pokuty prihliadal najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti. Pri zohľadnení uvedených kritérií orgán dozoru vzal do úvahy, že účastník konania ako predávajúci je povinný pri predaji výrobkov postupovať tak, aby pri svojej podnikateľskej činnosti dodržiaval všetky povinnosti, ktoré pre neho vyplývajú z príslušných právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa. Jednou z týchto povinností je aj vytvorenie takých podmienok predaja výrobkov, ktoré rešpektujú zákaz ukladania povinnosti spotrebiteľovi bez právneho dôvodu. Odvolací orgán sa stotožňuje s tvrdením správneho orgánu prvého stupňa, podľa ktorého predstavuje ukládanie povinnosti spotrebiteľovi bez právneho dôvodu závažné porušenie zákonom stanovených povinností, keďže takéto konanie je spôsobilé priamo poškodiť spotrebiteľa vo forme majetkovej ujmy a súčasne i na jeho právach tým, že u spotrebiteľa môže vyvolať klamlivú predstavu o oprávnenosti uloženia povinnosti úhrady nákladov vynaložených na testovanie tovaru vzniknutých predávajúcemu, ak sa reklamácia ukáže ako neoprávnená či neodôvodnená, ako aj o oprávnenosti uloženia povinnosti úhrady úroku z omeškania vo výške 0,5 % z dlžnej čiastky denne v prípade omeškania s platbou kúpnej ceny.

Pri určovaní výšky sankcie odvolací orgán prihliadol aj na to, že účel právnych predpisov poskytujúcich spotrebiteľom, ktorí uzatvárajú spotrebiteľské zmluvy zvýšenú ochranu, nebol z dôvodov porušenia povinnosti splnený. Používať neprijateľné zmluvné podmienky vo vzťahu k spotrebiteľovi považuje odvolací orgán za závažné porušenie zákonom stanovených povinností, keďže takéto konanie je spôsobilé priamo poškodiť spotrebiteľa vo forme majetkovej ujmy. Spotrebiteľ v dobrej viere uzaviera zmluvu s predávajúcim, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkané služby koná profesionálne a so znalosťou ponúkaných služieb, čo zodpovedá poctivému prístupu v podnikaní. Správny orgán prihliadol na obsah neprijateľnej podmienky a na mieru, v akej je spôsobilá ohroziť oprávnený záujem spotrebiteľa a jeho základné práva ustanovené v § 3 zákona o ochrane spotrebiteľa. Predĺžením lehoty na vrátenie platieb spotrebiteľovi pri odstúpení spotrebiteľa od zmluvy v rozpore s osobitnou právnou úpravou dochádza k znevýhodneniu právneho postavenia spotrebiteľa v predmetnom zmluvnom vzťahu a k vyhradeniu retenčného práva predávajúceho nad rozsah stanovený zákonom. Po vyhodnotení charakteru nesprávnym spôsobom poskytnutých informácií sa jedná o dôležité údaje, ktoré spotrebiteľ zohľadňuje pri kvalifikovanom rozhodovaní sa o tom, či odstúpi od zmluvy. Odvolací orgán sa stotožňuje s tvrdením prvostupňového správneho orgánu, podľa ktorého spotrebiteľ často vzhľadom na nedostatok skúseností v danej oblasti (v porovnaní s predávajúcim) nie je objektívne schopný posúdiť

charakter a možný dopad jednotlivých zmluvných podmienok, ktoré ho v konečnom dôsledku môžu pri nedodržaní dobromyseľnosti a odbornej starostlivosti zo strany predávajúceho poškodiť. Požiadavka ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľských zmluvných vzťahoch je pretavená do zákazu používania neprijateľných obchodných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, pričom v predmetnom prípade nebola naplnená. Zakotvením predmetnej neprijateľnej zmluvnej podmienky spotrebiteľ môže byť so zreteľom jemu prezentovaných dôsledkov uplatnenia jeho zákonných práv závažným spôsobom odradený od uplatnenia odstúpenia od zmluvy, resp. reklamácie.

Odvolaací orgán zastáva názor, že rozhodujúcimi skutočnosťami posudzovanými podľa kritérií ustanovených v § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré boli mimo už vyššie uvedeného zohľadnené pri určovaní výšky postihu, bolo porušenie práv spotrebiteľa, nesplnenie zákonných povinností predávajúceho s ohľadom na mieru spoločenskej nebezpečnosti zistených nedostatkov, ako aj celkový počet zmluvných podmienok, ktorých rozpor s právnymi predpismi bol zistený, na ich obsah, ako aj mieru, akou neprimerane závažným spôsobom zasahujú do práv a oprávnených záujmov spotrebiteľov, a tiež skutočnosť, že nebol dodržaný minimálny štandard ochrany spotrebiteľa garantovaný zákonom o ochrane spotrebiteľa, nakoľko si predávajúci nesplnil povinnosti vyplývajúce mu z kogentných ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa.

Správny orgán pri určovaní výšky pokuty prihliadol aj na to, že účel sledovaný zákonom vyjadrený v ustanovení § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého každý spotrebiteľ má okrem iného právo na informácie, ako aj právo na ochranu svojich ekonomických záujmov, vzhľadom na zistené nedostatky, v zákonom požadovanej miere a úrovni dosiahnutý nebol.

Pri určení výšky pokuty boli zároveň zohľadnené aj následky protiprávneho konania účastníka konania spočívajúce jednak v porušení práva spotrebiteľa na ochranu jeho ekonomických záujmov, a jednak v porušení tomu zodpovedajúcej povinnosti účastníka konania. Z hľadiska miery zavinenia správny orgán prihliadol aj na skutočnosť, že účastník konania ako predávajúci, je nositeľom objektívnej zodpovednosti za zistené nedostatky bez ohľadu na okolnosti, ktoré spôsobili ich vznik.

Takisto správny orgán prihliadol aj na charakter protiprávneho konania, ktorý predstavuje súhrn tohto konania spočívajúci vo vyššie uvedených skutočnostiach, na ktoré bolo zo strany správneho orgánu pri určovaní výšky pokuty prihliadnuté.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci na základe čoho podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku bolo I. stupňové rozhodnutie zmenené tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Zároveň upozorňujeme účastníka konania, že pokutu uloženú I. st. rozhodnutím je povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS: 00950417.

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Bajkalská 21/a, pošt. prieč. 29, 827 99 Bratislava

Číslo : SK/0298/99/2019

Dňa : 25.10.2019

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – Ivana Kabaňová NEKA, miesto podnikania – Ulica Ľudová 1451/29, 91701 Trnava, IČO: 51 227 151, kontrola vykonaná dňa 29.01.2018 v prevádzkarni Voda – kúrenie – plyn NEKA, Pri Kalvárii 5, Trnava proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj, č. P/0038/02/2019, zo dňa 18.06.2019, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške 650,- EUR, slovom: šesťstópäťdesiat eur, pre porušenie § 6 ods. 3, § 10a ods. 1 písm. k), § 14, § 14a ods. 1 vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa a pre porušenie § 8 ods. 3 a § 8 ods. 4 zákona č. 377/2004 Z. z. o ochrane nefajčiarov, podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave odvolanie účastníka konania zamietla a rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj, č. P/0038/02/2019 zo dňa 18.06.2019 potvrdzuje.

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj (ďalej len „SOI“) uložil účastníkovi konania – Ivana Kabaňová NEKA - peňažnú pokutu vo výške 650,- EUR pre porušenie povinnosti podľa § 6 ods. 3, § 10a ods. 1 písm. k), § 14 a § 14a ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o ochrane spotrebiteľa“) a pre porušenie § 8 ods. 3 a § 8 ods. 4 zákona č. 377/2004 Z. z. o ochrane nefajčiarov (ďalej aj „zákon o ochrane nefajčiarov.“).

Inšpektormi SOI bola dňa 29.01.2019 vykonaná kontrola v prevádzkarni účastníka konania Voda – kúrenie – plyn NEKA, Pri Kalvárii 5, Trnava, pričom bolo zistené, že účastník konania ako predávajúci v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa porušil povinnosť stiahnuť z trhu výrobok, ktorý pre svoje vlastnosti má určenú dobu spotreby, najneskôr posledný deň spotreby; oznámiť pred uzavretím zmluvy, ak nie sú tieto informácie zjavné vzhľadom na povahu výrobku, spotrebiteľovi jasným a zrozumiteľným spôsobom informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch stanovených osobitným predpisom; v ponuke na predaj sa nachádzali výrobky, ktoré neboli označené predajnou a jednotkovou cenou; nesplnil povinnosť upozorniť v prevádzkarni verejnosť na zákaz fajčenia bezpečnostným a zdravotným označením, umiestneným na viditeľnom mieste; nesplnil povinnosť v priestoroch, kde je podľa § 7 zákona o ochrane nefajčiarov zákaz fajčenia, na viditeľnom mieste umiestniť oznam s informáciou, kde a na ktorých kontrolných orgánoch je možné podať oznámenie o porušovaní zákona o ochrane nefajčiarov.

Proti tomuto rozhodnutiu účastník konania podal odvolanie.

Odvolací orgán podľa § 59 ods. 1 správneho poriadku preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Podľa ods. 2 ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Preskúmaním veci v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Povinnosťou účastníka konania bolo stiahnuť z trhu výrobok, ktorý pre svoje vlastnosti má určenú dobu spotreby, najneskôr posledný deň spotreby; oznámiť pred uzavretím zmluvy, ak nie sú tieto informácie zjavné vzhľadom na povahu výrobku, spotrebiteľovi jasným a zrozumiteľným spôsobom informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch stanovených osobitným predpisom; zabezpečiť, aby predávané výrobky boli zreteľne označené predajnou a jednotkovou cenou; upozorniť v

prevádzkarni verejnosť na zákaz fajčenia bezpečnostným a zdravotným označením, umiestneným na viditeľnom mieste; povinnosti v priestoroch, kde je podľa § 7 zákona o ochrane nefajčiarov zákaz fajčenia, na viditeľnom mieste umiestniť oznam s informáciou, kde a na ktorých kontrolných orgánoch je možné podať oznámenie o porušovaní zákona o ochrane nefajčiarov; čo účastník konania porušil.

Inšpektori SOI dňa 29.01.2019 vykonanou kontrolou zistili, že v prevádzkarni Voda – kúrenie – plyn NEKA, Pri Kalvárii 5, Trnava sa v ponuke pre spotrebiteľa nachádzal 1 druh výrobku (4 ks Vysokopevnostné lepidlo Den Braven MAMUT GLUE 290 ml Holland á 8,52 €, Dátum spotreby 13/08/18) v celkovej hodnote 34,08 € po uplynutí doby spotreby, čím účastník konania porušil § 6 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý mu ako predávajúcemu ukladá povinnosť stiahnuť z trhu výrobky, ktoré pre svoje vlastnosti majú určenú dobu spotreby, najneskôr v posledný deň spotreby.

Ďalej bolo kontrolou SOI zistené porušenie povinnosti podľa § 10a ods. 1 písm. k) zákona o ochrane spotrebiteľa, keď pri kontrole – kontrolnom nákupe bolo zistené, že v prevádzkarni nebol spotrebiteľ žiadnou formou informovaný o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch ustanovených osobitným právnym predpisom – zákon č. 391/2015 Z. z. o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon č. 391/2015 Z. z.“).

Kontrolou SOI bolo tiež zistené, že 31 druhov výrobkov (Plastová výlevka STYRON, Vaňa Jika, Čerpadlo Sigma, Expanzná nádrž ZILMET, Ponorné čerpadlo HC90, Adaptér 1", Adaptér 3/4" a 1", Vaňové dvierka VD 300 x 300, Vaňové dvierka VD 150 x 150, Vetracia mriežka VM 75 b, Vetracia mriežka VM 100 b, Vetracia mriežka VM 110 b, Vetracia mriežka VM 150 b, Montážna pena Ceresit 750 ml, Montážna pena S 24 reca 750 ml, Montážna pena agam 700 ml, Vysokopevnostné lepidlo Den Braven MAMUT GLUE 290 ml, Silikon Ceresit 280 ml, Lepidlo Den Braven MAMUT GLUE 290 ml, Odstraňovač etikiet FÖRCH 300 ml, WATER E-MOTION 1000 ml, Rezný kotúč na kov A1 2 in 1 Ø 150 mm, Rezný kotúč na kov R/S Ø 125 mm, Rezný kotúč na kov A1 2 in 1 Ø 125 mm, Rezný kotúč na kov R/S Ø 115 mm, Rezný kotúč na kov A1 2 in 1 Ø 115 mm, Olej WD-40 100 ml, Lepidlo na PVC Tangit 250 ml, Pasta na závit 460 g, Plastic-KittWeiss FÖRCH 500 g, Napúšťací univerzálny ventil STYRON STY-703-M) nebolo označených predajnou cenou, predajná cena výrobkov nebola ani inak vhodne prístupná. Uvedeným konaním účastník konania porušil § 14 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý predávajúcemu ukladá povinnosť informovať spotrebiteľa o cene predávaného výrobku a zreteľne označiť výrobok cenou alebo informáciu o cene inak vhodne prístupnú.

Zároveň bolo kontrolou SOI zistené, že 10 druhov výrobkov (Montážna pena Ceresit 750 ml, Montážna pena S 24 reca 750 ml, Montážna pena agam 700 ml, Vysokopevnostné lepidlo Den Braven MAMUT GLUE 290 ml, Silikon Ceresit 280 ml, Lepidlo CRYSTAL Den Braven MAMUT GLUE 290 ml, Odstraňovač etikiet FÖRCH 300 ml, Lepidlo na PVC Tangit 250 ml, Pasta na závit 460 g, Plastic-KittWeiss FÖRCH 500 g) nebolo označených jednotkovou cenou, čím účastník konania porušil § 14a ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý mu ako predávajúcemu ukladá povinnosť označiť výrobok jednotkovou cenou.

Inšpektori SOI dňa 29.01.2019 vykonanou kontrolou zistili, že prevádzkareň Voda – kúrenie – plyn NEKA, Pri Kalvárii 5, Trnava nebola označená bezpečnostným a zdravotným označením podľa prílohy č. 2 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 387/2006 Z. z. o požiadavkách na zaistenie bezpečnostného a zdravotného označenia pri práci, čím došlo k porušeniu § 8 ods. 3 zákona o ochrane nefajčiarov, v zmysle ktorého je povinnosťou upozorniť verejnosť na zákaz fajčenia bezpečnostným a zdravotným označením, ktoré musí byť umiestnené na viditeľnom mieste.

Vykonanou kontrolou bolo inšpektormi SOI taktiež zistené, že v kontrolovanej prevádzkarni chýbal na viditeľnom mieste oznam s informáciou, kde a na ktorých kontrolných orgánoch, ktoré sú podľa § 9 zákona o ochrane nefajčiarov povinné vykonávať kontrolu dodržiavania tohto zákona, je možné podať oznámenie o porušení zákona o ochrane nefajčiarov, čím došlo k porušeniu povinnosti v zmysle § 8 ods. 4 zákona o ochrane nefajčiarov.

Za zistené nedostatky, ako predávajúci v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa v plnom rozsahu zodpovedá účastník konania.

V podanom odvolaní účastník konania uvádza, že sa nestotožňuje so zistenými a postihovanými porušeniami povinnosti informovať spotrebiteľa o cene predávaného výrobku a zreteľne označiť výrobok cenou alebo informáciu o cene inak vhodne sprístupniť a povinnosti označiť výrobok jednotkovou cenou a uvádza, že v týchto bodoch mu bola pokuta uložená neoprávnene, nakoľko tovar ktorý inšpektori spomínajú a považujú ho za tovar neoznačený jednotkovou cenou a tovar, pri ktorom spotrebiteľ nebol zreteľne označený cenou sa nachádzal v skladových priestoroch. Účastník konania ďalej vo svojom odvolaní uvádza, že pri kontrole sa inšpektori riadne preukázali preukazom Slovenskej obchodnej inšpekcie, ktorý ho oprávňuje na výkon kontroly a následne sa presunuli do priestorov prevádzky účastníka konania mimo predajný priestor – teda do ich skladov. Skladové priestory sú oddelené od priestoru s voľným pohybom zákazníkov pultami s vystaveným tovarom a personálom – brigádnici, v tej dobe aj 1 zamestnanec a účastník konania. Účastník konania v odvolaní cituje znenia § 5 ods. 6, § 5 ods. 7, § 7 ods. 2, § 5 ods. 7 písm. i) zákona č. 128/2002 Z.z. a § 3 ods. 1 a § 3 ods. 4 Správneho poriadku, z ktorých vyplýva, že inšpektori majú právo skontrolovať prevádzkareň v miestach, kde sú poskytované služby, výroba, predaj, prenájom výrobkoch a iné činnosti priamo súvisiace s činnosťou prevádzkarne a účastník konania zároveň dodáva, že z vyššie uvedeného vyplýva, že správny orgán nesprávne vyhodnotil vzniknutú situáciu vo vytýkaných bodoch (postih za porušenie povinnosti uvádzať predajné a jednotkové ceny) tak, že tovar bol v predajnom priestore a nebol riadne označený, avšak inšpektori SOI sa pohybovali v skladovom priestore, to znamená v priestore, do ktorého si nemali právo nárokovat' prístup. Účastník konania ďalej uvádza, že inšpektori SOI sa po kontrolnom nákupe preukázali svojim preukazom Slovenskej obchodnej inšpekcie a následne postúpili do skladových priestorov za pultmi, kde sa nachádza aj pokladňa a priestor vyhradený pre personál prevádzkarne. Poukazuje na to, že v dobe konania kontroly nebol oboznámený so skutočnosťou, že inšpektori SOI majú právo na vstup do priestorov a pozemkov priamo náležiacich podnikateľskej aktivite vykonávanej v prevádzkarni. Následne vraj inšpektori po nájdení tovaru v skladovom priestore, ktorý nebol označený riadnou cenou alebo jednotkovou cenou začali dokumentovať tento nález akoby sa jednalo o tovar prislúchajúci priestorom s voľným pohybom zákazníkov (priestory predajne), a účastník konania ma teda za to že z vyššie uvedeného jednoznačne vyplýva, že správny orgán pri uložení sankcie vo vytýkaných bodoch postupoval protiprávne, keďže inšpektori sa pohybovali v priestore vymedzenom pre uskladňovanie tovaru a tovar, ktorý zdokumentovali ako neoznačený cenou sa nenachádzal v priestoroch dostupným zákazníkom, a teda sa naň nevzťahuje § 14 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Účastník konania tiež uvádza, že v zmysle § 3 ods. 4 správneho poriadku úlohou správnych orgánov v rámci správneho konania nie je šikana a zbytočné zaťažovanie účastníkov konania, ale zákonný postup, ktorým správny orgán riadne plní úlohy na príslušnom úseku štátnej správy. Účastník konania má za to, že inšpektori SOI pri postupovaní počas kontroly prekročili svoje právomoci a dopustili sa tým protiprávneho konania. Účastník konania ďalej uvádza, že v čase kontroly nepoznal zákon dostatočne na to, aby sa bránil a tak po vyzvaní kontrolu umožnil zo strachu z pokuty podľa § 9 ods. 2 zákona č. 128/2002 Z. z. a dokumentáciu, ktorá mu bola predložená na mieste podpísal. Až po konzultáciách s advokátom po doručení rozhodnutia sa dozvedel, že zákon neumožňuje inšpektorom voľný pohyb kdekoľvek iba na základe vyzvania a predloženia preukazu. Z citovaných právnych predpisov podľa účastníka konania vyplýva, že v právnom štáte je neprípustné aby správne orgány svojou nezákonnou činnosťou takto šikanovali fyzické osoby a právnické osoby a takéto konanie nemôže v právnom štáte požívať právnu ochranu, resp. legitimitu. Podľa účastníka konania postihovanie vytýkaných bodov Rozhodnutia nemožno hodnotiť inak ako pokusy o hľadanie a vyrábanie dôvodov na uloženie pokuty. Účastník konania preto žiada, aby odvolací orgán rozhodnutie vo vytýkanej časti (bodoch) zrušil a následne primerane znížil výšku uloženej sankcie o 200,- € na celkovú výšku pokuty 450,- €.

Ústredný inšpektorát SOI so sídlom v Bratislave ako príslušný správny orgán preskúmal podkladový materiál v predmetnej veci v celom rozsahu a dospel k záveru, že protiprávny skutkový stav bol zo strany SOI spoľahlivo preukázaný. Z podkladov k rozhodnutiu jasne vyplýva, že účastník konania porušil povinnosti, uložené mu zákonom o ochrane spotrebiteľa

a zákonom o ochrane nefajčiarov, čo bolo zistené v rámci vykonanej kontroly SOI zo dňa 29.01.2019.

Podľa § 6 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa výrobky, ktoré pre svoje vlastnosti majú určenú dobu spotreby, sa nesmú uviesť na trh po uplynutí doby spotreby. Predávajúci je povinný taketo výrobky najneskôr posledný deň doby spotreby stiahnuť z trhu.

Podľa § 10a ods.1 písm. k/ zákona o ochrane spotrebiteľa predávajúci je povinný pred uzavretím zmluvy alebo ak sa zmluva uzatvára na základe objednávky spotrebiteľa pred tým, ako spotrebiteľ odošle objednávku, ak nie sú tieto informácie zjavné vzhľadom na povahu výrobku alebo služby, spotrebiteľovi jasným a zrozumiteľným spôsobom oznámiť informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch ustanovených osobitným predpisom.

Podľa § 14 prvá veta zákona o ochrane spotrebiteľa predávajúci je povinný informovať spotrebiteľa o cene predávaného výrobku alebo poskytovanej služby a zreteľne označiť výrobok alebo službu cenou alebo informáciu o cene inak vhodne sprístupniť.

Podľa § 14a ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa je predávajúci povinný označiť výrobok predajnou cenou a jednotkovou cenou. Jednotková cena nemusí byť vyznačená ak je zhodná s predajnou cenou.

Podľa § 8 ods. 3 zákona o ochrane nefajčiarov fyzická osoba-podnikateľ a právnická osoba, ktoré prevádzkujú zariadenia, v ktorých je zakázané fajčenie, sú povinní upozorniť verejnosť na zákaz fajčenia bezpečnostným a zdravotným označením, ktoré musí byť umiestnené na viditeľnom mieste.

Podľa § 8 ods. 4 zákona o ochrane nefajčiarov v priestoroch, kde je podľa § 7 zákaz fajčenia, musí byť na viditeľnom mieste umiestnený oznam s informáciou, kde a na ktorých kontrolných orgánoch, ktoré sú podľa § 9 povinné vykonávať kontrolu dodržiavania tohto zákona, je možné podať oznámenie o porušovaní tohto zákona.

Uvedené povinnosti účastníka konania v čase vykonanej kontroly inšpektorov SOI nesplnil. Predmetom kontroly SOI je porovnávanie zisteného stavu so stavom požadovaným všeobecne záväznými právnymi predpismi, ktorých dodržiavanie je SOI oprávnená kontrolovať. Postup inšpektorov SOI pri výkone kontrolnej činnosti vrátane pôsobnosti SOI a oprávnení inšpektorov SOI, upravuje zákon o štátnej kontrole vnútorného trhu, ktorý bol podľa názoru odvolacieho orgánu pri výkone kontroly dodržaný.

K argumentu účastníka konania, že má za to, že inšpektori SOI pri postupovaní počas kontroly prekročili svoje právomoci a dopustili sa tým protiprávneho konania, keďže po konzultáciách s advokátom po doručení rozhodnutia sa dozvedel, že zákon neumožňuje inšpektorom voľný pohyb kdekoľvek iba na základe vyzvania a predloženia preukazu odvolací orgán uvádza, že účastník konania si predmetné ustanovenia zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov vykladá nesprávne, nakoľko v zmysle § 5 ods. 7 písm. a) je inšpektor pri kontrole oprávnený vstupovať do prevádzkarní, na pozemky a do iných priestorov kontrolovaných osôb, ktoré súvisia s výrobou, predajom výrobkov a poskytovaním služieb; nedotknuteľnosť obydliá nesmie byť týmto dotknutá. V zmysle § 5 ods. 6 vyššie citovaného zákona je inšpektor pri kontrole povinný preukázať sa preukazom Slovenskej obchodnej inšpekcie, ktorý ho oprávňuje na výkon kontroly. V odvolaní účastník konania sám uvádza, že inšpektori sa po uskutočnení kontrolného nákupu preukázali preukazmi Slovenskej obchodnej inšpekcie a následne vykonali kontrolu v prevádzkarni účastníka konania. Ako už bolo uvedené vyššie, kontrola inšpektorov SOI spočívala v porovnaní zisteného skutkového stavu so stavom predpísaným, t. j. ustanoveným všeobecne záväznými právnymi predpismi a osobitnými predpismi v oblasti ochrany spotrebiteľa. Vyhodnotením tohto porovnania je výsledok kontroly, teda inšpekčný záznam, z ktorého musí byť zrejmé, či zistený skutkový stav vyhovoval alebo nevyhovoval predpísanému stavu. Z inšpekčného záznamu bolo zrejmé zameranie kontroly, ako aj zistený skutkový stav. Inšpektori spisali inšpekčný záznam z vykonanej kontroly, z ktorej nevyplýva, že by nepostupovali pri kontrole v nesúlade s platnými právnymi predpismi, vychádzali len z vlastných zistení, objektívne zistili a posúdili skutkový stav, k osobe prítomnej pri kontrole sa správali nepredpojatá a korektne. Z tohto pohľadu je rozhodujúci stav zistený v čase kontroly, z ktorého jednoznačne vyplýva porušenie povinnosti v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia

zákona o ochrane spotrebiteľa. Uvedenú povinnosť vyplývajúcu zo zákona o ochrane spotrebiteľa viaže citovaný zákon na predávajúceho, ktorým je v zmysle § 2 písm. b) cit. zákona účastník konania, preto práve účastník konania zodpovedá za zistené nedostatky na základe objektívnej zodpovednosti a bolo prvoradou povinnosťou účastníka konania zabezpečiť dodržiavanie zákonných predpisov na prevádzke. Okolnosti uvedené v podanom odvolaní sú subjektívneho charakteru a správny orgán na ne nemôže v správnom konaní prihliadať. Uvedené skutočnosti nemajú vplyv na inšpektormi SOI spoľahlivo zistený skutkový stav.

K argumentu účastníka konania, že v dobe konania kontroly nebol oboznámený so skutočnosťou že inšpektori Slovenskej obchodnej inšpekcie majú právo na vstup do priestorov a pozemkov priamo náležiacich podnikateľskej aktivite vykonávanej v prevádzkarni a tiež argumentu, že v dobe konania kontroly nepoznal zákon dostatočne na to, aby sa bránil odvolací orgán uvádza, že odvolací orgán k nim nevzhliadol ako k právne relevantným, nakoľko predmetné ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa sa riadia princípom objektívnej zodpovednosti, t. j. účastník konania zodpovedá bez ohľadu na zavinenie (úmysel, nedbanlivosť) alebo iné okolnosti prípadu, avšak uvedené vyjadrenia sú subjektívneho charakteru; t. j. účastník konania zodpovedá za protiprávny výsledok. Pre konštatovanie porušenia povinnosti je rozhodujúci skutkový stav zistený inšpektormi SOI počas výkonu kontroly. Odvolací orgán považuje za dôležité zdôrazniť, že účastník konania ako kontrolovaná osoba je v zmysle § 7 ods. 2 zákona č. 128/2002 Z.z. povinná umožniť inšpektorom a prizvaným osobám vykonať kontrolu, najmä umožniť vstup do objektov, prevádzkarní, na pozemky a do iných priestorov, ktoré súvisia s predajom výrobkov a poskytovaním služieb. Nerešpektovaním tohto oprávnenia v zmysle § 7 ods. 2 zákona č. 128/2002 Z.z. by sa účastník konania dopustil marenia výkonu kontroly, za ktorý v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 128/2002 Z.z. môže inšpektorát uložiť kontrolovanej osobe, poriadkovú pokutu a to aj opakovane.

K tvrdeniu účastníka konania, že inšpektori po nájdení tovaru v skladovom priestore, ktorý nebol označený riadnou cenou alebo jednotkovou cenou začali dokumentovať tento nález akoby sa jednalo o tovar prislúchajúci priestorom s voľným pohybom zákazníkov odvolací orgán uvádza, že inšpekčný záznam patrí medzi relevantné podklady k rozhodnutiu a je záznamom z kontroly, v ktorom konajúci inšpektori opíšu objektívne zistený stav na mieste samom, k čomu sa má možnosť vyjadriť zodpovedná osoba prítomná pri kontrole (z odvolania vyplýva, že účastník konania bol pri kontrole prítomný) a správnosť záznamu potvrdí svojím podpisom, resp. uvedie, s čím nesúhlasí. Samotný účastník konania, ktorý bol pri kontrole prítomný, mal možnosť dané skutkové zistenie, či priebeh kontroly rozporovať, namietat', či spochybníť, no k tomu však nepristúpil, čím deklaroval správnosť skutkových zistení vykonanou kontrolou. Navyše účastník konania mohol voči nariadeným opatreniam, ktoré mu boli uložené pri vykonanej kontrole podať v lehote do troch dní po vykonanej kontrole námietky, resp. sa mohol vyjadriť k dôvodom uvedeným v oznámení o začatí správneho konania alebo inak spochybníť relevantné skutkové okolnosti zistené objektívne vykonanou kontrolou. No k tomu však pristúpil až v čase uloženia peňažnej sankcie rozhodnutím prvostupňového orgánu, s ktorou výškou sa zjavne nestotožnil. Vzhľadom na vyššie uvedené k uvedenému tvrdeniu účastníka konania odvolací orgán nevzhliadol ako k právne relevantnému.

Vo vzťahu k možnosti zrušiť pokutu v napádanej časti a následnému zníženiu výšky pokuty odvolací orgán uvádza, že po preskúmaní rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo nenašiel dôvod na jej zrušenie ani zníženie. Zastáva názor, že pokuta bola uložená v rámci stanovených kritérií, blízko minimálnej sadzby, pričom v percentuálnom vyjadrení pokuta nedosahuje ani 1,0 % z celkovej sumy určenej na uloženie postihu. V zmysle § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, zohľadňuje charakter a povahu zistených nedostatkov a taktiež účel § 3 ods. 5 druhá veta Správneho poriadku, v zmysle ktorého správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely. Odvolací orgán je zo zákona viazaný, aby v rovnakých, resp. obdobných veciach rozhodoval podobne, pričom táto požiadavka platí aj pre samotné ukládanie sankcií. Zároveň treba dodať, že na to, aby sankcia splňala aj represívnu zložku, musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, nakoľko má pôsobiť ako trest (represia) za spáchanie iného správneho deliktu. Ak by totiž represívna zložka nebola citeľná, nemožno rozumne očakávať ani naplnenie

d'alsej z funkcií pokuty, ktorou je prevencia, a to jednak do vnútra – vo vzťahu k zodpovednostnému subjektu (účastníkovi konania), ktorý si po primerane uloženej sankcii, zodpovedajúcej zistenému nedostatku do budúca rozmyslí, či znova poruší daný právny predpis, ale aj smerom navonok – vo vzťahu k ostatným podnikateľským subjektom (predávajúcim), ktorých má odstrašiť od porušovania obdobnej povinnosti, ako v prípade účastníka konania. Odvolací orgán preto nemohol nepotvrdiť rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu o uložení sankcie.

Na základe hore uvedených skutočností pokladá odvolací orgán skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú, a teda nezistil v odvolacom konaní dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Výšku uloženej pokuty odvolací orgán pokladá za primeranú zistenému skutkovému stavu.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, uloží predávajúcemu za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400 eur. Podľa § 24 ods. 5 citovaného zákona pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.

V zmysle § 10 ods. 4 zákona o ochrane nefajčiarov Slovenská obchodná inšpekcia uloží pokutu od 331 eur do 3 319 eur fyzickej osobe – podnikateľovi alebo právnickej osobe, ak nezabezpečí dodržiavanie obmedzení podľa § 8 ods. 2 až 4 (znenie platné v čase zistenia nedostatku).

Odvolací správny orgán sa stotožňuje s vyjadrením prvostupňového správneho orgánu, že v predmetnej veci ide o vec správneho trestania. Právne predpisy, ktoré zakotvujú skutkové podstaty správnych deliktov neupravujú postup správnych orgánov pri postihu za súbeh viacerých deliktov. Z judikatúry správnych súdov vyplýva, že pri súbehu viacerých správnych deliktov je nedostatok špeciálnej úpravy potrebné preklenúť použitím analógie, prvotne v právnom predpise, ktorý je svojím obsahom najbližším v súvislosti s riešenou právnou otázkou (per analogiam legis). Ustanovenie § 12 ods. 2 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov upravuje, že za viac prejednávaných priestupkov toho istého páchatel'a v jednom konaní sa uloží sankcia podľa ustanovenia vzťahujúceho sa na priestupok najprísnejšie postihnutelný. Zbiehajúce sa delikty sú tak postihnuté sankciou určenou pre najťažší z nich. Pri rovnakých sadzbách pokút správny orgán uloží sankciu podľa sadzby za ktorýkoľvek z týchto deliktov. Vzhľadom na uvedené bola v danom prípade pokuta uložená v súlade s absorpčnou zásadou, uložená podľa ustanovenia § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Odvolací orgán prihliadol pri určení výšky pokuty na porušenie povinností ustanovených v § 6 ods. 3, § 10a ods. 1 písm. k), § 14, § 14a ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa a pre porušenie § 8 ods. 3 a § 8 ods. 4 zákona č. 377/2004 Z. z. o ochrane nefajčiarov v kontexte s vyššie uvedenými kritériami pre určení výšky pokuty.

Podľa § 24 ods. 5 cit. zákona sa pri určení výšky pokuty prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.

Odvolací orgán pri určení výšky pokuty prihliadol na charakter protiprávneho konania a následky porušenia povinnosti podľa § 6 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa tým, že v čase kontroly sa v ponuke predaja nachádzal 1 druh vyššie uvedeného výrobku po uplynutí doby spotreby. Nakoľko jedným z účelov zákona o ochrane spotrebiteľa je ochrana majetku spotrebiteľa, je nezanedbateľná skutočnosť, že predajom výrobkov po uplynutí doby spotreby by mohlo dôjsť k ohrozeniu majetku spotrebiteľa nefunkčnosťou ním zakúpených výrobkov v dôsledku straty ich kvalitatívnych vlastností, daných dobou spotreby. Údaje o dobe použiteľnosti prípadne dobe najneskoršej spotreby sú pre spotrebiteľa dôležitou informáciou, nakoľko sú základnou informáciou, že tovar je vo výrobcom garantovanej kvalite. Účastník konania tým, že v kontrolovanej prevádzkarni ponechal tovar po ukončení doby spotreby, porušil aj práva spotrebiteľa priznané mu zákonom o ochrane spotrebiteľa.

Odvolací orgán prihliadol na porušenie § 10a ods. 1 písm. k) zákona o ochrane spotrebiteľa, keď inšpektori SOI zistili, že v prevádzkarni nebol spotrebiteľ žiadnou formou informovaný o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch

ustanovených osobitným právnym predpisom – zákon č. 391/2015 Z. z. V zmysle zákona musí byť spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy informovaný o zákonom taxatívne vymedzených skutočnostiach, vrátane jasnej a zrozumiteľnej informácie o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v zmysle osobitného predpisu, ktorým je zákon o alternatívnom riešení sporov. Konaním účastníka konania došlo k zásahu do práv spotrebiteľa, a to vo vzťahu k rozsahu informovania spotrebiteľov pred uzatvorením zmluvy. Účelom a zmyslom poskytnutia tejto informácie je oboznámiť spotrebiteľa o možnom postupe v prípade sporu s predávajúcim a to obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov, ktorý bude vykonávať nezávislé, nestranné, transparentné, účinné, rýchle a spravodlivé postupy riešenia spotrebiteľských sporov.

Pri posudzovaní výšky postihu bola zohľadnená skutočnosť, že jednoznačná informácia o cene je jedným z hlavných kritérií pri rozhodovaní spotrebiteľa o tom, či pristúpi ku kúpe predávaných výrobkov. Neoznačením výrobkov informáciou o cene teda spotrebiteľovi nie je umožnené vykonať kvalifikované rozhodnutie o kúpe určitého výrobku, poskytnutej služby a je mu tiež znemožnené vykonať kontrolu správnosti účtovania po uskutočnení kúpy výrobku. Spotrebiteľ ešte pred pristúpením ku kúpe musí vedieť, koľko ho jednotlivé položky nákupu budú stáť. Bez uvedenia ceny nemôže spotrebiteľ posúdiť ekonomickú výhodnosť či nevýhodnosť plánovanej kúpy. Táto informácia patrí do skupiny informácií, ktoré spotrebiteľ musí dostať vždy, a to jednoznačne. Nedodržaním povinnosti informovať spotrebiteľa o cene výrobkov teda nie je spotrebiteľovi umožnené vykonať kvalifikované rozhodnutie o kúpe určitého výrobku a je mu tiež znemožnené vykonať si kontrolu správnosti účtovania po vykonaní kúpy.

Odvolací správny orgán pri ukladaní pokuty zohľadnil aj preukázané porušenie § 14a ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, nakoľko spotrebiteľ je ukrátený jednak na svojom práve na informácie a tiež je ohrozené právo na ochranu jeho ekonomických záujmov, pretože práve jednotková cena je z hľadiska komparácie kritériom porovnania cien daného výrobku s inými výrobkami.

Odvolací orgán pri svojom rozhodovaní zohľadnil aj to, že predmetné bezpečnostné a zdravotné upozornenie plní dôležitú funkciu v súvislosti s ochranou nefajčiarov, nakoľko výslovne upozorňuje na zákaz fajčenia na miestach, na ktoré sa tento zákaz vzťahuje, pričom s poukazaním na § 8 ods. 4 zákona (povinnosť v priestoroch, kde je zakázané fajčiť, umiestniť oznam s informáciou, na ktorých orgánoch možno podať oznámenie o porušovaní zákona), považuje správny orgán za potrebné, aby sa v miestach, kde je zakázané fajčiť, nachádzali oba oznamy a boli súčasne splnené povinnosti v zmysle § 8 ods. 3 a 4 zákona o ochrane nefajčiarov.

Zároveň odvolací orgán prihliadol na skutočnosť, že účel sledovaný zákonom upravený v § 1 písm. a) zákona o ochrane nefajčiarov v zákonom požadovanej miere a úrovni dosiahnutý nebol. Prihliadnuté bolo tiež na skutočnosť, že účastník konania ako fyzická osoba - podnikateľ prevádzkujúci predajňu, v ktorej platí zákaz fajčenia (§ 7 ods. 1 písm. f)), je povinný dodržiavať všetky podmienky stanovené zákonom o ochrane nefajčiarov, pričom za ich dodržiavanie zodpovedá objektívne. Keďže v čase kontroly hore uvedenej prevádzkovej jednotky inšpektormi SOI boli preukázateľne zistené nedostatky a porušenie povinností stanovených zákonom o ochrane nefajčiarov, odvolací orgán je toho názoru, že uloženie pokuty bolo plne v súlade s danou právnou úpravou. Pri určení výšky pokuty správny orgán prihliadol na všetky okolnosti daného prípadu a postupoval v súlade s § 10 ods. 7 zákona o ochrane nefajčiarov, pričom uložil pokutu v minimálnej sadzbe stanovenej zákonom v súlade s ustanovením § 10 ods. 4 cit. zákona o ochrane nefajčiarov, ktorú považuje odvolací orgán za pokutu primeranú a zodpovedajúcu zistenému protiprávnemu stavu a charakteru porušenia zákona. Pokuta bola teda správnym orgánom uložená odôvodnene, v adekvátnej výške a od uloženej pokuty očakáva nielen represívny, ale aj preventívny účinok.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci na základe čoho podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku druhostupňový správny orgán odvolanie zamietla ako nedôvodné.

Zároveň upozorňujeme účastníka konania, že pokutu uloženú I. st. rozhodnutím je povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS-00380219.

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Bajkalská 21/A, pošt. prieč. 29, 827 99 Bratislava

Číslo : SK/0403/99/2019

Dňa : 24.10.2019

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – Aneta Némethová, miesto podnikania: Námestie 1.mája 424/44, 930 28 Okoč, Opatovský Sokolec, IČO: 46 299 815, splnomocnený zástupca:, kontrola vykonaná dňa 27.03.2019 v prevádzkarni – Rozličný tovar, Hlavná ulica 326/6, Okoč, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj, č. W/0132/02/2019 zo dňa 28.08.2019, ktorým bola podľa § 23 ods. 1 písm. a) zákona č. 78/2012 Z. z. o bezpečnosti hračiek a o zmene a doplnení zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške 2 000,- EUR, slovom: dvetisíc eur, pre porušenie § 7 ods. 1 písm. d) vyššie cit. zákona o bezpečnosti hračiek a o zmene a doplnení zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave odvolanie účastníka konania zamietla a rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj, č. W/0132/02/2019 zo dňa 28.08.2019 potvrdzuje.

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „SOI“) so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj rozhodnutím uložil účastníkovi konania – Aneta Némethová – peňažnú pokutu vo výške 2 000,- €, pre porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 písm. d) zákona č. 78/2012 Z. z. o bezpečnosti hračiek a o zmene a doplnení zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o bezpečnosti hračiek“).

Inšpektormi SOI bolo pri kontrole vykonanej dňa 27.03.2019 v prevádzkarni – Rozličný tovar, Hlavná ulica 326/6, Okoč zistené, že účastník konania si nesplnil povinnosť distribútora nesprístupniť hračky na trhu, ak vie alebo by mal vedieť, že hračka nespĺňa požiadavky podľa § 3 a prílohy č. 2 ods. 3 písm. a) zákona o bezpečnosti hračiek.

Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania odvolanie.

Odvolací orgán podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Podľa ods. 2 ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Preskúmaním veci v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Povinnosťou účastníka konania ako distribútora bolo nesprístupniť hračky na trhu, ak vie alebo by mal vedieť, že hračka nespĺňa požiadavky podľa § 3 a prílohy č. 2 ods. 3 písm. a) zákona o bezpečnosti hračiek; čo účastník konania porušil.

Dňa 04.12.2018 bol na internetovej stránke www.soi.sk v časti Nebezpečné výrobky/Národný trh EÚ, zverejnený nasledovný druh výrobku:

Princeznovská súprava „Princess Secret“ 105126.

Pôvod: Made in China (na prilepenom štítku).

Popis výrobku: Sada obsahujúca čelenku, žezlo a zapletený vrkoč, ktoré sú zabalené v priesvitnej plastovej taške so saténovými uškami tyrkysovej farby.

Na zadnej strane balenia sa na prilepenom štítku nachádzali nasledujúce údaje:

- Princezna set 105126,
- EAN kód: 8590331051267,

- označenie CE.

Z výsledkov skúšok, ktoré boli uvedené v Protokole o skúške č.: 18/01444 zo dňa 29.06.2018, vystaveného Akreditovaným skúšobným laboratóriom Labeko, s.r.o., Krajinská cesta 2929/9, Piešťany vyplynulo, že vyššie uvedený výrobok nevyhovel požiadavkám Nariadenia Komisie (ES) č. 552/2009 z 22. júna 2009, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemikálií (REACH), nakoľko v plastovom materiáli, z ktorého je zhotovená dekoratívna taštička, bol zistený nadlimitný obsah ftalátov.

Inšpektormi SOI bolo kontrolou vykonanou dňa 27.03.2019 v prevádzkarni účastníka konania Rozličný tovar, Hlavná ulica 326/6, Okoč zistené, že v čase kontroly sa v ponuke pre spotrebiteľa nachádzal 1 druh výrobku (hračky) - 1 ks Princeznovská súprava „Princess Secret“ 105126 á 9,80 €, napriek tomu, že identický výrobok bol dňa 04.12.2018 zverejnený na internetovej stránke www.soi.sk v časti Nebezpečné výrobky/Národný trh SR, nakoľko uvedená hračka predstavovala pre deti chemické riziko - riziko poškodenia zdravia a je nebezpečným výrobkom, keďže v plastovom materiáli, z ktorého je zhotovená dekoratívna taštička, bol zistený nadlimitný obsah ftalátov, pričom o nebezpečnosti uvedeného výrobku SOI v zmysle ustanovenia § 6 ods. 9 zákona o ochrane spotrebiteľa informovala dňa 04.12.2018 aj verejnoprávne informačné inštitúcie.

Popis výrobku v ponuke pre spotrebiteľa: Výrobok bol zabalený v priehľadnej plastovej taške s tyrkysovými ušami, kameňom v tvare srdca a farebným kartónom. Sada obsahuje čelenku, žezlo a zapletený vrkoč.

Na prednej strane originálneho balenia sa nachádzali nasledovné údaje:

- „princess secret“,
- 3+,
- „PRINCESS SET“.

Na zadnej strane originálneho balenia sa nachádzal prilepený papierový štítok s nasledovnými údajmi:

- WIKY, Dovozca a distribútor: WIKY SPOL. S R.O., SVATOBORSKÁ 395, 697 01 KYJOV, ČR, Tel.: + 420 518 698 811,
- Dodávateľ: WIKY, BRATISLAVSKÁ 905, 900 45 MALINOVO, SR, Tel.: + 421 2 33004177,
- Vyrobené v Číne,
- Výrobca: China Focus Ltd., 52-54 Hoi Yuen Road, Kowloon, Hong Kong,
- EAN kód: 8590331051267,
- Princezná set,
- 105126,
- UPOZORNENIE: Používajte pod dozorom dospeléj osoby, obal odstráňte z dosahu detí. Nie je vhodné pre deti do 3 rokov, obsah malých častí. Hrozí nebezpečenstvo udusenía. (upozornenie je uvedené aj v českom jazyku),
- Označenie CE.

Uvedeným konaním účastník konania porušil § 7 ods. 1 písm. d) zákona o bezpečnosti hračiek, ktorý stanovuje zákaz distribútorovi sprístupniť hračku na trhu, ak vie alebo by mal vedieť, že hračka nesplňa požiadavky podľa § 3 a prílohy č. 2 zákona o bezpečnosti hračiek.

Za zistený nedostatok účastník konania, ako distribútor v zmysle § 1 ods. 1 písm. c) zákona o bezpečnosti hračiek v plnom rozsahu zodpovedá.

Vo svojom odvolaní zo dňa 09.09.2019 splnomocnený zástupca účastníka konania, ktorý je zároveň dodávateľom vyššie uvedenej spornej hračky uviedol, že v upozornení na hračke je jasne uvedené, že obal nie je hračkou a treba ho odstrániť z dosahu detí. Napriek uvedenému však správny orgán uložil pokutu, ktorá sa vzťahuje na tento obal a nie na samotnú hračku. Zástupca účastníka konania taktiež poznamenáva, že nerozumie tomu, prečo sa od dovozcov žiada olepovať tovar informačnými nálepkami, keď sa na to neprihliada. Splnomocnený zástupca účastníka konania uvádza, že na predmetnú hračku disponuje riadnym certifikátom udeleným akreditovaným laboratóriom, pričom zároveň má za to, že neporušil zákon o ochrane spotrebiteľa. Z uvedeného dôvodu zástupca účastníka konania nesúhlasí s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa a odvoláva sa voči udeleniu pokuty. Splnomocnený zástupca

účastníka konania má za to, že na predmetnú hračku doložil všetko, čo je potrebné k rozhodnutiu správneho orgánu, prehlásenie o zhode, certifikát a všetky potrebné doklady, pričom deklaroval okamžitú spoluprácu a ochotu veci riešiť. V závere odvolania zástupca účastníka konania prosí o prehodnotenie rozhodnutia.

K tomu odvolací orgán uvádza, že po preskúmaní obsahu spisového materiálu prislúchajúceho k predmetnej veci nezistil dôvod na zrušenie rozhodnutia a ani na prehodnotenie výšky uloženej pokuty. Čo sa týka skutočností uvedených v odvolaní účastníka konania, odvolací orgán vyhodnotil tvrdenia účastníka konania ako právne bezpredmetné a subjektívne, ktoré ho nezbavujú zodpovednosti za kontrolou presne a spoľahlivo zistené porušenie zákona. Odvolací orgán má za to, že správny orgán prvého stupňa konanie účastníka konania správne právne posúdil ako rozporné so zákonom o bezpečnosti hračiek. Účastník konania v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali skutkový stav zistený kontrolou, príp. oprávnenosť uloženia sankcie zo strany prvostupňového správneho orgánu. Výsledky šetrenia uskutočneného zo strany inšpektorov SOI v predmetnej veci odôvodňujú postih účastníka konania za nesplnenie povinnosti účastníka konania vyplývajúcej z § 7 ods. 1 písm. d) zákona o bezpečnosti hračiek. Zároveň po preskúmaní obsahu napadnutého rozhodnutia odvolací orgán zistil, že správny orgán prvého stupňa sa dostatočným spôsobom vyrovnal s tvrdeniami účastníka konania, ktoré vyplývali z obsahu daného administratívneho spisu.

Podľa § 1 ods. 1 písm. c) zákona o bezpečnosti hračiek „Tento zákon upravuje povinnosti výrobcu, splnomocneného zástupcu, dovozcu, distribútora a notifikovanej osoby“.

Podľa článku 2 bodu 1. Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 z 9. júla 2008, ktorým sa stanovujú požiadavky akreditácie a dohľadu nad trhom v súvislosti s uvádzaním výrobkov na trh a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 339/93 (ďalej len „Nariadenie EP a Rady č. 765/2008“) „Na účely tohto nariadenia sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov: „sprístupnenie na trhu“ je každá dodávka výrobku určeného na distribúciu, spotrebu alebo používanie na trh Spoločenstva v priebehu obchodnej činnosti, či už odplatne, alebo bezodplatne“.

Podľa článku 2 bodu 6. Nariadenia EP a Rady č. 765/2008 „Na účely tohto nariadenia sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov: „distribútor“ je každá fyzická alebo právnická osoba v dodávateľskom reťazci okrem výrobcu alebo dovozcu, ktorá sprístupňuje výrobok na trhu“.

Podľa § 7 ods. 1 písm. d) zákona o bezpečnosti hračiek „Distribútor nesmie sprístupniť hračku na trhu, ak vie alebo by mal vedieť, že hračka nesplňa požiadavky podľa § 3 a prílohy č. 2“.

Podľa § 3 ods. 1 zákona o bezpečnosti hračiek „Hračka vrátane obsiahnutých chemických látok a chemických zmesí nesmie ohroziť bezpečnosť a zdravie dieťaťa alebo dospelého, ak sa používa predpokladaným spôsobom v súlade s jej určením zohľadňujúcim správanie a zručnosť dieťaťa, a ak je to potrebné, zručnosť dozerajúceho dospelého, predovšetkým pri hračke určenej na hranie pre dieťa vo veku do 36 mesiacov alebo pre inú špecifikovanú vekovú skupinu“.

Podľa § 3 ods. 2 zákona o bezpečnosti hračiek „Hračka uvedená na trh musí spĺňať požiadavky podľa odseku 1 a prílohy č. 2 a podľa osobitného predpisu počas výrobcom predpokladaného obdobia jej používania“.

Podľa prílohy č. 2 ods. 3 písm. a) zákona o bezpečnosti hračiek „Hračka musí byť navrhnutá a vyrobená tak, aby nepredstavovala žiadne riziko negatívnych účinkov na ľudské zdravie z dôvodu expozície chemických látok alebo zmesí, z ktorých je hračka zložená alebo ktoré obsahuje, ak sa hračka používa za podmienok uvedených v § 3 ods. 1“.

Predmetom kontroly SOI je porovnávanie zisteného stavu so stavom požadovaným všeobecne záväznými právnymi predpismi, ktorých dodržiavanie je SOI oprávnená kontrolovať. Postup inšpektorov SOI pri výkone kontrolnej činnosti vrátane pôsobnosti SOI a oprávnení inšpektorov SOI, upravuje zákon o štátnej kontrole vnútorného trhu, ktorý bol podľa názoru odvolacieho orgánu pri výkone kontroly dodržaný. Ako už bolo uvedené vyššie, kontrola inšpektorov SOI spočívala v porovnaní zisteného skutkového stavu so stavom predpísaným, t. j. ustanoveným všeobecne záväznými právnymi predpismi a osobitnými predpismi v oblasti ochrany spotrebiteľa. Vyhodnotením tohto porovnania je výsledok kontroly, teda inšpekčný záznam, z ktorého musí byť zrejmé, či zistený skutkový stav

vyhovoval alebo nevyhovoval predpísanému stavu. Z inšpekčného záznamu zo dňa 27.03.2019 bolo zrejmé zameranie kontroly, ako aj zistený skutkový stav. Inšpektori spísali inšpekčný záznam z vykonanej kontroly, postupovali pri kontrole v súlade s platnými právnymi predpismi, vychádzali len z vlastných zistení, objektívne zistili a posúdili skutkový stav, k osobe prítomnej pri kontrole sa správali nepredpojatá a korektne. Z tohto pohľadu je rozhodujúci stav zistený v čase kontroly, z ktorého jednoznačne vyplýva porušenie povinnosti v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia zákona o bezpečnosti hračiek. Uvedenú povinnosť vyplývajúcu zo zákona o bezpečnosti hračiek viaže citovaný zákon na distribútora, ktorým je v zmysle § 1 ods. 1 písm. c) zákona o bezpečnosti hračiek účastník konania, preto práve účastník konania zodpovedá za zistený nedostatok na základe objektívnej zodpovednosti a odvolací orgán nemôže prihliadať na snahu účastníka konania vyvinúť sa uvedením subjektívnych dôvodov v podanom odvolaní. Odvolací orgán je toho názoru, že účastník konania ako distribútor je povinný poznať zákon a zabezpečiť jeho dodržiavanie po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti.

K argumentom splnomocneného zástupcu účastníka konania, že v upozornení na hračke je jasne uvedené, že obal nie je hračkou a treba ho odstrániť z dosahu detí, a že správny orgán uložil pokutu, ktorá sa vzťahuje na tento obal a nie na samotnú hračku, odvolací orgán uvádza, že ich považuje za subjektívne a právne irelevantné. Odvolací orgán k uvedenému poznamenáva, že priehľadná plastová taška s tyrkysovými ušami, kameňom v tvare srdca a farebným kartónom nie je obalom výrobku, je súčasťou hračky. Z podkladov pre vydanie rozhodnutia je evidentné, že oznámenie o nebezpečnosti účastníkom konania ponúkaného a predávaného výrobku – Princeznovská súprava „Princess Secret“ 105126, bolo uverejnené na webovej stránke SOI už dňa 04.12.2018 a predmetná informácia sa tam nachádza aj ku dňu vydania druhostupňového rozhodnutia. Odvolací správny orgán považuje za vhodné uviesť, že SOI na svojej webovej stránke poskytuje informácie o nebezpečných výrobkoch nielen spotrebiteľom, ale aj podnikateľom v snahe zjednodušiť tak informovanie verejnosti o nebezpečných výrobkoch nielen na vnútornom trhu EÚ, ale aj na národnom trhu SR. Účastník konania teda mal objektívnu možnosť zistiť túto verejne dostupnú informáciu o nebezpečnosti predmetnej hračky a takým spôsobom aj postupovať. SOI ako orgán dozoru, ktorá je podľa ustanovenia § 1 ods. 1 písm. e) zákona o bezpečnosti hračiek orgánom dohľadu nad dodržiavaním ustanovení predmetného zákona, dlhodobo a pravidelne uverejňuje na svojom webovom sídle oznámenia o nebezpečnosti výrobkov, vrátane hračiek. Preto je nepochybné, že účastník konania mal vedieť, že sledovanie týchto skutočností súvisí s jeho podnikateľskými aktivitami (predmetom podnikania) a nevedomosť o tejto informácii ho nezbavuje zodpovednosti za porušenie § 7 ods. 1 písm. d) zákona o bezpečnosti hračiek. V rámci nej by si mal preveriť, aspoň na základe verejne dostupných zdrojov, ku ktorým patrí aj webové sídlo SOI, či dodávané výrobky nepredstavujú riziko pre potenciálnych kupujúcich, resp. budúcich používateľov. Predmetné ustanovenie zákona, ktoré bolo konaním účastníka konania porušené, je koncipované na princípe subjektívnej zodpovednosti (dikcia vie alebo by mal vedieť). V dôsledku jeho nebanlivostného konania naďalej, aj v čase výkonu kontroly dňa 27.03.2019, ponúkal na predaj uvedenú nebezpečnú hračku. Účastník konania je povinný pri svojej podnikateľskej činnosti konať s odbornou starostlivosťou. Odvolací orgán má teda za to, že pokiaľ by účastník konania vynaložil aspoň minimálnu mieru odbornej starostlivosti, k porušeniu povinnosti z jeho strany by nedošlo. Odvolací správny orgán zastáva názor, že pre splnenie povinnosti predávať len bezpečné hračky, je potrebná aj aktívna činnosť podnikateľského subjektu a nie len pasívne očakávanie poskytnutia informácií. Odvolací orgán vyzdvihuje skutočnosť, že účastník konania mal v ponuke pre spotrebiteľa výrobok určený detskému spotrebiteľovi, ktorý predstavoval chemické riziko z dôvodu nadlimitného obsahu ftalátov, čo je závažný nedostatok, pri ktorom hrozilo vážne nebezpečenstvo ohrozenia života a zdravia detského spotrebiteľa. Odvolací správny orgán zároveň k uvedenému uvádza, že z pohľadu regulačného orgánu je jednou z najdôležitejších charakteristík výrobku sledovateľnosť, ktorá umožňuje efektívne presadzovanie právnych predpisov orgánmi dohľadu nad trhom prostredníctvom nápravných opatrení, medzi ktoré patrí stiahnutie z trhu a spätné prevzatie v zmysle Nariadenia EP a Rady č. 765/2008. Umožňuje nájsť nebezpečné výrobky alebo nevyhovujúce výrobky v distribučnom reťazci a identifikuje úlohy a zodpovednosť

jednotlivých hospodárskych subjektov v distribučnom reťazci. Nevyhnutnou a základnou požiadavkou na sledovateľnosť je uvedenie mena a adresy výrobcu, pri dovezených výrobkoch aj uvedenie mena a adresy dovozcu a uvedenie typu, radu, čísla série alebo modelu alebo uvedenie iného prvku, ktorý umožní identifikáciu výrobku. Preto aj jednotlivé harmonizačné právne predpisy EÚ presne vymedzujú povinnosti výrobcu. Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. i) zákona o bezpečnosti hračiek je výrobca povinný uviesť na hračke typové číslo, číslo šarže, sériové číslo, číslo modelu alebo iný údaj, ktorý umožní jej identifikáciu, uviesť svoje obchodné meno alebo ochrannú známku a sídlo, miesto podnikania alebo adresu, na ktorej je ho možné zastihnúť, ak nie je zhodná so sídlom alebo miestom podnikania; ak to rozmer a vlastnosti hračky neumožňujú, požadované údaje uviesť na obale alebo v návode na použitie alebo v bezpečnostných pokynoch. Na základe vyššie uvedeného je teda zrejmé, že predmetné ustanovenie zákona je možné nedodržať len vo výnimočných prípadoch, t. j. napr. ak by boli vzhľadom na veľkosť a/alebo charakter výrobku údaje nečitateľné alebo ak by nebolo možné ich z technického hľadiska uviesť. V takýchto prípadoch musia byť identifikačné údaje na obale, ak je k dispozícii a/alebo na sprievodnej dokumentácii. Identifikačné údaje nie je možné vynechať alebo umiestniť na obal alebo sprievodné dokumenty z estetických alebo ekonomických dôvodov. Posúdenie je na výrobcovi. Povinnosti dovozcu sú stanovené v § 6 zákona o bezpečnosti hračiek. Dovozca nemôže uviesť na trh EÚ hračku, pokiaľ si výrobca nespĺnil svoje povinnosti, t. j. povinnosti stanovené podľa § 4 ods. 1 písm. b) až e) a i) zákona o bezpečnosti hračiek. Z uvedeného vyplýva, že dovozca nemá povinnosť a ani nemôže označovať hračku typovým číslom, číslom šarže, sériovým číslom, číslom modelu alebo iným údajom, ktorý umožní identifikáciu hračky.

K námietkam zástupcu účastníka konania, že na predmetnú hračku disponuje riadnym certifikátom udeleným akreditovaným laboratóriom, že neporušil zákon o ochrane spotrebiteľa, a že na predmetnú hračku doložil všetko, čo je potrebné k rozhodnutiu správneho orgánu, prehlásenie o zhode, certifikát a všetky potrebné doklady, odvolací správny orgán uvádza, že ich považuje opätovne za právne bezpredmetné a subjektívne. Odvolací správny orgán k uvedenému uvádza, že ďalšou nevyhnutnou požiadavkou pre uvedenie hračky na trh EÚ vyplývajúcou zo zákona o bezpečnosti hračiek je povinnosť výrobcu vykonať posúdenie zhody alebo zabezpečiť posúdenie zhody. Základným cieľom posúdenia zhody je preukázať, že hračky umiestnené na trh EÚ spĺňajú požiadavky stanovené v príslušných právnych predpisoch, t. j. v tomto prípade všetky požiadavky stanovené v zákone o bezpečnosti hračiek. Za posudzovanie zhody je zodpovedný výrobca bez ohľadu na to, či právne predpisy požadujú, aby bol do procesu zapojený notifikovaný orgán alebo vnútropodniková skúšobňa s akreditáciou na posudzovanie zhody. Výrobca alebo splnomocnený zástupca výrobcu so sídlom v EÚ musia ako súčasť procesu posúdenia zhody stanoveného v harmonizačných právnych predpisoch EÚ spísať a podpísať vyhlásenie o zhode. Vyhlásenie o zhode musí obsahovať všetky relevantné informácie potrebné na identifikáciu harmonizačných právnych predpisov EÚ, podľa ktorých bolo vydané, ako aj informácie o výrobcovi a v prípade potreby aj o notifikovanom orgáne, výrobku a prípadne aj odkaz na harmonizované normy a iné technické špecifikácie, vrátane identifikačného čísla výrobku, t. j. typového čísla, čísla šarže, sériového čísla modelu alebo iného údaje, ktorý umožní identifikáciu hračky. Uvedenie mena a adresy výrobcu, typu, radu, čísla série alebo modelu alebo iného prvku, ktorý umožní identifikáciu hračky na výrobku, prípadne na obale či v sprievodnej dokumentácii, je dôležité a nevyhnutné pre spárovanie sprievodnej a technickej dokumentácie s konkrétnou hračkou. Odvolací orgán v danej súvislosti dodáva, že účastník konania za zistené porušenie zákona o bezpečnosti hračiek nesie objektívnu zodpovednosť, t. j. bez ohľadu na zavinenie alebo iné okolnosti danej veci; zodpovedá za protiprávny výsledok. Pre konštatovanie porušenia povinnosti je rozhodujúci skutkový stav zistený inšpektormi SOI počas výkonu kontroly. Uvedený správny delikt patrí medzi ohrozovacie delikty, a preto nie je nevyhnutné, aby došlo k poruchovému následku; stačí, že takýto protiprávny následok reálne hrozí. Zákon neumožňuje správnomu orgánu prihliadnuť na žiadne subjektívne aspekty. Odvolací orgán je toho názoru, že účastník konania ako distribútor je povinný poznať zákon a zabezpečiť jeho dodržiavanie, rovnako aj zaškoliť svojich zamestnancov tak, aby sa riadili zákonom pri výkone svojej činnosti. Okolnosti ospravedlňujúce, resp. vysvetľujúce nesplnenie povinnosti nemajú

právny význam pri otázke zodpovednosti za toto porušenie. Je preto právne irelevantné, či mal účastník konania k protizákonnému konaniu motív alebo nie. Odvolací orgán má za to, že správny orgán prvého stupňa zistil všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie. Taktiež je podľa odvolacieho správneho orgánu zrejmé, že správny orgán presne a úplne zistil skutočný stav veci, nakoľko vykonal všetky zisťovania potrebné na objasnenie rozhodujúcich okolností a pre posúdenie veci a zároveň zabezpečil, aby skutkové zistenia odvodené z vykonaných zisťovaní čo najviac zodpovedali skutočnosti.

Vo vzťahu k tvrdeniu splnomocneného zástupcu účastníka konania, že spolupracoval so správnym orgánom a prejavil snahu o okamžitú spoluprácu a ochotu veci riešiť, odvolací orgán uvádza, že predmetnú skutočnosť hodnotí pozitívne, avšak v zmysle ustanovenia § 7 ods. 3 zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu kontrolovaná osoba je povinná v určenej lehote odstrániť zistené nedostatky, ich príčiny alebo vykonať okamžité nevyhnutné opatrenia na ich odstránenie a podať o nich a o ich výsledkoch v určenej lehote správu inšpektorátu. Z citovaného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že odstránenie nedostatkov predstavuje povinnosť pre účastníka konania, ako kontrolovaného subjektu, uloženú mu osobitným predpisom, spravidla ešte v štádiu pred začatím správneho konania, do termínu uvedeného v záväznom pokyne. Vzhľadom na uvedené nejde o okolnosť, na základe ktorej by sa účastník konania dodatočným zosúladením skutkového stavu so stavom právnym, zbavil svojej objektívnej zodpovednosti za protiprávne konanie. Uvedená skutočnosť nepredstavuje ani dôvod prehodnotenia výšky uloženej pokuty.

Odvolací orgán uvádza, že SOI ako orgán dozoru účastníka konania v prvom rade sankcionuje za porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zákona o bezpečnosti hračiek. K naplneniu skutkovej podstaty tohto správneho deliktu stačí kontrolnému orgánu zistiť, že v dôsledku porušenia povinnosti zodpovednou osobou došlo k ohrozeniu práv spotrebiteľa. Treba však zdôrazniť, že poškodením spotrebiteľa zo strany účastníka konania je už aj samotné zníženie rozsahu spotrebiteľových práv priznaných mu zákonom. Účastník konania je povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľa, vrátane zákona o bezpečnosti hračiek.

Odvolací orgán má za to, že v danom konaní správny orgán spoľahlivo zistil skutkový stav, výrok rozhodnutia dostatočne odôvodnil a pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade s § 46 Správneho poriadku, v zmysle ktorého rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a musí obsahovať predpísané náležitosti; v súlade s § 47 ods. 2 cit. zákona, nakoľko výrok obsahuje náležitosti predpokladané zákonom vrátane opisu skutku a určenia miesta a času zistenia nedostatku, ktoré zabezpečujú nezameniteľnosť skutku s iným skutkom ako aj v súlade s § 47 ods. 3 cit. zákona, keď v odôvodnení napadnutého rozhodnutia správny orgán uviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a ako použil správnu úvahu pri hodnotení právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval. Odvolací orgán uvádza, že právne posúdenie zisteného skutkového stavu patrí správnomu orgánu, ktorý je oprávnený urobiť si o veci úsudok na základe aplikácie správneho uváženia (§ 47 ods. 3 Správneho poriadku) a v súlade s aplikáciou zásady oficiality je oprávnený rozhodovať o tom, či správne konanie v danej veci začne (o dispozícii s konaním). Je pritom viazaný zisteniami vyplývajúcimi z obsahu administratívneho spisu. Z jeho obsahu jednoznačne vyplýva, že účastník konania porušil ustanovenie § 7 ods. 1 písm. d) zákona o bezpečnosti hračiek. A teda správny orgán konal plne v súlade so zákonom, keď prihliadnuc na ustanovenie § 23 ods. 1 písm. a) zákona o bezpečnosti hračiek, rozhodol o uložení pokuty za zistené porušenie zákona. V postupe správneho orgánu nevzhliadol odvolací orgán žiadnu nezákonnosť. K uvedenému ešte odvolací správny orgán poznamenáva, že Správny poriadok zakotvuje povinnosť správneho orgánu v odôvodnení reagovať na návrhy, námietky a vyjadrenia účastníka konania k podkladu rozhodnutia. Právo na odôvodnenie rozhodnutia však neznamená, že správny orgán je povinný dať na každý argument účastníka konania podrobnú odpoveď. Splnenie zákonnej povinnosti správneho orgánu odôvodniť svoje rozhodnutie sa preto vždy posudzuje so zreteľom na konkrétny prípad. V prejednávanej veci je podľa odvolacieho správneho orgánu nepochybné, že prvostupňový správny orgán vydal rozhodnutie na základe zákonom povolenej voľnej úvahy. Správna úvaha, resp. voľná úvaha

správneho orgánu vyjadruje určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktoré mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. V danom prípade možno hovoriť aj o právomoci voľnej úvahy – diskrečná právomoc (discretionary power), na základe ktorej má správny orgán istý stupeň slobody pri prijímaní rozhodnutia, pričom si môže vybrať z viacerých právne prijateľných rozhodnutí jedno, ktoré pokladá za najvhodnejšie. Na základe tohto zákonného zmocnenia, bolo podľa odvolacieho orgánu rozhodnutie vydané na základe zákonom povolenej správnej úvahy.

Vo vzťahu k výške uloženej sankcie odvolací správny orgán poukazuje na to, že podľa § 23 ods. 1 písm. a) zákona o bezpečnosti hračiek „orgán dohľadu uloží výrobcovi, dovozcovi, splnomocnenému zástupcovi alebo distribútorovi pokutu od 1 500 do 50 000 eur, ak poruší povinnosť podľa § 4 ods. 1 písm. a) a k), § 6 ods. 1 písm. b), § 6 ods. 2 písm. f), § 7 ods. 1 písm. d) alebo § 7 ods. 2 písm. b)“. Z uvedeného vyplýva, že SOI ako orgán dohľadu je povinná v prípade zistenia nedostatkov, resp. preukázaného porušenia zákona, obligatórne uložiť sankciu za spáchaný správny delikt (dikcia uloží pokutu). Taktiež je z citovaného ustanovenia zrejmé, že prvostupňový správny orgán uložil účastníkovi konania pokutu v dolnej hranici zákonom stanovenej sadzby. Pokuta bola uložená odôvodnene a vo výške, ktorú odvolací orgán po zohľadnení všetkých zákonom stanovených hľadísk a s prihliadnutím na zaužívanú rozhodovaciu prax v skutkovo podobných prípadoch považuje za primeranú charakteru a rozsahu kontrolou zisteného protiprávneho stavu. Na základe predložených skutočností má odvolací orgán za to, že výška uloženej sankcie nemôže byť odpustená alebo nižšia ako tá, ktorú uložil správny orgán prvého stupňa, nakoľko v opačnom prípade by došlo k zjavnému vybočeniu z rozhodovacej praxe orgánu aplikujúceho právo vo vzťahu k ukladaniu pokút. Čo sa týka výšky pokuty samotný zákon pritom neumožňuje pokutu odpustiť, či ako sankciu použiť napr. pokarhanie, upozornenie a pod.. Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky sú štátne orgány oprávnené konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon – v uvedenom prípade zákon o bezpečnosti hračiek, z čoho vyplýva, že prvostupňový správny orgán bol povinný k uloženiu pokuty pristúpiť. Bližšie zdôvodnenie výšky uloženej pokuty poskytol odvolací orgán v ďalšej časti tohto rozhodnutia.

Pokiaľ ide o výšku sankcie odvolací orgán poukazuje predovšetkým na závažnosť a možné následky protiprávneho konania. Účastník konania ponúkal na predaj nebezpečnú hračku, ktorá bola vyhlásená za nebezpečný výrobok, nakoľko predstavuje chemické riziko z dôvodu nadlimitného obsahu ftalátov. Takýto následok považuje odvolací orgán za zvlášť závažný, nakoľko smeruje proti záujmu spoločnosti na ochrane života a zdravia tak osobitne chránenej skupiny spotrebiteľov, medzi ktorú rozhodne patria aj maloletí. Z týchto dôvodov odvolací orgán pristúpil k sankcionovaniu účastníka konania v primeranej výške.

Na základe hore uvedených skutočností odvolací orgán pokladá skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú, a teda nezistil v odvolacom konaní dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Výšku uloženej pokuty odvolací orgán pokladá za primeranú zistenému skutkovému stavu.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 23 ods. 1 písm. a) zákona o bezpečnosti hračiek uloží výrobcovi, dovozcovi, splnomocnenému zástupcovi alebo distribútorovi pokutu od 1 500 do 50 000 eur, ak poruší povinnosť podľa § 4 ods. 1 písm. a) a k), § 6 ods. 1 písm. b), § 6 ods. 2 písm. f), § 7 ods. 1 písm. d) alebo § 7 ods. 2 písm. b). Podľa § 23 ods. 5 citovaného zákona „pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na závažnosť, čas trvania a následky protiprávneho konania a na opakované porušenie povinností podľa tohto zákona“.

Pri určení výšky pokuty odvolací orgán prihliadol na nedodržanie zákazu ustanoveného v § 7 ods. 1 písm. d) zákona o bezpečnosti hračiek v kontexte s vyššie uvedenými kritériami pre určenie výšky pokuty. Účastník konania sa dopustil porušenia zákona tým, že pri kontrole uskutočnenej dňa 27.03.2019 v prevádzkarni – Rozličný tovar, Hlavná ulica 326/6, Okoč bolo zistené, že tento nezabezpečil dodržiavanie povinnosti distribútora podľa § 7 ods. 1 písm. d) zákona o bezpečnosti hračiek, v zmysle ktorého „distribútor nesmie sprístupniť hračku na trhu, ak vie alebo by mal vedieť, že hračka nespĺňa požiadavky podľa § 3 a prílohy č. 2“. Kontrolou bolo zistené, že účastník konania mal v ponuke na predaj pre spotrebiteľa umiestnený 1 druh

výrobku – 1 ks Princeznovská súprava „Princess Secret“ 105126 á 9,80 €, pričom vedel alebo mal vedieť, že predmetný druh hračky bol vyhlásený za nebezpečný výrobok, nakoľko uvedená hračka predstavovala chemické riziko – riziko poškodenia zdravia, keďže v plastovom materiáli, z ktorého je zhotovená dekoratívna taštička, bol zistený nadlimitný obsah ftalátov. O tomto nebezpečnom výrobku SOI už dňa 04.12.2018 informovala prostredníctvom svojej internetovej stránky www.soi.sk širokú verejnosť.

Odvolací orgán za použitia správnej úvahy ohľadom určenia výšky pokuty prihliadol najmä na závažnosť protiprávneho konania a s tým spojené možné následky. Iný správny delikt podľa ustanovenia § 7 ods. 1 písm. d) zákona o bezpečnosti hračiek sa radí medzi ohrozovacie delikty, tzn. že na naplnenie znakov skutkovej podstaty sa nevyžaduje vznik protiprávneho následku, postačuje riziko jeho vzniku. Vyššie špecifikovaný nedostatok považuje odvolací orgán za pomerne závažný, nakoľko účastník konania ohrozil právom chránený záujem na ochrane života a zdravia maloletej osoby, ktorá je predpokladaným používateľom hračky ponúkanej na predaj. Právo na ochranu života a zdravia je nutné považovať za najvýznamnejšie z ľudských práv, a aj preto je na jeho ochrane celospoločenský záujem, hlavne pokiaľ ide o maloletých.

Odvolací orgán uvádza, že nebezpečné výrobky predstavujú najmä na základe svojich vlastností a spôsobu používania zvýšené riziko pre spotrebiteľa, a preto zistenie, že spotrebiteľovi bol ponúkaný nebezpečný výrobok, bolo potrebné zohľadniť pri stanovovaní výšky postihu, nakoľko charakter protiprávneho konania je zvlášť závažný. Keďže účelom zákona o bezpečnosti hračiek je ochrana života, zdravia a majetku spotrebiteľa, je nezanedbateľná skutočnosť, že pri používaní nebezpečného výrobku by mohlo dôjsť k ohrozeniu života, zdravia alebo majetku spotrebiteľa používajúceho takýto výrobok. Závažnosť protiprávneho konania v danom prípade zvyšuje skutočnosť, že nedostatok bol zistený vo vzťahu k výrobku (hračke), nakoľko ide o výrobok určený pre obzvlášť ohrozenú skupinu ľudí, teda deti, kde je potrebné zvlášť dbať na to, aby výrobok spĺňal všetky predpísané požiadavky.

Pokiaľ ide o následky protiprávneho stavu, následkom je nedodržanie minimálneho štandardu pri uvádzaní hračiek na trh. Len prísny dodržiavanie podmienok ustanovených právnymi predpismi pre uvádzanie hračiek na trh je možné zabezpečovať verejnú požiadavku, aby hračky ako výrobky požívajúce výhodu voľného pohybu tovaru v rámci Spoločenstva spĺňali požiadavky poskytujúce vysokú úroveň ochrany verejných záujmov, v tomto prípade bezpečnosti, čo je cieľom a zmyslom právnej úpravy zákona o bezpečnosti hračiek.

Rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré boli predovšetkým zohľadnené pri určovaní výšky postihu bolo porušenie práv spotrebiteľa súvisiace s nesplnením zákonnej povinnosti distribútora s ohľadom na druh tovaru a mieru spoločenskej nebezpečnosti zisteného nedostatku, skutočnosť, že distribútor sprístupnil na trh nebezpečný výrobok napriek tomu, že mohol a mal vedieť, že je nebezpečný, a teda na skutočnosť, že účastník konania ako distribútor si nesplnil povinnosť vyplývajúcu mu z kogentného ustanovenia § 7 ods. 1 písm. d) zákona o bezpečnosti hračiek, čím nebol dosiahnutý minimálny štandard na úseku hračiek ustanovený a vyžadovaný zákonom o bezpečnosti hračiek.

Pri určovaní výšky pokuty správny orgán prihliadol aj na skutočnosť, že sa nejednalo o opakované porušenie povinnosti účastníka konania v priebehu jedného roka.

Odvolací orgán má za to, že výška uloženej pokuty je vzhľadom na jej represívno-výchovnú funkciu, ako aj s prihliadnutím na zákonom stanovené medze pokutou primeranou a zároveň pokutou zodpovedajúcou zistenému protiprávnemu stavu, charakteru a rozsahu porušenia zákona. Účastník konania je povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľa, vrátane zákona o bezpečnosti hračiek.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci na základe čoho podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku odvolanie odvolací orgán zamietla ako nedôvodné.

Zároveň upozorňujeme účastníka konania, že pokutu uloženú I. st. rozhodnutím je povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS: 01320219.

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – PERSE, s.r.o., so sídlom: Seredská 4013/255, 917 05 Trnava, IČO: 46 258 680, právne zastúpený:, kontrola vykonaná dňa 28.03.2018 v prevádzkarni – Textil Talianka, Františkánska 7, Trnava, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj, č. P/0241/02/2018, zo dňa 15.08.2018, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške 400,- EUR, slovom: štyristo eur, pre porušenie § 13 vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

napadnuté rozhodnutie m e n í tak, že:

znenie výroku

„pre porušenie povinnosti podľa § 13, v zmysle ktorého, ak sa informácie uvedené v § 10a až § 12 poskytujú písomne, musia byť v kodifikovanej podobe štátneho jazyka v zmysle § 13 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, nakoľko pri kontrole vykonanej dňa 28.03.2018 bolo v prevádzkarni Textil Talianka, Františkánska 7, Trnava zistené, že na 10 druhov výrobkov výrobkov (1 ks Dámske tričko zn. VICOLO krátky rukáv á 75 €, 2 ks Dámske tričko zn. Amelie folies á 36 €, 1 ks Dámske tričko zn. VICOLO čierne á 42 €, 2 ks Dámske tričko zn. Amelie folies baletka á 42 €, 1 ks Dámske tričko $\frac{3}{4}$ rukáv zn. Imperial á 21 €, 1 ks Dámska mikina žltá zn. VICOLO á 62 €, 1 ks Dámska mikina modrá kaktus zn. VICOLO á 65 €, 1 ks Dámska mikina fialové kvety zn. VICOLO á 89 €, 1 ks Dámska mikina ružová veveričky zn. VICOLO á 80 €, 1 ks Dámske tričko zn. VICOLO krátky rukáv á 35 €) v celkovej hodnote 625 € neboli údaje o materiálovom zložení na etikete trvalo a pevne pripevnené k výrobkom uvedené v štátnom jazyku;

nahrádza znením:

„pre porušenie povinnosti podľa § 13, v zmysle ktorého, ak sa informácie uvedené v § 10a až § 12 poskytujú písomne, musia byť v kodifikovanej podobe štátneho jazyka v zmysle § 13 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, nakoľko pri kontrole vykonanej dňa 28.03.2018 bolo v prevádzkarni Textil Talianka, Františkánska 7, Trnava zistené, že na 10 druhov výrobkov (1 ks Dámske tričko zn. VICOLO krátky rukáv á 75 €, materiálové zloženie uvedené na všitom štítku: 100 % cotton, cotone; 2 ks Dámske tričko zn. Amelie folies á 36 €, materiálové zloženie uvedené na všitom štítku: 95 % cotton, cottone, 5 % elastan, elasthanne; 1 ks Dámske tričko zn. VICOLO čierne á 42 €, materiálové zloženie uvedené na všitom štítku: 100 % cotone; 2 ks Dámske tričko zn. Amelie folies baletka á 42 €, 95 % cotton, cottone, 5 % elastan, elasthanne; 1 ks Dámske tričko $\frac{3}{4}$ rukáv zn. Imperial á 21 €, materiálové zloženie uvedené na všitom štítku: 70 % cotton, 30 % polyester ; 1 ks Dámska mikina žltá zn. VICOLO á 62 €, 95 % cotton, cottone, 5 % elastan, elasthanne; 1 ks Dámska mikina modrá kaktus zn. VICOLO á 65 €, materiálové zloženie uvedené na všitom štítku: 100 % cotton, cotone; 1 ks Dámska mikina fialové kvety zn. VICOLO á 89 €, materiálové zloženie uvedené na všitom štítku: 100 % cotton, cotone; 1 ks Dámska mikina ružová veveričky zn. VICOLO á 80 €, materiálové zloženie uvedené na všitom štítku: 100 % cotton, cotone; 1 ks Dámske tričko zn. VICOLO krátky rukáv á 35 €, materiálové zloženie uvedené na všitom štítku: 100 % cotton, cotone) v celkovej hodnote 625 € neboli údaje o materiálovom zložení podľa § 12 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa na etikete trvalo a pevne pripevnené k výrobkom uvedené v kodifikovanej podobe štátneho jazyka;

Ostatná časť výroku, vrátane uloženej sankcie ostáva bez zmeny.

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „SOI“) so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj rozhodnutím uložil účastníkovi konania – PERSE, s.r.o. – peňažnú pokutu vo výške 400,- €, pre porušenie povinnosti vyplývajúcej z ust. § 13 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

Inšpektormi SOI bolo pri kontrole vykonanej dňa 28.03.2018 v prevádzkarni – Textil Talianka, Františkánska 7, Trnava, zistené, že účastník konania ako predávajúci v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa porušil povinnosť zabezpečiť, aby informácie uvedené v § 10a až § 12 zákona o ochrane spotrebiteľa, poskytnuté písomne, boli v kodifikovanej podobe štátneho jazyka.

Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania odvolanie.

Odvolací orgán podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Podľa ods. 2 ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Odvolací orgán preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, pričom zistil dôvod na jeho zmenu. Odvolací orgán do výroku prvostupňového rozhodnutia doplnil jednotlivé materiálové zloženia výrobkov, ktoré neboli na etiketách trvalo a pevne pripevnené k výrobkom v kodifikovanej podobe štátneho jazyka. Odvolací orgán taktiež doplnil do výroku rozhodnutia odkaz na ust. § 12 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré účastník konania exaktne porušil vo vzťahu § 13 zákona o ochrane spotrebiteľa. Odvolací orgán pristúpil k zmene rozhodnutia z dôvodu lepšej zrozumiteľnosti výroku rozhodnutia. Uvedená zmena nemá vplyv na zistený skutkový stav ani na výšku uložených sankcie.

Povinnosťou účastníka konania bolo zabezpečiť, aby informácie uvedené v § 10a až § 12 zákona o ochrane spotrebiteľa, poskytnuté písomne, boli v kodifikovanej podobe štátneho jazyka; čo účastník konania porušil.

Dňa 28.03.2018 bola inšpektormi Inšpektorátu SOI so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj vykonaná kontrola v prevádzkarni Textil Talianka, Františkánska 7, Trnava. Pri kontrole bolo zistené porušenie povinnosti podľa § 13 zákona o ochrane spotrebiteľa, keď pri kontrole plnenia informačných povinností na výrobkoch umiestnených v ponuke pre spotrebiteľa v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa a Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1007/2011 z 27. septembra 2011 o názvoch textilných vlákien a súvisiacom označení vlákňového zloženia textilných výrobkov etiketou a iným označením, ktorým sa zrušuje smernica Rady 73/44/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 96/73/ES a 2008/121/ES (Ú. v. EÚ L 272, 18.10.2011) v platnom znení bolo zistené, že na 10 druhoch výrobkov (1 ks Dámske tričko zn. VICOLO krátky rukáv á 75 €, materiálové zloženie uvedené na všitom štítku: 100 % cotton, cotone; 2 ks Dámske tričko zn. Amelie folies á 36 €, materiálové zloženie uvedené na všitom štítku: 95 % cotton, cottone, 5 % elastan, elasthanne; 1 ks Dámske tričko zn. VICOLO čierne á 42 €, materiálové zloženie uvedené na všitom štítku: 100 % cotone; 2 ks Dámske tričko zn. Amelie folies baletka á 42 €, 95 % cotton, cottone, 5 % elastan, elasthanne; 1 ks Dámske tričko ¾ rukáv zn. Imperial á 21 €, materiálové zloženie uvedené na všitom štítku: 70 % cotton, 30 % polyester; 1 ks Dámska mikina žltá zn. VICOLO á 62 €, 95 % cotton, cottone, 5 % elastan, elasthanne; 1 ks Dámska mikina modrá kaktus zn. VICOLO á 65 €, materiálové zloženie uvedené na všitom štítku: 100 % cotton, cotone; 1 ks Dámska mikina fialové kvety zn. VICOLO á 89 €, materiálové zloženie uvedené na všitom štítku: 100 % cotton, cotone; 1 ks Dámska mikina ružová veвериčky zn. VICOLO á 80 €, materiálové zloženie uvedené na všitom štítku: 100 % cotton, cotone; 1 ks Dámske tričko zn. VICOLO krátky rukáv á 35 €, materiálové zloženie uvedené na všitom štítku: 100 % cotton, cotone) v celkovej hodnote 625 € neboli údaje o materiálovom zložení na etikete trvalo a pevne pripevnené k výrobkom uvedené v štátnom jazyku, čím účastník konania porušil § 13 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý mu ako predávajúcemu ukladá povinnosť, ak sa informácie uvedené v § 10a až § 12 poskytujú písomne, musia byť v kodifikovanej podobe štátneho jazyka.

Za zistené nedostatky účastník konania ako predávajúci v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa v plnom rozsahu zodpovedá.

V podanom odvolaní účastník konania uvádza, že podľa § 47 ods. 2 Správneho poriadku je nevyhnutné, aby výrok napadnutého rozhodnutia obsahoval ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého správny orgán rozhodol. Pri správnom trestaní uvedené znamená, že správny orgán vo výroku uvedenie ustanovenia toho hmotnoprávneho právneho predpisu, ktorý účastník konania porušil. Z uvedeného je zrejmé, že ak má byť účastník konania administratívne odsúdený za určitý správny delikt, skutková podstata tohto správneho deliktu s odkazom na príslušný právny predpis, musí byť uvedená priamo vo výroku rozhodnutia. V odôvodnení rozhodnutia správny orgán následne uvádza, akú úvahu použil pri aplikácii uvedených hmotnoprávnych predpisov, kde z odôvodnenia rozhodnutia musí byť zrejmé, prečo správny orgán aplikoval práve tú skutkovú podstatu správneho deliktu, ktorá je uvedená vo výroku rozhodnutia. Ďalej je neprípustné, aby správny orgán v odôvodnení rozhodnutia uvádzal ďalšie skutkové podstaty správnych deliktov (ktoré naplnil účastník konania), ktoré nevyplývajú z výroku rozhodnutia. Z výroku rozhodnutia vyplýva, že účastník konania porušil ustanovenia § 13 zákona o ochrane spotrebiteľa, kde v zmysle týchto ustanovení bol účastník konania povinný poskytnúť príslušné informácie o svojich výrobkoch podľa § 10a až § 12 zákona o ochrane spotrebiteľa písomne a v kodifikovanej podobe štátneho jazyka. Ďalej pri vymedzení skutkového stavu správny orgán uvádza, že údaje o materiálovom zložení na etikete (v štátnom jazyku) neboli trvalo a pevne pripevnené k výrobkom. V prvom rade ustanovenia § 10a až § 12 zákona o ochrane spotrebiteľa vôbec neuvádzajú povinnosť uvádzať na výrobkoch materiálové zloženie, čiže účastník konania v rámci vymedzeného skutkového stavu (uvedeného vo výroku rozhodnutia) nemohol žiadnym spôsobom porušiť ustanovenia § 13 zákona o ochrane spotrebiteľa, taktiež neuvádzajú ani povinnosť, aby boli príslušné informácie (podľa § 10a až § 12 zákona o ochrane spotrebiteľa) trvalo a pevne pripevnené k výrobkom. Z uvedeného vyplýva, že výroková časť napadnutého rozhodnutia si vzájomne odporuje, kde deklarovaný skutkový stav vôbec nezodpovedá rozsahu ustanovení právnych predpisov, ktoré mali byť porušené. Uvedené v končnom dôsledku znamená, že účastník konania bol administratívne odsúdený za porušenie právnych predpisov, ktoré vôbec neporušil. Navyiac, ani vymedzený skutkový stav vo výroku rozhodnutia vôbec nezodpovedá ustanoveniam právnych predpisov, ktoré mali byť porušené. Je síce pravda, že ust. § 12 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa odkazujú na vykonávací právny predpis, ktorý upravuje povinnosti v rámci materiálového zloženia výrobkov, čiže správny orgán môže tvrdiť, že porušením povinností v rámci materiálového zloženia výrobkov účastník konania v konečnom dôsledku porušil ust. § 12 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa (čiže zároveň aj ustanovenia § 13 zákona o ochrane spotrebiteľa. V prípade účastníka konania boli posudzované výlučne textilné výrobky, kde vykonávacím právnym predpisom v rámci § 12 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa pre textilné výrobky je vyhláška Ministerstva hospodárstva SR č. 370/2008 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o označovaní materiálového zloženia textilných výrobkov (ďalej len „vyhláška“). Vyhláška ale bola ku dňu 31.10.2012 v celom rozsahu do právnej úpravy európskej legislatívy (konkrétne Nariadenie č. 1077/2011), čiže ustanovenia § 12 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa sa stali odo dňa 31.10.2012 v celom rozsahu obsolétne, ale najmä nie je možné už povedať, že pri porušení povinností v rámci materiálového zloženia textilných výrobkov (ktoré sú aktuálne uvedené výlučne v nariadení č. 1007/2011), subjekt porušujúci tieto povinnosti porušil ustanovenia § 10a až § 12 zákona o ochrane spotrebiteľa (čiže aj ust. § 13 zákona o ochrane spotrebiteľa. Uvedenému zodpovedá aj znenie ustanovenia § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého je správny orgán uložiť sankcie nie len v prípade porušenia ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa, ale aj v prípade porušenia nariadenia č. 1007/2011 (ktoré je uvedené v poznámke č. 28), čiže aj aktuálna právna úprava už vychádza z toho, že nariadenie č. 1007/2011 nie je súčasťou zákona o ochrane spotrebiteľa ako jeho vykonávací predpis. Z uvedeného je zrejmé, že na základe výroku napadnutého rozhodnutia bol účastník konania administratívne odsúdený za porušenie právnych predpisov, ktoré nielenže vôbec neporušil, ale zároveň konanie, resp. opomenutie účastníka konania uvedené vo výroku napadnutého rozhodnutia nie je vôbec porušením týchto právnych

predpisov. Z uvedených dôvodov účastník konania navrhuje, aby odvolací orgán napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu zrušil ako nezákonné a zmätočné.

K tomu odvolací orgán uvádza, že preskúmal podkladový materiál v predmetnej veci v celom rozsahu a dospel k záveru, že protiprávny skutkový stav bol zo strany SOI spoľahlivo preukázaný a následne správne právne posúdený. Účastník konania v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky.

Podľa § 12 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa: „predávajúci musí zabezpečiť, aby ním predávaný výrobok bol zreteľne označený údajmi o výrobcovi alebo aj o dovozcovi alebo dodávateľovi, o miere alebo o množstve, o spôsobe použitia a údržby výrobku a o nebezpečenstve, ktoré vyplýva z jeho nesprávneho použitia alebo údržby, o podmienkach uchovávaní a skladovania výrobku, ako aj o riziku súvisiacom s poskytovanou službou alebo informáciami podľa osobitných predpisov. Predávajúci je povinný na požiadanie orgánu dozoru alebo spotrebiteľa oznámiť alebo zdokumentovať údaje o výrobku, ak ho nemožno označiť.“

Podľa článku 14 bod 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1007/2011 z 27. septembra 2011 o názvoch textilných vlákien a súvisiacom označení vlákňového zloženia textilných výrobkov etiketou a iným označením, ktorým sa zrušuje smernica Rady 73/44/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 96/73/ES a 2008/121/ES (Ú. v. EÚ L 272, 18.10.2011) „textilné výrobky sa označujú etiketou alebo iným označením, aby sa uviedlo ich vlákňové zloženie, pri každom sprístupnení na trhu. Označenie textilných výrobkov etiketou a iným označením je trvalé, ľahko čitateľné, viditeľné a prístupné a v prípade etikety aj pevne pripevnené.“

Podľa § 13 zákona o ochrane spotrebiteľa „ak sa informácie uvedené v § 10a až 12 poskytujú písomne, musia byť v kodifikovanej podobe štátneho jazyka. Možnosť súbežného používania iných označení, najmä grafických symbolov a piktogramov, ako aj iných jazykov, nie je týmto dotknutá. Fyzikálne a technické veličiny musia byť vyjadrené v zákonných meracích jednotkách.“

Odvolací správny orgán uvádza, že ak je materiálové zloženie uvedené na etikete, tá musí byť pevne pripevnená na výrobku. Uvedená povinnosť vychádza z Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1007/2011 o názvoch textilných vlákien a súvisiacom označení vlákňového zloženia textilných výrobkov etiketou a iným označením. Podľa článku 14 Nariadenia „Etikety a iné označenia“ textilné výrobky sa označujú etiketou alebo iným označením, aby sa uviedlo ich vlákňové zloženie, pri každom sprístupnení na trhu. Označenie textilných výrobkov etiketou a iným označením je trvalé, ľahko čitateľné, viditeľné a prístupné a v prípade etikety aj pevne pripevnené. Podľa čl. 3 písm. g) a h) Nariadenia „označenie etiketou“ je umiestňovanie požadovanej informácie priamo na textilný výrobok pripevnením etikety; „iné označenie“ označenie je uvedenie požadovanej informácie priamo na textilný výrobok prišitím, vyšitím, vytlačením, reliéfnym vytlačením alebo akoukoľvek inou technológiou aplikácie. Podľa čl. 16/3. Označenie etiketou alebo iné označenie sú v úradnom jazyku alebo jazykoch členského štátu, na ktorého území sa textilné výrobky sprístupňujú na trhu pre spotrebiteľa, pokiaľ dotknutý členský štát nestanoví inak. Z dikcie práva Európskej únie je jednoznačne zrejmé, že textilné výrobky je potrebné označiť informáciami o materiálovom zložení v jazyku členského štátu a predmetné informácie musia byť trvalo pripevnené k textilnému výrobku, čo však v danom prípade nebolo splnené. Odvolací správny orgán zároveň uvádza, že v zmysle citovaného článku 16 ods. 3 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1007/2011 zo dňa 27.09.2011 sú označenia etiketou alebo iné označenia v úradnom jazyku alebo jazykoch členských štátov, na ktorého území sa textilné výrobky sprístupňujú na trhu pre spotrebiteľa, pokiaľ dotknutý členský štát nestanoví inak. Slovenská republika na základe vnútroštátneho právneho predpisu, t. j. zákona o štátnom jazyku, akceptuje len etikety v úradnom jazyku, t. j. v slovenskom jazyku. Z uvedeného tak jednoznačne vyplýva povinnosť predávajúceho plniť si informačnú povinnosť u textilných výrobkov v úradnom jazyku daného členského štátu, kde sú textilné výrobky sprístupňované, v tomto prípade v slovenskom jazyku.

Odvolací orgán k argumentácii účastníka konania ohľadne použitia ustanovenia § 12 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa uvádza, že v odvolaní napadnutom rozhodnutí prvostupňový

správny orgán predmetné ustanovenie neuviedol ako vo výroku, tak ani v odôvodnení rozhodnutia, nakoľko sa účastník konania dopustil porušenia povinnosti podľa § 13 zákona o ochrane spotrebiteľa, a to tým spôsobom, že informácie uvedené v § 10a až 12 (konkrétne informácie uvedené v § 12 ods. 2), ktoré bol účastník konania povinný poskytnúť písomne, neboli uvedené v kodifikovanej podobe štátneho jazyka. Účastník konania bol povinný údaje podľa § 12 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa – t. j. materiálové zloženie (uvedené na všitom štítku: 100 % cotton, cotone; 95 % cotton, cottone, 5 % elastan, elasthanne; 70 % cotton, 30 % polyester) uviesť v kodifikovanej podobe štátneho jazyka, čo účastník konania preukázateľne nesplnil a za čo bol aj postihovaný. Uvedené skutočnosti jednoznačne vyplývajú aj z Inšpekčného záznamu zo dňa 28.03.2018.

Odvolací orgán k odvolaniu účastníka konania ďalej uvádza, že zo znenia vyššie citovaných ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa teda vyplýva, že účastník konania bol povinný zabezpečiť podľa § 13 zákona o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého je účastník konania povinný, ak podáva informácie uvedené v § 12 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa písomne, uvádzať ich v kodifikovanej podobe štátneho jazyka. Účastník konania musí spĺňať všetky podmienky podnikania, ktoré pre neho vyplývajú z príslušných právnych predpisov. Predávajúci nesie objektívnu zodpovednosť za zistené nedostatky. Povinnosťou účastníka konania, ktorým je v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa „osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti alebo povolania, alebo osoba konajúca v jej mene alebo na jej účet“, je zabezpečiť splnenie všetkých povinností tak, ako to určuje zákon a osobitné predpisy, čo však vzhľadom k hore uvedenému nebolo splnené. Keďže v čase kontroly prevádzkovej jednotky inšpektormi SOI boli preukázateľne zistené nedostatky a porušenie povinnosti stanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa, odvolací orgán je toho názoru, že uloženie pokuty bolo plne v súlade s danou právnou úpravou a napadnuté rozhodnutie vychádzalo z presne, úplne a spoľahlivo zisteného stavu vecí.

Pri určovaní výšky postihu bol zohľadnený rozsah následkov protiprávneho konania. Odvolací orgán má za to, že pokuta uložená v tejto výške je vzhľadom na jej represívno-výchovnú funkciu, ako aj s prihliadnutím na zákonom stanovené medze a hľadiská, pokutou primeranou a zároveň pokutou zodpovedajúcou zistenému protiprávnemu stavu a charakteru porušenia zákona. Prvostupňový správny orgán uložil výšku postihu v zákonom stanovenej sadzbe do 66 400 eur, uložená pokuta nie je vzhľadom na hornú hranicu sadzby represívna, naďalej plní preventívnu funkciu. Po preskúmaní obsahu napadnutého rozhodnutia bolo tiež zistené, že prvostupňový správny orgán v odôvodnení rozhodnutia uviedol skutočnosti, ktoré zohľadnil pri určovaní výšky postihu, výška postihu je teda podľa názoru odvolacieho orgánu riadne odôvodnená a pokladá ju vzhľadom na kritéria, ktoré zohľadnil správny orgán pri jej určovaní, za primeranú skutkovým zisteniam.

Pre postih za zistený skutkový stav je rozhodujúca skutočnosť, že bol porušený zákon a rozsah následkov protiprávneho konania bol zohľadnený pri určovaní výšky postihu. Na ostatné okolnosti, ktoré účastník konania uviedol vo svojom odvolaní, odvolací orgán neprihliadal. Odvolací orgán trvá na kontrolných zisteniach, uvedených v inšpekčnom zázname zo dňa 28.03.2018.

Na základe vyššie uvedených skutočností považuje odvolací orgán skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú. Správny orgán nezistil v odvolacom konaní dôvod na zrušenie alebo zmenu napadnutého rozhodnutia.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, uloží predávajúcemu za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400 €. Podľa § 24 ods. 5 cit. zákona sa pri určení výšky pokuty prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.

Odvolací orgán prihliadol na opomenutie účastníka konania uvádzať písomne poskytnuté informácie podľa § 10a až 12 zákona o ochrane spotrebiteľa v kodifikovanej podobe štátneho jazyka, keď tento nezabezpečil preklad vyššie uvedených informácií na výrobkoch týkajúcich sa označenia zloženia textilných výrobkov do kodifikovanej podoby štátneho jazyka, keď týchto 10 druhov textilných výrobkov obsahovalo cudzojazyčné znenie. Predmetný nedostatok

považuje účastník konania za závažný, nakoľko spotrebiteľ v dôsledku neho nedisponuje zrozumiteľnou informáciou predovšetkým vo vzťahu k údajom o materiálovom zložení výrobkov, a teda o spôsobe použitia a údržby týchto výrobkov, čo môže mať za následok kvalitatívne zníženie alebo úplné poškodenie predmetných výrobkov alebo iných vecí použitých pri manipulácii s nimi, čím sa mohlo zhoršiť aj jeho postavenie pri prípadnom reklamačnom procese. Predmetným opomenutím boli tiež spotrebiteľovi upreté práva na informácie a zároveň bol spotrebiteľ i potencionálne ohrozený na zdraví (napr. pri alergii na niektoré materiály), nakoľko kontrolovanými výrobkami boli aj výrobky, pri ktorých dochádza k priamemu styku s ľudskou pokožkou. Vzhľadom na uvedené bola pokuta správnym orgánom uložená odôvodnene, v adekvátnej výške.

Pri posudzovaní výšky pokuty odvolací orgán prihliadol na skutočnosť, že ďalšími skutočnosťami, ktoré správny orgán zohľadnil pri určovaní výšky pokuty, bol charakter informácií, pri ktorých účastník konania nesplnil svoju zákonnú povinnosť, ako aj množstvo a celková hodnota výrobkov – 10 druhov výrobkov v celkovej hodnote – 625,00 € pri zistenom porušení povinnosti podľa § 13 cit. zákona, ktoré nespĺňali podmienky predaja, a ktoré vôbec nemožno považovať za zanedbateľné.

Z hľadiska miery zavinenia odvolací orgán prihliadol aj na skutočnosť, že účastník konania ako predávajúci v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, nesie objektívnu zodpovednosť za dodržanie všetkých zákonom stanovených podmienok predaja výrobkov bez ohľadu na okolnosti, ktoré spôsobili ich porušenie.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav vecí, na základe čoho podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku bolo prvostupňové rozhodnutie zmenené tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Zároveň upozorňujeme účastníka konania, že pokutu uloženú I. st. rozhodnutím je povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS-02410218.

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – Ján Vlček, Májová 230/15, 020 61 Lednické Rovne, IČO: 45 913 838, kontrola vykonaná dňa 15.03.2019 pri prešetroaní spotrebiteľského podania č. 134/2019 v prevádzke SISI GARDENS RESTAURANT, Streženická cesta 45, Púchov, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trenčíne pre Trenčiansky kraj, č. P/0104/03/2019 zo dňa 27.06.2019, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške 800,00 EUR, slovom: osemsto eur, pre porušenie § 4 ods. 1 písm. a), § 16 ods. 1, vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

Slovenská obchodná inšpekcia Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave odvolanie účastníka konania zamietla a rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trenčíne pre Trenčiansky kraj, č. P/0104/03/2019 zo dňa 27.06.2019, potvrdzuje.

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „SOI“) so sídlom v Trenčíne pre Trenčiansky kraj rozhodnutím uložil účastníkovi konania – Ján Vlček - peňažnú pokutu vo výške 800,00 EUR pre porušenie povinnosti podľa § 4 ods. 1 písm. a), § 16 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

Dňa 15.03.2019 vykonali inšpektori SOI kontrolu v prevádzke SISI GARDENS RESTAURANT, Streženická cesta 45, Púchov, ktorú prevádzkuje účastník konania Ján Vlček, pri ktorej bolo zistené, že účastník konania porušil povinnosť predávajúceho predávať výrobky v správnej miere; vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku.

Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania odvolanie.

Odvolací orgán podľa § 59 ods. 1 správneho poriadku preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Podľa ods. 2 ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Preskúmaním veci v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Povinnosťou predávajúceho bolo predávať výrobky v správnej miere; vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku; čo účastník konania porušil.

Dňa 15.03.2019 vykonali inšpektori SOI prešetrovanie spotrebiteľského podania č. 134/2019 v prevádzke SISI GARDENS RESTAURANT, Streženická cesta 45, Púchov, ktorú prevádzkuje účastník konania.

Za účelom dodržiavania zásad statočnosti pri predaji vykonali inšpektori SOI na základe telefonickej objednávky kontrolný nákup v celkovej správnej hodnote 4,70 EUR, ktorý bol účtovaný v celkovej hodnote 5,90 EUR. Inšpektori zistili, že v kontrolnom nákupe nebola dodržaná deklarovaná hmotnosť u odpredaného tovaru 1 x 540 g Pizza Diavola á 5,90 EUR o 110 g po zohľadnení tolerancie, čím vznikol rozdiel v hodnote 1,20 EUR v neprospech spotrebiteľa.

Týmto konaním účastníka konania došlo k porušeniu § 4 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa.

Z dôvodu overenia dodržiavania zásad poctivosti predaja a vydávania dokladu o kúpe vykonali inšpektori telefonickú objednávku jedla s uvedením adresy dodania: Parkovisko pri predajni ODEMA v Púchove, pričom do kontrolného nákupu objednali:

- 1 x 540 g Pizza Diavola á 5,90 EUR

Zamestnanec účastníka konania dodal objednané jedlo na uvedené miesto dodania, avšak doklad o kúpe nevydal v žiadnej forme. Pri kontrole teda inšpektori zistili, že na kontrolný nákup v celkovej hodnote 5,90 EUR nebol vydaný doklad o kúpe výrobkov z elektronickej registračnej pokladne (ďalej len ERP) ani náhradný doklad o zaplatení.

Týmto konaním účastníka konania došlo k porušeniu § 16 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Za zistené nedostatky ako predávajúci, v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa, v plnom rozsahu zodpovedá účastník konania.

V podanom odvolaní účastník konania uvádza, že ho situácia mrzí a jednalo sa o neúmyselne zavinenú situáciu zo strany brigádnikov. Podniká čestne a zodpovedne, a nie je jeho cieľom poškodiť konečného spotrebiteľa. Takáto situácia sa stala pri podnikaní účastníka konania po prvý raz, a verí že aj posledný a bude výstrahou pre zamestnancov a účastníka konania. Podniká od roku 2010 nikdy nemal žiadne sankcie za nedodržiavanie zákonov. Riadne a na čas plní všetky svoje záväzky – odvody a mzdy. Zamestnanci, ktorí spôsobili túto udalosť, už u účastníka konania nepracujú. Nikdy sa podľa účastníka konania nestalo, že by bol zákazník poškodený na uvádzanej gramáži a pokladničný doklad je vydaný každému zákazníkovi. Účastník konania sa hlboko ospravedlňuje za vzniknutú situáciu a prosí o odpustenie pokuty vzhľadom na poctivé podnikanie. Pokuta je pre účastníka konania likvidačná a tým by pripravil o prácu aj ďalších zodpovedných zamestnancov. To, že sa pizzeria rozbiehala môže účastník konania dokázať listinnými dôkazmi. Verí, že zámerom správneho orgánu nie je ukladať pokuty, ale nasmerovať podnikateľov k správne dodržiavaniu zákonov.

V odvolaní účastník konania neuviedol žiadne nové skutočnosti, ani dôkazy, ktoré by účastníka konania zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky.

Účastník konania ako predávajúci je povinný dodržiavať podmienky podnikania uvedené v príslušných právnych predpisoch vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa počas celej doby vykonávania svojej podnikateľskej činnosti. Správny orgán pri vydávaní rozhodnutia postupoval podľa ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa: „Predávajúci je povinný predávať výrobky v správnej hmotnosti, miere alebo v správnom množstve a umožniť spotrebiteľovi prekontrolovať si správnosť týchto údajov.“

Podľa § 16 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa: Predávajúci je povinný vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku alebo o poskytnutí služby, v ktorom je uvedené

- a) obchodné meno a sídlo predávajúceho, prípadne miesto podnikania fyzickej osoby,
- b) adresa prevádzkarne,
- c) dátum predaja,
- d) názov a množstvo výrobku alebo druh služby,
- e) cena jednotlivého výrobku alebo služby a celková cena, ktorú spotrebiteľ zaplatil.

Na námietku účastníka konania, v ktorej uviedol, že sa jednalo o neúmyselne zavinenú situáciu zo strany brigádnikov, odvolací orgán uvádza, že účastník konania ako predávajúci za plnenie povinností stanovených danou právnou úpravou zodpovedá objektívne, teda bez ohľadu na zavinenie. Podľa odvolacieho orgánu je účastník konania povinný poznať zákon a zabezpečiť na svojej prevádzke jeho dodržiavanie, rovnako aj zaškoliť svojich zamestnancov tak, aby sa riadili zákonom pri výkone svojej činnosti, čo nebolo v prípade účastníka konania dodržané.

Účastník konania poukazuje na to, že podniká čestne a zodpovedne, nikdy nemal žiadne sankcie za nedodržiavanie zákonov, takisto že riadne a na čas plní všetky svoje záväzky – odvody a mzdy. Odvolací orgán uvádza, že uvedené hodnotí pozitívne, avšak tieto skutočnosti nemajú vplyv na to, že došlo k uloženiu sankcie za porušenie povinností uvedených v zákone o ochrane spotrebiteľa. Každý podnikateľský subjekt na území Slovenskej republiky je povinný dodržiavať právne predpisy, čo v prípade účastníka konania nebolo dodržané. V prípade zisteného porušenia zákonnej povinnosti je správny orgán povinný konať a vo veci rozhodnúť, čo bolo aj v tomto prípade uskutočnené.

Účastník konania namieta výšku sankcie. K tomu odvolací orgán uvádza, že správny orgán pri určení výšky sankcie vychádzal zo zákona o ochrane spotrebiteľa, kde sa v § 24 ods. 1 uvádza: „Za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právne záväznými aktmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa uloží orgán dozoru výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 pokutu do 66 400 EUR; za opakované porušenie povinností počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 EUR.“ V zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. sú štátne orgány oprávnené konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon – v uvedenom prípade zákon o ochrane spotrebiteľa, z čoho vyplýva, že prvostupňový orgán bol povinný k uloženiu pokuty pristúpiť. V súlade teda s týmto ustanovením má SOI zákonnú povinnosť uložiť pokutu v prípade, ak došlo k porušeniu povinností uvedených v zákone o ochrane spotrebiteľa a je nepochybne preukázané, že k nim došlo.

Pokiaľ ide o výšku samotnej sankcie, tak podľa odvolacieho orgánu je pokuta v prípade dvoch porušení zákona o ochrane spotrebiteľa primeraná. Navyše bola pokuta udelená v zákonom rozpätí a na dolnej hranici. Pokiaľ ide o to, že účastník konania považuje sankciu za likvidačnú, tak odvolací orgán poukazuje na to, že účastník konania toto tvrdenie nijakým spôsobom nepreukázal. Správny orgán pri ukladaní pokuty zvážil všetky okolnosti prípadu, závažnosť a rozsah porušenia povinností účastníkom konania, pričom odvolací orgán považuje výšku udelenej pokuty za primeranú.

Odvolací orgán trvá na kontrolných zisteniach, uvedených v inšpekčnom zázname zo dňa 15.03.2019. Za zistené nedostatky zodpovedá účastník konania v plnom rozsahu. Pre postih za zistený skutkový stav je rozhodujúca skutočnosť, že bol porušený zákon a rozsah následkov protiprávneho konania bol zohľadnený pri určovaní výšky postihu.

Na základe hore uvedených skutočností pokladá odvolací orgán skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú. Správny orgán nezistil v odvolacom konaní dôvod na zrušenie alebo zmenu napadnutého rozhodnutia.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právnymi aktmi Európskych spoločenstiev v oblasti ochrany spotrebiteľa uloží orgán dozoru výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobe uvedenej v § 26 pokutu do 66 400 EUR. Podľa § 24 ods. 5 cit. zákona sa pri určení výšky pokuty prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinností, spôsob a následky porušenia povinností.

Pri určovaní výšky pokuty bolo prihliadnuté na skutočnosť, že nedodržaním správnej miery odpredávaného výrobku bol spotrebiteľ poškodený na majetku. Dodržanie deklarovanej miery odpredávaných výrobkov patrí medzi základné povinnosti, ktorými sa musí predávajúci riadiť pri vykonávaní podnikateľskej činnosti.

Odvolací orgán prihliadol na porušenie povinností vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku. Taktiež bola zohľadnená skutočnosť, že nevydaním dokladu o kúpe bol poškodený spotrebiteľ tým, že doklad o kúpe výrobku je relevantným dokladom, ktorý má význam pri uplatňovaní práv zo zodpovednosti za vady predanej veci a zároveň je dôkazom existencie kúpnej zmluvy pri predaji v obchode medzi predávajúcim a kupujúcim – spotrebiteľom. Doklad o kúpe výrobku patrí medzi dôkazy, ktoré vypovedajú o predávajúcom a o obsahu záväzkového vzťahu. Je to základný dokument, ktorý predávajúci vyžaduje pri uplatnení reklamácie vady tovaru od spotrebiteľa a slúži ako dôkaz, že konkrétny reklamovaný tovar bol zakúpený práve v prevádzke, v ktorej si spotrebiteľ uplatňuje reklamáciu. Uvedeným konaním účastníka konania bolo porušené právo spotrebiteľa na informácie a na ochranu jeho ekonomických záujmov.

Správny orgán má za to, že pokuta uložená v tejto výške je vzhľadom na jej represívno-výchovnú funkciu, ako aj s prihliadnutím na zákonom stanovené medze a hľadiská, pokutou primeranou a zároveň pokutou zodpovedajúcou zistenému protiprávnemu stavu a charakteru porušenia zákona.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci na základe čoho podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku druhostupňový správny orgán odvolanie zamietal ako nedôvodné.

Zároveň upozorňujeme účastníka konania, že pokutu uloženú I. st. rozhodnutím je povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú. SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS 01040319.